

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-302X

C 264

39. vuosikerta

11. syyskuuta 1996

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Suomenkielinen laitos

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Neuvosto	
96/C 264/01	Neuvoston 27 päivänä kesäkuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 41/96 neuvoston asetuksen antamiseksi sisävesiliikenteen rakenteellisista parannuksista annetun asetuksen (ETY) N:o 1101/89 muuttamisesta	1
96/C 264/02	Neuvoston 27 päivänä kesäkuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 42/96 neuvoston asetuksen antamiseksi tuen myöntämisestä rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteeseen annetun asetuksen (ETY) N:o 1107/70 muuttamisesta	5
96/C 264/03	Neuvoston 27 päivänä kesäkuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 43/96 neuvoston direktiivin antamiseksi rahtausta ja hinnanmuodostusta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tavaroiden kansallisissa tai kansainvälisissä sisävesikuljetuksissa yhteisössä	9
96/C 264/04	Neuvoston 27 päivänä kesäkuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 44/96 neuvoston asetuksen antamiseksi siirtymään joutuneiden väestöryhmien avustamista Aasian ja Latinalaisen Amerikan kehitysmaissa koskevista toimista	15
96/C 264/05	Neuvoston 27 päivänä kesäkuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 45/96 neuvoston asetuksen antamiseksi HI-virusta/AIDSia koskevista toimista kehitysmaissa	21

(jatkuu kääntöpuolella)

Hinta: 19,50 ecua

96/C 264/06	Neuvoston 27 päivänä kesäkuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 46/96 neuvoston asetuksen antamiseksi kestävän kehityksen mukaisesti kehitysmaissa toteutetuista ympäristöalan toimista	28
96/C 264/07	Neuvoston 27 päivänä kesäkuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 47/96 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen tekemiseksi kirjan ja lukemisen alaa koskevasta tukiohjelmasta (Ariane)	34
96/C 264/08	Neuvoston 8 päivänä heinäkuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 48/96 neuvoston päätöksen tekemiseksi yhteisön energiatehokkuutta edistävästä monivuotisesta Save II -ohjelmasta	46
96/C 264/09	Neuvoston 8 päivänä heinäkuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 49/96 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta	52
96/C 264/10	Neuvoston 8 päivänä heinäkuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 50/96 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta annetun direktiivin N:o 93/7/ETY liitteen muuttamisesta	66
96/C 264/11	Neuvoston 8 päivänä heinäkuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 51/96 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen tekemiseksi kulttuuriperintöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta ("Rafael"-ohjelma)	69

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 27 päivänä kesäkuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 41/96

neuvoston asetuksen (EY) N:o . . ./96 antamiseksi sisävesiliikenteen rakenteellisista parannuksista annetun asetuksen (ETY) N:o 1101/89 muuttamisesta

(96/C 264/01)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 75 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsoo, että

neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1101/89⁽⁴⁾ luotiin järjestelmä sisävesiliikenteen rakenteelliseksi parantamiseksi; tämän asetuksen tarkoituksena on vähentää sisävesiliikenteen aluskannan ylikapasiteettia säätämällä yhteisön tasolla yhteensovitetusta alusten romutustoiminnasta; tässä asetuksessa säädetään mahdollisuudesta yhteisön romutusrahastoille myöntämään rahoitustukea vuodelle 1995,

nykyisin voimassa olevan rakenteellisten parannusten järjestelmän periaatteena on, että sen rahoittavat ensisijaisesti kyseisen alan toimijat vuosittaisin maksuuksin,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 318, 29.11.1995, s. 11

⁽²⁾ EYVL N:o C 39, 12.2.1996, s. 96

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 13 päivänä helmikuuta 1996 (EYVL N:o C 65, 4.3.1996, s. 29), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 27 päivänä kesäkuuta 1996 (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä), ja Euroopan parlamentin päätös tehty . . . (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 116, 28.4.1989, s. 25, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2819/95 (EYVL N:o L 292, 7.12.1995, s. 7).

julkinen rahoitusosuus on myönnettävä vuosittain ja suhteessa kyseisen ammattialan suorittamiin rahoitusosuuksiin; tästä toiminnasta on säädetty kolmeksi vuodeksi eli vuosiksi 1996, 1997 ja 1998, ja toimintaa on arvioitava vuosittain,

on tarpeen säätää yhteisön rahoitusosuudesta ainoastaan vuodeksi 1996, ja

asianomaisten jäsenvaltioiden rahoitusosuudet on laskettava suhteessa niiden aluskannan suuruuteen vuosien 1996, 1997 ja 1998 osalta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 1101/89 4 a artikla seuraavasti:

- 1) lisätään 1 ja 2 kohtaan sanojen ”vuonna 1995” jälkeen seuraavat sanat: ”ja vuonna 1996”;
- 2) lisätään kohdat seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden, joita asia koskee, on asetettava yhteisesti rahastojen käyttöön varat, jotka yhdessä yhteisön ainoastaan vuodelle 1996 myöntämän rahoitusosuuden kanssa ovat riittävät vuosille 1996, 1997 ja 1998 asetettujen rakenteellisten parannusten tavoitteiden saavuttamiseksi. Jokaisen asianomaisen jäsenvaltion osuus lasketaan suhteessa sen käytössä olevan aluskannan suuruuteen muiden jäsenvaltioiden käytössä olevasta koko aluskannasta. Komissio vahvistaa

nämä määrät yhdessä eri romutusrahastoista vastaavien viranomaisten kanssa.

4. Komissio vahvistaa vuosina 1996, 1997 ja 1998 tapahtuvan romutustoiminnan aikana jokaisen vuoden alussa tämän asetuksen nojalla kunkin vuoden romutustoimintaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt saatavissa olevan rahoituksen, markkinoiden kehityk-

sen ja toteutettujen vapauttamistoimenpiteiden mukaisesti.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

Komissio toimitti neuvostolle 15 päivänä huhtikuuta EY:n perustamissopimuksen 75 artiklaan perustuvan ehdotuksen asetukseksi sisävesiliikenteen rakenteellisista parannuksista annetun asetuksen (ETY) N:o 1101/89 muuttamiseksi⁽¹⁾.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 13 päivänä helmikuuta 1996⁽²⁾, talous- ja sosiaali-komitea 23 päivänä marraskuuta 1995⁽³⁾.

Kyseisten lausuntojen pohjalta komissio toimitti neuvostolle 22 päivänä huhtikuuta 1996 muutetun ehdotuksen⁽⁴⁾.

Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa EY:n perustamissopimuksen 189 c artiklan mukaisesti 27 päivänä kesäkuuta 1996.

II. EHDOTUKSEN TARKOITUS

Ehdotus tähtää sellaisen mahdollisuuden aikaansaamiseen, että asianomaisten jäsenvaltioiden kansalliset romutusrahastot voivat saada yhteisön rahoitusosuutta vuodeksi 1996 uuden kolmen vuoden pituisen rakenteellisen tervehdyttämisohjelman puitteissa (1996—1998).

Kyseistä komission ehdotusta on tarkasteltava saatatoimenpiteenä ehdotukselle jokiliikennejärjestelyitä koskevaksi direktiiviksi, jolla vuororahtausjärjestelmät vähitellen poistetaan, kunnes markkinat vapautetaan kokonaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

Neuvoston vahvistama yhteinen kanta poikkeaa yhdeltä olennaiselta kohdaltaan komission alkuperäisestä ehdotuksesta, sillä siinä rajoitetaan yhteisön rakenteellista tervehdyttämistä varten myöntämä rahallinen tuki vuoteen 1996. Neuvosto katsoi, että vaikka se oli yhteisvastaavuuden hengessä valmis hyväksymään yhteisön rahoitusosuuden vuodelle 1996, niin uudet, vuosille 1996, 1997 ja 1998 kaavailut rakenteelliset tervehdyttämisohjelmat laivaston tonniston pienentämiseksi noin 15 prosentilla kuuluvat ennen kaikkea asianomaisten jäsenvaltioiden ja ammattialan rahoitusvastuun piiriin.

Tämän johdosta neuvosto muutti sekä johdanto-osan kappaleita että 1 artiklaa. Erityisesti on huomattava, että 2 kohdan 3 alakohta poistettiin, koska yhteisön rahoitusosuudet rajoitetaan vuoteen 1996. Saman kohdan uutta 3 kohtaa (entinen 4 alakohta) oli mukautettava.

IV. EUROOPAN PARLAMENTIN TARKISTUKSET⁽⁵⁾

1. Euroopan parlamentin tarkistus, jonka komissio otti mukaan ja neuvosto hyväksyi

Neuvosto hyväksyi tarkistuksen 14, joka koskee asetuksen voimaantuloa sen julkaisemispäivänä, jotta asetuksen hallinnointia voitaisiin nopeuttaa.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 318, 29.11.1995, s. 11

⁽²⁾ EYVL N:o C 65, 4.3.1996, s. 30

⁽³⁾ EYVL N:o C 39, 12.2.1996, s. 46

⁽⁴⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin annettua yhden yhteisen lausunnon komission kolmesta ehdotuksesta, ainoiden kyseistä ehdotusta koskevien tarkistusten numerot ovat 11—16.

2. *Euroopan parlamentin tekemät tarkistukset, jotka komissio otti mukaan mutta joita neuvosto ei hyväksynyt*

Tarkistukset 11, 12 ja 13 ovat aiheettomia sen jälkeen, kun neuvosto muutti komission ehdotusta (ks. kohta III).

3. *Euroopan parlamentin ehdottamat tarkistukset, joita komissio ei ottanut mukaan eikä neuvosto hyväksynyt*

Tarkistukset 15 ja 16 liittyvät rahoitusta koskeviin selvityksiin eivätkä asetuksen artiklaansa. Näin ollen neuvosto ei ole ottanut niitä huomioon.

Neuvoston 27 päivänä kesäkuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 42/96

neuvoston asetuksen (EY) N:o .../96 antamiseksi tuen myöntämisestä rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteeseen annetun asetuksen (ETY) N:o 1107/70 muuttamisesta

(96/C 264/02)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 75 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsoo, että

asetuksessa (ETY) N:o 1107/70⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 1 alakohdassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat myöntää tukea, jonka tarkoituksena on edistää yhteisölle yleensä edullisemmän kuljetusjärjestelmän tai -tekniikan kehitystä ja yhdistettyjen kuljetusten kehittämistä,

jälleenlaivaukset muodostavat hyvin merkittävän osan vesitse tapahtuvan liikenteen kokonaiskustannuksista; sisävesiliikenteen kehitykselle on olennaisen tärkeää, että tehdään merkittäviä investointeja, jotta jälleenlaivauslaitteistot ja sisävesiliikenteen terminaalien varusteet saataisiin tehokkaammiksi ja paremmin nykyisiin logistisiin vaatimuksiin soveltuviksi; tämän vuoksi on tärkeää, että jäsenvaltioiden myöntämää tukea tai valtion varoista saatua tukea voidaan asettaa kyseisten yritysten käyttöön,

olisi saatava aikaan yhdenmukaistetut edellytykset sisävesiliikenteen kehittämistuen myöntämiselle; olisi huolehdittava tämän tuen vaikutusten arvioimisesta säännöllisin ajoin, ja

tämä tuki on myönnettävä riittävän pitkäksi ajaksi, jotta mainittujen investointien avulla saataisiin vakiinnutetuksi asiakaskunta ja kehitetyksi sisävesiliikennettä; neuvoston olisi säädettävä vastaisuudessa sovellettavasta järjestelystä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

Ainoa artikla

Lisätään asetuksessa (ETY) N:o 1107/70 olevan 3 artiklan 1 alakohtaan seuraava alakohhta:

"f) jos tuki myönnetään tilapäisenä ja sen tarkoituksena on helpottaa sisävesiliikenteen kehittämistä, se on 31 päivään joulukuuta 1999 asti ohjattava:

- sisävesiliikenteen terminaalien infrastruktuureihin tehtäviin investointeihin, tai
- investointeihin sisävesiväylältä tulevien tai sinne menossa olevien alusten jälleenlaivauksessa tarvittaviin kiinteisiin tai liikuteltaviin laitteistoihin."

Tukea voidaan myöntää enintään 50 prosenttia investoinnin kokonaismäärästä.

Tuella on tarkoitus kehittää uutta tai lisätönnöstöä sisävesiliikenteeseen. Tuen saajien on noudatettava kyseisen jäsenvaltion määräämiä yksityiskohtaisia sääntöjä ja ne ovat vastuussa investoinnin toteuttamisesta käytännössä.

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle joka toinen vuosi kertomuksen näiden toimenpiteiden soveltamisen tuloksesta ja täsmentää erityisesti tuen käytötarkoitukset, niiden suuruuden ja vaikutukset sisävesiliikenteeseen. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tämän kertomuksen laatimista varten tarvittavat tiedot.

Neuvosto tekee viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 1999 komission ehdotuksesta ja perustamissopimuksessa määrättyin edellytyksin ratkaisun vastaisuudessa sovellettavasta tukijärjestelmästä tai tarvittaessa menettelyistä tämän järjestelmän lakkauttamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 318, 29.11.1995, s. 12

⁽²⁾ EYVL N:o C 39, 12.2.1996, s. 96

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 13 päivänä helmikuuta 1996 (EYVL N:o C 65, 4.3.1996, s. 33), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 27 päivänä kesäkuuta 1996 (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä), ja Euroopan parlamentin päätös tehty ... (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 130, 15.6.1970, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3578/92 (EYVL N:o L 364, 12.12.1992, s. 11).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty . . .

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

Komissio toimitti neuvostolle 15 päivänä syyskuuta 1995 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 75 artiklan 1 kohtaan perustuvan ehdotuksen tuen myöntämisestä rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteeseen annetun asetuksen (ETY) N:o 1107/70 muuttamisesta⁽¹⁾.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 13 päivänä helmikuuta 1996⁽²⁾. Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 23 päivänä marraskuuta 1995⁽³⁾.

Näiden lausuntojen perusteella komissio toimitti muutetun ehdotuksen neuvostolle 22 päivänä huhtikuuta 1996⁽⁴⁾.

Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklan mukaisesti 27 päivänä kesäkuuta 1996.

II. EHDOTUKSEN TAVOITE

Komission ehdotuksen yleisenä tavoitteena on edistää sisävesiliikennettä, joka on monella tapaa yhteiskunnan kannalta edullinen liikennemuoto, koska se ei rasita ympäristöä, on turvallinen ja energiaa säästävä sekä myötävaikuttaa liikenteen vähentämiseen Luoteis-Euroopan ruuhkaisessa tieverkossa. Sisävesiväylien entistä parempi käyttö edellyttää usein lastausyrityksen sisäisiin logistiikkatoimiin (laitureihin, lastaus- ja purkauslaitteisiin) huomattavia investointeja, jotka saattavat muodostua merkittäväksi esteeksi sisävesiliikenteen edistämiseksi. Niinpä on syytä perustaa tilapäinen jokiterminaali-investointien tukijärjestelmä.

Toisaalta tämä komission ehdotus muodostaa osan toimenpiteistä, jotka liittyvät sisävesiliikenteen markkinoiden järjestämistä koskevaan direktiiviehdotukseen, jossa määrätään vuororahtausjärjestelmistä luopumisesta.

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

Neuvoston vahvistama yhteinen kanta vastaa suurelta osin komission alkuperäistä ehdotusta. Kuitenkin 1 artiklan 3 alakohta on muotoiltu uudelleen siten, ettei siinä enää nimenomaisesti määrätä tuen saajia sitoutumaan uuden tai täydentävän tonniston hankintaan uhalla, että tuki olisi palautettava toimivaltaisille viranomaisille.

Neuvosto katsoi, että tämä palauttamislauseke ei ollut perusteltavissa varsinkaan, kun vastaavia määräyksiä ei sisälly asetuksen (ETY) N:o 1107/70 muihin osiin. Neuvosto päätti sen sijaan uusimalla tämän alakohdan uudella sanamuodolla asettaa tuen myöntämiselle kaksi ehtoa eli investointien tosiasiallisen toteuttamisen ja kyseisen jäsenvaltion määräämän menettelyn noudattamisen.

IV. EUROOPAN PARLAMENTIN TARKISTUKSET⁽⁵⁾

Neuvosto ei ottanut huomioon kuudetta johdantokappaletta koskevaa tarkistusta 17, koska se katsoo, että jäsenvaltioiden päättäessä tukisummista ei ole perusteltua sisällyttää tähän määrää koskevia vaatimuksia.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 318, 29.11.1995, s. 12

⁽²⁾ EYVL N:o C 65, 4.3.1996, s. 32

⁽³⁾ EYVL N:o C 39, 12.2.1996, s. 46

⁽⁴⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentti antoi yhden yhteisen lausunnon komission kolmesta ehdotuksesta, ja tähän ehdotukseen liittyvät vain tarkistukset 17 ja 18.

Neuvosto ei myöskään hyväksynyt 1 artiklaa koskevaa tarkistusta 18. Tarkistuksen ensimmäisen osan suhteen, joka sisältää nimenomaisen maininnan telematiikkalaitteista ja muista viestintävälineistä, neuvosto katsoi, että koska asetus kattaa sisävesiväylillä kuljetettavien kuormien jälleenlaivauksen, mainitut laitteet on jo otettu huomioon. Tarkistuksen 18 toinen osa, joka koski 3 alakohtaa, on aiheeton, koska tämä alakohta on korvattu uudella tekstillä (katso kohtaa III). Tarkistuksen kolmannen kohdan osalta neuvosto piti parempana säilyttää 31 päivän heinäkuuta 1999 päivämääränä, jona tukijärjestelmä päättyy, eikä 31 päivää joulukuuta 1999, jotta käytettävissä olisi jonkin verran aikaa silloin tehtävien päätösten toteuttamiseksi. Neuvosto ei siis hyväksynyt tätäkään osaa tarkistuksesta 18.

Neuvoston 27 päivänä kesäkuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 43/96

neuvoston direktiivin 96/.. /EY antamiseksi rahtausta ja hinnanmuodostusta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tavaroiden kansallisissa tai kansainvälisissä sisävesikuljetuksissa yhteisössä

(96/C 264/03)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 75 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsoo, että

maantie- ja rautatieliikenteen ruuhkautumiseen, liikenneturvallisuuteen, ympäristöön, energiansäästöön ja kansalaisten elämänlaatuun liittyvät kasvavat ongelmat edellyttävät, että yleisen edun vuoksi sisävesiliikenteen tarjoamia mahdollisuuksia kehitetään voimakkaammin ja niitä hyödynnetään tehokkaammin parantamalla erityisesti alan kilpailukykyä,

sisävesiliikenteen kaupallisen harjoittamisen muotoja koskevien kansallisten lainsäädäntöjen moninaisuus ei ole omiaan edistämään sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa kyseisellä alalla; sen vuoksi on aiheellista antaa yhteisön tasolla yhteiset säännökset koko sisävesiliikenteen markkinoita varten vesiliikenteen rakenteellisesta uudistamisesta 24 päivänä lokakuuta 1994 annetun neuvoston päätöslauselman mukaisesti⁽⁴⁾,

sisämarkkinoiden moitteeton toiminta edellyttää sisävesiliikenteen tavarakuljetusten osalta vuororahtausjärjestelmien mukauttamista kaupallisesti joustavammiksi, jotta saavutettaisiin rahtauksen ja kuljetusten hinnanmuodostuksen vapautteen perustuva järjestelmä,

tämän vuoksi on aiheellista säätää siirtymäkaudesta, jonka aikana asteittain rajoitetaan vuororahtausjärjestelmän soveltamisalaa, jotta liikenteenharjoittajat voisivat sopeutua vapaiden markkinoiden olosuhteisiin ja ottaa

tarvittaessa käyttöön sellaisia kaupallisten ryhmittymien muotoja, jotka sopivat paremmin rahtaajien logistisiin tarpeisiin,

toissijaisuusperiaatteen noudattamiseksi on sekä tarpeen että riittävää, että yhteisön tasolla vahvistetaan yhtenäinen aikataulu markkinoiden asteittaiseksi vapauttamiseksi ja jätetään jäsenvaltioiden tehtäväksi tämän vapauttamisen toteuttaminen, ja

on tärkeää, että annetaan säännökset, joiden avulla voidaan kyseisiin kuljetusmarkkinoihin puuttua, jos niillä ilmenee vakavia häiriöitä; tätä varten on aiheellista antaa komissiolle toimivalta toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet neuvoa-antavan komitean kautta,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'vuororahtausjärjestelmällä' järjestelmää, jossa asiakkaiden esittämät kuljetustilaukset jaetaan rahtausvälityksen kautta ennalta vahvistettuun hintaan ja yhteisten julkisesti ilmoitettujen edellytysten mukaisesti siinä järjestyksessä, jossa alukset ovat lastin purkamisen jälkeen käytettävissä. Liikenteenharjoittajia kehoitetaan vuorojärjestelmään kirjoittautumisensa mukaisessa järjestyksessä valitsemaan yksi tarjotuista kuljetuksista. Joka ei valitse mitään tarjolla olevista, säilyttää kuitenkin kirjoittautumisjärjestyksen mukaisen sijansa,
- b) 'liikenteenharjoittajalla' sitä, joka omistaa yhden tai useamman sisävesiliikennealuksen tai harjoittaa sillä tai niillä liikennettä,
- c) 'toimivaltaisella viranomaisella' viranomaista, jonka tehtäväksi jäsenvaltio on antanut vuororahtausjärjestelmän hoidon ja järjestämisen,
- d) 'vakavalla markkinahäiriöllä' sellaisten tavaroiden sisävesikuljetusmarkkinoille tyypillisten ongelmien ilmenemistä, jotka ovat omiaan johtamaan vakavaan ja mahdollisesti jatkuvaan ylitarjontaan ja jotka uhkaavat vakavasti usean sisävesiliikenteen tavaraliikennettä harjoittavan yrityksen rahoitusasapainoa ja toiminnan jatkamista edellyttäen, että kyseisiä markkinoita koskevat lyhyen ja keskipitkän ajan ennusteet eivät osoita huomattavaa ja pysyvää paranemista.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 318, 29.11.1995, s. 11

⁽²⁾ EYVL N:o C 39, 12.2.1996, s. 96

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 13 päivänä helmikuuta 1996 (EYVL N:o C 65, 4.3.1996, s. 32), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu ... (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä), ja Euroopan parlamentin päätös tehty ... (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 309, 5.11.1994, s. 5

2 artikla

Yhteisössä harjoitettavassa tavaroiden kansallisessa tai kansainvälisessä sisävesiliikenteessä asianomaiset osapuolet tekevät sopimukset vapaasti ja neuvottelevat hinnoista vapaasti.

3 artikla

Poiketen siitä, mitä 2 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat 1 päivään tammikuuta 2000 ulottuvan siirtymäkauden ajan ylläpitää sekä pakollisten vähimmäistariffien järjestelmää että vuororahtausjärjestelmiä edellyttäen, että:

- jäljempänä 4, 5 ja 6 artiklassa lueteltuja yksityiskohdallisia sääntöjä noudatetaan,
- taataan, että kaikilla jäsenvaltioiden liikenteenharjoittajilla on samoin edellytyksin mahdollisuus vapaasti käyttää vuororahtaus- ja hintajärjestelmiä.

4 artikla

Edellä 3 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden aikana vuororahtausjärjestelmiä ei sovelleta:

- a) hiilivetyjen, nesteiden ja kuivan irtolastin kuljetuksiin, erikoiskuljetuksiin kuten raskaaseen ja kappaleena kuljetettavaan rahtiin, konttikuljetuksiin, siirtokuljetuksiin satama-alueilla, minkäänlaisiin omaan laskuun tehtäviin kuljetuksiin eikä sellaiseen kuljetukseen, joka ei nykyisinkään kuulu vuororahtausjärjestelmään,
- b) kuljetuksiin, joita ei voida tehokkaasti hoitaa näiden järjestelmien avulla, erityisesti:
 - kuljetuksiin, jotka edellyttävät lastinkäsittelykaluston käyttämistä,
 - yhdistettyihin kuljetuksiin eli sellaiseen eri kuljetusmuotoja yhdistävään liikenteeseen, jossa kuljetus tapahtuu pääasiassa sisävesiväylillä ja joiden mahdollisimman lyhyet alku- ja/tai loppuosuudet tehdään joko maanteitse tai rautateitse.

5 artikla

Edellä 3 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden aikana jäsenvaltioiden on tehtävä, mitä tarvitaan vuororahtausjärjestelmän saamiseksi mahdollisimman joustavaksi, erityisesti:

- suomalla rahtaajille mahdollisuus tehdä sopimuksia useasta matkasta eli sarjasta saman aluksen tekemiä peräkkäisiä matkoja,
- huolehtimalla, että yksittäiset tai peräkkäiset matkat, joita on kaksi kertaa peräkkäin tarjottu vuororahtausjärjestelmään ja joita kukaan ei ole ottanut, poistetaan tästä järjestelmästä ja niistä voidaan neuvotella vapaasti.

6 artikla

Vuororahtausjärjestelmissä mukana olevien jäsenvaltioiden on kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta rahtaajilla olisi mahdollisuus valita vapaasti kolmen sopimustyyppin välillä:

- aikaperusteiset sopimukset, myös vuokrasopimukset, joissa liikenteenharjoittaja asettaa yhden tai useamman aluksen miehistöineen yhden toimeksiantajan yksinomaiseen käyttöön määrätyn ajaksi kuljettaakseen toimeksiantajan liikenteenharjoittajalle kuljetettavaksi antamat tavarat tiettyä, päivamatkojen perusteella määritettävää rahasummaa vastaan. Osapuolet tekevät sopimuksen vapaasti;
- lastin painoon perustuvat sopimukset, joissa liikenteenharjoittaja sitoutuu kuljettamaan sopimuksessa määrättyä aikana tietyn lastin sen painon perusteella (per tonni) määritettävää rahtimaksua vastaan. Osapuolet tekevät sopimuksen vapaasti; sopimuksen on käsitettävä suurina tavaramääriä;
- yksittäisiä tai useita matkoja koskevat sopimukset.

7 artikla

1. Kun kyseessä on sisävesiliikenteen vakava markkinahäiriö, komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä toteuttaa aiheelliset toimenpiteet ja erityisesti toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää kyseisillä markkinoilla tarjolla olevan kuljetuskapasiteetin lisääminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sisävesiliikenteen rakenteellisista parannuksista 27 päivänä huhtikuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1101/89⁽¹⁾ soveltamista. Päätös tehdään 8 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Kun jäsenvaltio pyytää aiheellisia toimenpiteitä, asiasta on päätettävä kolmen kuukauden kuluessa tämän pyynnön vastaanottamisesta.

3. Aiheellisten toimenpiteiden toteuttamista koskevaan jäsenvaltion pyyntöön on liitettävä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen kyseisen alan taloudellisen tilanteen arvioimiseksi sekä erityisesti:

- tiedot eri kuljetustapojen keskimääräisistä kustannuksista ja hinnoista,
- ruuman käyttöaste,
- ennusteet kysynnän kehityksestä.

Näitä tietoja saa käyttää ainoastaan tilastollisiin tarkoituksiin. Niitä ei saa käyttää verotuksellisiin tarkoituksiin eikä luovuttaa ulkopuolisille.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 116, 28.4.1989, s. 25, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o .../96 (katso tämän virallisen lehden sivu 1)

4. Tämän artiklan nojalla tehdyistä päätöksistä, joiden voimassaolo ei saa ylittää vakavan markkinahäiriön kesto, on viipymättä ilmoitettava jäsenvaltioille.

8 artikla

1. Komissiota avustaa direktiivillä 91/672/ETY⁽¹⁾ perustettu komitea.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava komitealle, millä tavoin tämä lausunto on otettu huomioon.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset

määräykset voimaan 1 päivään tammikuuta 1997 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiivin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaus tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava viipymättä komissiolle kirjallisina tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset.

10 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

11 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 373, 31.12.1991, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

Komissio on toimittanut neuvostolle 15 päivänä syyskuuta 1995 EY:n perustamissopimuksen 75 artiklaan perustuvan ehdotuksen direktiiviksi rahtausta ja maksujen määräämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tavaroiden kansallisissa tai kansainvälisissä sisävesikuljetuksissa yhteisössä⁽¹⁾.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 13 päivänä helmikuuta 1996⁽²⁾. Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 23 päivänä marraskuuta 1995⁽³⁾.

Näiden lausuntojen perusteella komissio toimitti neuvostolle muutetun ehdotuksen⁽⁴⁾ 22 päivänä huhtikuuta 1996.

Neuvosto vahvisti yhteisen kannan EY:n perustamissopimuksen 189 c artiklan mukaisesti 27 päivänä kesäkuuta 1996.

II. EHDOTUKSEN TAVOITE

Komission ehdotuksen tarkoituksena on sisävesiliikenteen markkinoiden asteittainen vapauttaminen poistamalla vuorojärjestelmät, jotka ovat vielä käytössä joissakin kuljetuksissa Belgiassa, Ranskassa ja Alankomaissa. Sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi vapautustoimenpiteet on tarpeen yhdenmukaistaa perustaltaan ja yhteensovittaa ajallisesti. Vuoden 2000 tammikuuhun ulottuvasta siirtymäkaudesta sekä vuorojärjestelmän säilyttämisestä joissakin kuljetuksissa on säädetty. Lisäksi direktiiviehdotus on osa laajempaa kokonaisuutta mukaan lukien myös liitännäistoimenpiteet, joiden tarkoituksena on vähentää rakenteellista ylikapasiteettia uuden yhteisöllisen romutustoiminnan avulla sekä edistää sisävesiliikenteen rahtisatamiin kohdistuvia investointeja.

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

Neuvoston hyväksymä yhteinen kanta noudattaa pääosin komission ehdotusta, mutta poikkeaa siitä joissakin kohdin. Neuvoston tekemät muutokset esitetään seuraavassa.

1 artikla

Tämän artiklan b kohta on muotoiltu uudelleen sen varmistamiseksi, että direktiivi koskee myös sisävesiliikenteen toimijoita (alusten omistajien lisäksi). Neuvosto ei katsonut olevan tarpeen määrittää liikenteenharjoittaja luettelemalla kaikki ajateltavissa olevat tapaukset.

2 artikla

Neuvosto piti mainintaa rahtausmarkkinoista tarpeettomana ja poisti sen.

4 artikla

Neuvosto katsoi aiheelliseksi sulauttaa yhteen komission ehdotuksen 4 ja 5 artiklaan ja ryhmittää näin yhteen artiklaan kaikki kuljetukset, jotka eivät kuulu vuorojärjestelmän piiriin. Lisäksi neuvosto päätti poistaa entisen 5 artiklan kolmannesta luetelmakohdasta maininnan uudeltaisista kuljetuksista, koska neuvosto katsoi, että näiden kuljetusten

⁽¹⁾ EYVL N:o C 318, 29.11.1995, s. 8

⁽²⁾ EYVL N:o C 65, 4.3.1996, s. 26

⁽³⁾ EYVL N:o C 39, 12.2.1996, s. 96

⁽⁴⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

määritelmä ei ollut riittävän selkeä ja että b kohdan sanamuoto kattaa joka tapauksessa nämä kuljetukset.

6 artikla (entinen 7 artikla)

Neuvosto tarkensi ensimmäisen kohdan sanamuotoa, jotta käviksi selväksi, että tämä artikla koskee vain vuororahtausjärjestelmässä mukana olevia valtioita.

7 artikla (entinen 8 artikla)

Neuvosto katsoi aiheelliseksi ensimmäisessä kohdassa täsmentää, että asetusta (ETY) N:o 1101/89 sovelletaan siitä riippumatta, onko todettu vakava sisävesiliikenteen markkinahäiriö vai ei. Lisäksi neuvosto päätti, että komissio voi ryhtyä mainittuihin toimenpiteisiin vain jonkin jäsenvaltion pyynnöstä eikä omasta aloitteestaan.

9 artikla (entinen 10 artikla)

Neuvosto päätti hyväksyä Euroopan parlamentin ensimmäisen kohtaan ehdottaman päivämäärän 1 päivä tammikuuta 1997 (tarkistus n:o 9).

IV. EUROOPAN PARLAMENTIN TARKISTUKSET

1. Sekä komission että neuvoston hyväksymät Euroopan parlamentin tarkistukset

Neuvosto noudatti komission ehdotusta hyväksymällä 9 artiklaan (entiseen 10 artiklaan) tarkistuksessa n:o 9 olevan päivämäärän 1 päivä tammikuuta 1997.

2. Komission hyväksymät Euroopan parlamentin tarkistukset, joita neuvosto ei hyväksynyt

Neuvosto ei hyväksynyt tarkistuksessa n:o 1 olevaa ehdotusta lisätä neljäs johdanto-kohta (uusi), koska neuvosto katsoo, ettei se vastaa tämän direktiivin artiklaosaa, ja koska se lisäksi on jo asetuksessa (ETY) N:o 1101/89.

3. Komission ja neuvoston hylkäämät Euroopan parlamentin tarkistukset

Neuvosto ei hyväksynyt komission hylkäämiä parlamentin tarkistuksia.

Tarkistuksen 2 osalta neuvosto katsoi, ettei ole syytä vastustaa markkinoilla vallitsevia lakeja, eikä neuvosto siksi hyväksynyt tätä tarkistusta. Samasta syystä on hylätty tarkistus 3, joka liittyy kiinteästi tarkistukseen 2.

Tarkistuksen 4 osalta neuvosto ei voinut yhtyä Euroopan parlamentin arvioon vuorojärjestelmän poistamisen viivästyisestä. Neuvosto ei siis hyväksynyt myöskään tarkistusta 4.

Tarkistusten 5 osalta neuvosto ei katsonut aiheelliseksi hyväksyä sitä, koska komission ehdotuksen tekstissä oleva vakavan markkinahäiriön määrittely on otettu sellaisenaan maanteiden tavaraliikennemarkkinoiden kriisitilanteessa toteutettavista toimenpiteistä annetusta neuvoston asetuksesta (ETY) N:o 3916/90.

Tarkistus 6 ei saanut neuvoston hyväksyntää, koska se piti komission ehdotuksessa annettua päivämäärää, 1 päivää tammikuuta 2000, realistisempänä ja lisäksi kyseinen päivämäärä on lähempänä eräiden jäsenvaltioiden lainsäädännöissä määrättyjä päivämääriä.

Tarkistusta 7 neuvosto ei hyväksynyt, koska voimassa olevassa asetuksessa (asetus (ETY) N:o 1101/89), jolla säännellään molempia tässä tarkistuksessa esiin otettuja näkökohtia, nimittäin "vanha uudesta" -järjestelmää ja romutusta, annetaan vielä kolme

vuotta aikaa antaa muutosehdotus. Neuvosto katsoi näin ollen olevan ennenaikaista sisällyttää tähän direktiiviin velvoite esittää sellainen ehdotus ennen 1 päivää tammi-kuuta 1998.

Neuvosto ei hyväksynyt tarkistusta 8. Kyseisen 8 artiklan pohjalta perustettava komitea on itse asiassa tyypiltään "klassinen" komitea, jollaisesta säädetään muun muassa maanteiden tavaraliikennemarkkinoiden kriisitilanteessa toteutettavista toimenpiteistä annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3916/90.

Tarkistuksen 10 osalta neuvosto katsoi, ettei ole tarkoituksenmukaista tarkistuksen muodossa sisällyttää direktiiviin (joka on osoitettu jäsenvaltioille) luettelo komission velvoitteista.

Neuvoston 27 päivänä kesäkuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 44/96

neuvoston asetuksen (EY) N:o .../96 antamiseksi siirtymään joutuneiden väestöryhmien avustamista Aasian ja Latinalaisen Amerikan kehitysmaissa koskevista toimista

(96/C 264/04)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 103 w artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

noudattaa 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽²⁾,

sekä katsoo, että

- 1) Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisten ja kansalaisyhteiskunnan vailla olevien oikeudellista asemaa käsitelleen kokouksen 28 päivänä heinäkuuta 1951 hyväksymä pakolaisten oikeudellista asemaa koskeva yleissopimus sekä New Yorkissa 31 päivänä tammikuuta 1967 tehty pöytäkirja ja muita Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaispolitiikkaa koskevia päätöslauselmia olisi otettava huomioon,
- 2) vuoden 1948 yleismaailmallinen ihmisoikeuksien julistus, vuoden 1966 taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus, vuoden 1979 kaikkinaisten naisten syrjinnän poistamista koskeva yleissopimus sekä vuoden 1989 yleissopimus lasten oikeuksista olisi otettava huomioon,
- 3) Euroopan parlamentin 16 päivänä joulukuuta 1983 antama päätöslauselma kehitysmaissa olevien pakolaisten avustamisesta sekä sen myöhemmät päätöslauselmat olisi otettava huomioon,
- 4) sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat kehottaneet yhteisöä pitemmälle menevään osallistumiseen tällä alalla,
- 5) siirtymään joutuneiden väestöryhmien (pakolaisten, kotiseudultaan siirrettyjen, lähtömaahan palautettujen, kotiutettujen) tukiohjelmien tehokkuus riippuu tuen yhteensovittamisesta niin eurooppalaisella tasolla kuin yhdessä muiden rahoittajien, hallituksesta riippumattomien järjestöjen ja Yhdistyneiden Kansakuntien järjestöjen kanssa,
- 6) on tarpeen lisätä selkkausten ehkäisyyn tähtääviä ponnistuksia sekä edistää väestön siirtymistä aiheuttavien poliittisten selkkausten ja sotien rauhanomaista ratkaisemista,
- 7) se huomattava kokemus, jonka erityisjärjestöt ja valtioista riippumattomat järjestöt ovat hankkineet siirtymään joutuneiden väestöryhmien avustamistoi-
mien täytäntöönpanosta, olisi otettava huomioon,
- 8) yhteisö toivoo, että siirtymään joutuneiden väestöryhmien avustaminen tapahtuisi siten, että helpotetaan niiden siirtymistä hätäavun saajista omavaraisiksi tai vähennetään näiden ryhmien riippuvuutta; niitä avustetaan erityisesti asettautumaan tai uudelleen asettautumaan omavaraisuutta kehittäville toimilla, jotka käsittävät maataloustuotannon, kotieläintalouden, kalatalouden, luottojärjestelmän kehittämisen, peruskoulutuksen ja ammatillisen koulutuksen sekä terveyden ja hygienian kohtuullisen tason turvaamisen,
- 9) tämäntapainen apu on välttämätön edellytys kyseisten maiden kehitykselle ja siten tärkeä lisä perustamissopimuksen 130 u artiklassa mainitun yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi,
- 10) budjettivallan käyttäjä on ottanut talousarvion kohdan, jonka tarkoituksena on siirtymään joutuneiden väestöryhmien (pakolaisten, kotiseudultaan siirrettyjen, lähtömaahan palautettujen, kotiutettujen) avustaminen kehitysmaissa,
- 11) 6 päivänä maaliskuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission julistuksen⁽³⁾ 2 kohdassa tarkoitettu rahoitusohje kaudeksi 1996—1999 on otettu tähän asetukseen, sanotun kuitenkin vaikuttamatta perustamissopimuksessa määriteltyihin budjettivallan käyttäjän toimivaltuuksiin,
- 12) on aiheellista vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt ja hallinnointia koskevat säännöt, joita sovelletaan siirtymään joutuneiden väestöryhmien (pakolaisten,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 237, 12.9.1995, s. 19

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 6 päivänä helmikuuta 1996 (EYVL N:o C 65, 4.3.1996, s. 215), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 27 päivänä kesäkuuta 1996 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös tehty ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL N:o C 102, 4.4.1996, s. 4

kotiseudultaan siirrettyjen, lähtömaahan palautettujen, kotiutettujen) omavaraisuuden saavuttamista edistävissä kehitysyhteistyössä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhteisö panee täytäntöön 4 artiklassa tarkoitettujen siirtymään joutuneiden väestöryhmien avustamista koskevan ohjelman avun antamiseksi välttämättömiin tarpeisiin, jotka eivät kuulu humanitaarisen avun piiriin, sekä näiden väestöryhmien omavaraisuuteen sekä sopeuttamiseen tai uudelleen sopeuttamiseen tähtäävien pitemmän aikavälin hankkeiden ja toimintaohjelmien toteuttamiseksi.

2 artikla

Yhteisö tukee tässä yhteydessä pakolaisille sekä kotiseudultaan siirretyille, lähtömaahan palautetuille ja kotiutetuille henkilöille annettavaa hätäapua ja näiden omavaraisuuden palauttamista sekä sosiaalis-taloudellisiin lähi-verkkoihin uudellen sopeutumista koskevia toteuttamiskelpoisia hankkeita. Tämän saavuttamista tarkoittavat toimet koskevat muun muassa miinanraivausta, seksuaalisen väkivallan vastustamista, paikallisille vastaanottaville yhteisöille sekä paluuvyöhykkeille annettavaa tukea, jotta voidaan helpottaa siirtymään joutuneiden hyväksymistä ja sopeutumista sekä tukea heidän paluutaan ja lähtömaahan tai kolmansiiin maihin asettumistaan sekä tarvittaessa sovinnon tekoa.

3 artikla

Tämän asetuksen nojalla toteutettavilla toimilla täydennetään niitä, joista on säädetty yhteisön muiden kehitysyhteistyötä koskevien keinojen yhteydessä.

4 artikla

1. Seuraavat siirtymään joutuneet väestöryhmät (pakolaiset, kotiseudultaan siirretyt, lähtömaahan palautetut, kotiutetut) Aasian ja Latinalaisen Amerikan kehitysmaissa sekä ne, jotka ovat lähtöisin näistä maista ja asettautuneet johonkin toiseen kehitysmaahan sekä asianmukaisella tavalla perustelluissa poikkeustapauksissa johonkin toiseen maahan, ovat viime kädessä 2 artiklassa mainittujen toimien tarjoamien etujen saajia:

- Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisten ja kansalaisuutta vailla olevien henkilöiden oikeudellista asemaa käsitelleen kokouksen 28 päivänä heinäkuuta 1951 hyväksymässä pakolaisten oikeudellista asemaa koskevassa yleissopimuksessa määritellyt pakolaiset,
- 'siirtymään joutuneet henkilöt': henkilöt, jotka on pakotettu hakeutumaan turvaan alkuperäisen

alueensa ulkopuolelle selkkausten vuoksi, mutta joilla ei ole vuoden 1951 yleissopimuksessa määriteltyä pakolaisen oikeudellista asemaa,

- 'lähtömaahan palautetut henkilöt': henkilöt, jotka ovat olleet pakolaisia tai siirtymään joutuneita henkilöitä ja jotka ovat palanneet lähtömaahansa tai lähialueelleen.

2. Apu on myös tarkoitettu:

- vastaanottoalueen erityisesti kärsimään joutuneille paikallisille väestöryhmille, joiden yhteiskunnallisia, taloudellisia ja hallinnollisia voimavaroja käytetään pakolaisten ja siirtymään joutuneiden vastaanottamista ja avustamista koskeviin pyrkimyksiin sekä hankkeisiin, joilla voidaan pitämällä aikavälillä edistää näiden henkilöiden omavaraisuuden toteuttamista sekä sopeuttamista tai uudelleensopeuttamista,
- vakinaisten armeijoiden sekä kotiutettujen aseistettujen vastarintaliikkeiden entisille sotilaille sekä heidän perheillensä ja tarvittaessa heidän paikallisille yhteisöilleen.

5 artikla

Tämän asetuksen mukaista taloudellista tukea voivat saada seuraavat yhteistyökumppanit: alueelliset ja kansainväliset järjestöt, mukaan lukien Yhdistyneiden Kansakuntien järjestöt, valtioista riippumattomat järjestöt, kansalliset, alueelliset ja paikalliset hallintoelimet ja virastot, paikallisen yhteisön järjestöt sekä julkiset tai yksityiset laitokset ja toimijat.

6 artikla

1. Yhteisön rahoitus 1 artiklassa tarkoitettuihin toimiin annetaan neljän vuoden kaudeksi (1996—1999).

Tämän ohjelman täytäntöönpanoa varten kaudeksi 1996—1999 osoitettu ohjeellinen määrä on 240 miljoonaa ecua.

Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vuosittaiset määrärahat rahoitusnäkymien asettamisissa rajoissa.

2. Budjettivallan käyttäjä päättää kunakin varainhoitovuotena käytettävissä olevista määrärahoista Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen 2 artiklassa tarkoitettujen moitteettoman varainhoidon periaatteet huomioon ottaen.

7 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen toimien toteuttamiskeinoja ovat erityisesti tutkimukset, tekninen apu, koulutus tai muut palvelut, hankinnat ja työsuoritukset sekä tilintarkastus ja arviointi- ja valvontatehtävät.

2. Yhteisön rahoitus voi kattaa sekä sijoituskustannuksia, lukuun ottamatta kiinteän omaisuuden ostoa, että asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa toistuvia kuluja (joihin sisältyvät hallinto-, ylläpito- ja toimintakulut) ottaen huomioon, että hankkeen tavoitteena on mahdollisuuksien mukaan oltava keskipitkän ajan elinkelpoisuus, siten, että varmistetaan 1 kohdassa tarkoitettujen, yhteistyökumppanille väliaikaisesti rasitteena olevien investointien paras mahdollinen käyttö.

3. Avustusta hankitaan 5 artiklassa määritellyiltä kumppaneilta jokaiselle yhteistyötoimelle. Sitä pyydetään kyseisten kumppanien mahdollisuuksien rajoissa ja kunkin toimen luonteen mukaan. Erityisissä tapauksissa ja kun yhteistyökumppanina on joko valtiosta riippumaton järjestö tai paikallisen yhteisön järjestö, rahoitusosuus voidaan suorittaa niiden mahdollisuuksien mukaan tavaroina tai palveluina.

4. Yhteisrahoitusmahdollisuuksia voidaan etsiä muiden rahoittajien kanssa, erityisesti jäsenvaltioiden kanssa.

5. Toteutetaan tarvittavat toimenpiteet, jotta tämän asetuksen nojalla annettavasta tuesta ilmenisi sen yhteisöllinen luonne.

6. Perustamissopimuksessa tarkoitettujen yhtenäisyyden ja täydentävyyden tavoitteiden toteuttamiseksi ja toimien kokonaisuuden mahdollisimman suuren tehokkuuden takaamiseksi komissio voi toteuttaa kaikki tarpeelliset yhteensovittamistoimet, erityisesti:

- a) järjestelmällisen tiedonvaihto- ja -analysointijärjestelmän laatiminen toimista, jotka on jo rahoitettu, ja toimista, joiden rahoittamista yhteisö ja jäsenvaltiot suunnittelevat;
- b) toimien toteuttamispaikalla tapahtuva yhteensovittaminen säännöllisten kokousten muodossa sekä edunsaajavaltiossa olevien komission ja jäsenvaltioiden edustajien välisenä tiedonvaihtona.

7. Komissio voi yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tehdä tarpeellisiksi katsomiaan aloitteita varmistaa toiminnan asianmukaisen yhteensovittamisen muiden kyseessä olevien rahoittajien kanssa, erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien järjestelmään kuuluvien rahoittajien kanssa, pakolaisasiain päävaltuutetun virasto mukaan lukien.

8 artikla

Tämän asetuksen mukaista rahoitustukea annetaan avustuksina, joita ei peritä takaisin.

9 artikla

1. Komissio vastaa tässä asetuksessa tarkoitettuihin toimiin liittyvästä valmistelusta, päätöksenteosta ja hallinnoinnista voimassa olevia talousarvioita koskevia ja muita menettelyjä noudattaen ja erityisesti Euroopan

yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavassa varainhoitoasetuksessa säädettyjä menettelyjä noudattaen.

2. Hankkeita ja ohjelmia arvioitaessa on otettava huomioon seuraavat tekijät:

- toimenpiteiden tehokkuus ja toteuttamiskelpoisuus,
- kulttuuriset, sosiaaliset, sukupuolten tasa-arvoon ja ympäristöön liittyvät näkökohdat,
- hankkeiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeellinen yhteiskunnan rakenteiden kehittäminen,
- samanlaisista toimista saadut aiemmat kokemukset.

3. Päätökset toimista, joiden rahoitus tämän asetuksen nojalla on yli 2 miljoonaa ecua yhtä toimintaa kohti, tehdään 10 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Komissio ilmoittaa lyhyesti 10 artiklassa tarkoitettulle komitealle rahoituspäätöksistä, joita se aikoo tehdä sellaisten hankkeiden ja ohjelmien osalta, joiden arvo on alle 2 miljoonaa ecua. Tämä ilmoitus tehdään viimeistään viikkoa ennen päätöksen tekoa.

4. Komissiolla on oikeus hyväksyä 10 artiklassa tarkoitettujen komitean lausuntoa pyytämättä sellaiset lisäsitoumukset, jotka tarvitaan näiden toimien yhteydessä tapahtuvien tai jo kirjattujen ylitysten kattamiseen, jos ylitys tai lisätarve on korkeintaan 20 prosenttia alkupe- räisestä, rahoituspäätöksellä määrätystä maksusitoumuksesta.

Kun edellisessä kohdassa tarkoitettujen lisäsitoumuksen tarve on alle 4 miljoonaa ecua, 10 artiklassa tarkoitettulle komitealle tiedotetaan komission tekemästä päätöksestä. Kun ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen lisäsitoumuksen tarve on yli 4 miljoonaa ecua, mutta alle 20 prosenttia, on ensin pyydettävä komitealta lausunto.

5. Kaikissa tämän asetuksen mukaisesti tehdyissä rahoitussopimuksissa määrätään erityisesti, että komissio ja tilintarkastustuomioistuin voivat suorittaa paikan päällä tarkastuksia noudattaen komission määrittelemiä yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka ovat voimassa olevien säännösten, erityisesti Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen säännösten mukaisia.

6. Jos toimiin liittyy yhteisön ja vastaanottavien tai lähtömaiden välisiä rahoitussopimuksia, niissä määrätään, että yhteisö ei rahoita veroja, tulleja eikä maksuja.

7. Osallistuminen tarjouskilpailuihin ja hankintasopimuksiin on avoin tasapuolisin edellytyksin kaikille jäsenvaltioiden ja vastaanottavien maiden luonnollisille ja oikeushenkilöille. Osallistumista voidaan laajentaa muihin kehitysmaihin ja asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa muihin kolmansiiin maihin.

8. Hankintojen on oltava peräisin jäsenvaltioista, vastaanottavasta maasta tai muista kehitysmaista. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa hankinnat voivat olla peräisin muista maista.

10 artikla

1. Komissiota avustaa rahoitusavusta ja teknisestä avusta Aasian ja Latinalaisen Amerikan kehitysmaille sekä taloudellisesta yhteistyöstä näiden maiden kanssa 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 443/92⁽¹⁾ 15 artiklan nojalla asetettu komitea.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määränemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

11 artikla

Komission edustajan antaman selostuksen pohjalta käydään 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa komiteassa

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

kerran vuodessa seuraavana vuonna toteutettavien toimien yleisiä suuntaviivoja koskeva keskustelu.

12 artikla

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle jokaisen varainhoitovuoden jälkeen kertomuksen, joka sisältää yhteenvedon varainhoitovuoden aikana rahoitetuista toimista sekä arvioinnin tämän asetuksen täytäntöönpanosta varainhoitovuoden aikana.

Yhteenvedo sisältää erityisesti tietoja niistä toimijoista, joiden kanssa on tehty hankintoja tai täytäntöönpanoa koskevia sopimuksia.

Selonteko sisältää myös yhteenvedon yksittäisiä toimia koskevista mahdollisista ulkopuolisista arvioinneista.

Komissio tiedottaa hyväksytyistä toimista ja hankkeista jäsenvaltioille kuukauden kuluessa siitä, kun se on tehnyt asiasta päätöksen, jolloin annettavien tietojen tulee sisältää maininnat rahoituksen määrästä, luonteesta, edunsaajamaista ja yhteistyökumppaneista.

13 artikla

Komissio arvioi säännöllisesti yhteisön rahoittamia toimia vahvistaakseen, onko näiden toimien tavoitteet saavutettu, ja voidakseen antaa suuntalinjat tulevien toimien tehokkuuden parantamiseksi. Komissio toimittaa komitealle yhteenvedon tehdyistä arvioinneista, joita komitea voi tarvittaessa tarkastella. Arviointikertomukset ovat jäsenvaltioiden pyynnöstä niiden käytettävissä.

14 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 1999 saakka.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 52, 27.2.1992, s. 1

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio lähetti neuvostolle kirjeitse 4 päivänä syyskuuta 1995 ehdotuksen siirtymään joutuneiden väestöryhmien (pakolaisten, kotiseudultaan siirrettyjen ja lähtömaahan palautettujen) avustamista Afrikan ja Latinalaisen Amerikan kehitysmaissa koskevia toimia koskevaksi asetukseksi⁽¹⁾, joka perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 130 w artiklaan.
2. Euroopan parlamentti antoi tätä ehdotusta koskevan lausuntonsa⁽²⁾ 16 päivänä helmikuuta 1996 pidetyssä ensimmäisessä käsittelyssä.
3. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 27 päivänä kesäkuuta 1996 perustamissopimuksen 189 c artiklan mukaisesti.

II. KOMISSIION EHDOTUKSEN TAVOITE

Asetuksessa vahvistetaan yhteisön talousarviosta rahoitettavan avun yksityiskohtaiset säännöt ja hallinnointia koskevat säännöt siirtymään joutuneiden väestöryhmien tuki- ja avustushjelman toteuttamiseksi.

III. NEUVOSTON KOMISSIION EHDOTUKSEEN TEKEMÄT MUUTOKSET

Yhteinen kanta ei olennaisesti poikkea rahoitettavien toimien luonnetta koskevasta komission ehdotuksesta, mutta siihen tehdään tiettyjä teknisiä tai muotoa koskevia muutoksia ja tarkennuksia perustamissopimuksessa tarkoitettujen yhdenmukaisuuden ja täydentävyyden tavoitteiden toteuttamiseksi sekä toimien mahdollisimman suuren tehokkuuden ja niiden pysyvyyden varmistamiseksi.

Neuvosto ei kuitenkaan voinut hyväksyä komission ehdotusta seuraavilta osin:

a) *Komitea, jolta pyydetään lausuntoa ehdotetuista toimista*

Neuvosto sopi, että lausuntoa ehdotetuista toimista pyydetään 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 443/92 15 artiklassa perustetulta ALA-komitealta, joka toimii 13 päivänä heinäkuuta 1987 tehdyssä neuvoston päätöksessä⁽³⁾ tarkoitettujen III a -menettelyn mukaisesti, jota Afrikan ja Latinalaisen Amerikan kehitysmaiden komitean on päätetty käytettävän.

b) *Asetuksen voimassaoloaika*

Varmistaakseen siirtymään joutuneiden väestönsien tukemista ja avustamista Afrikan ja Latinalaisen Amerikan kehitysmaissa koskevien toimien mahdollisimman suuren yhdenmukaisuuden neuvosto katsoo, että tulevaisuudessa näiden toimien olisi oltava osa Afrikan ja Latinalaisen Amerikan kehitysmaiden kanssa toteutettavia maantieteellisiä yhteistyöhjelmia.

Tämän vuoksi neuvosto ei voi olla samaa mieltä komission kanssa siitä, että asetuksen voimassaoloaika olisi rajoittamaton.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 237, 12.9.1995, s. 19

⁽²⁾ EYVL N:o C 65, 4.3.1996, s. 196

⁽³⁾ EYVL N:o L 197, 13.7.1987, s. 33

On todettava myös, että samoin kuin muissa vastaavissa tapauksissa neuvosto päätti lisätä uuden 13 artiklan, joka koskee yhteisön rahoittamien toimien arvioimista, jotta voidaan antaa suuntaviivoja tulevien toimien tehostamiseksi.

IV. PARLAMENTIN TEKEMÄT TARKISTUKSET

Neuvosto sisällytti yhteiseen kantaansa osan parlamentin tekemistä tarkistuksista. Vaikka neuvosto hyväksyi kokonaan tai osittain jonkin tarkistuksen sisällön, se kuitenkin tietyissä tapauksissa siirsi tarkistuksen paikkaa tekstissä tai muutti sen sanamuotoa.

Neuvosto otti erityisesti huomioon tarkistuksen n:o 1 (johdanto-osan 1 kappale), n:o 2 (johdanto-osan 1 kappale, 1 a kohta), n:o 3 (johdanto-osan 3 kappale), n:o 4 (johdanto-osan 5 kappale), n:o 12 (1 artikla), n:o 14 (2 artikla), n:o 15 (3 artikla), n:o 16 (3 artikla), n:o 17 (4 artikla) ja n:o 21 (9 artikla).

Neuvosto ei sen sijaan säilyttänyt tarkistuksia n:o 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 18, 19, 20 ja 22 a.

Neuvoston 27 päivänä kesäkuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 45/96

neuvoston asetuksen (EY) N:o .../96 antamiseksi HI-virusta/AIDSia koskevista toimista kehitysmaissa

(96/C 264/05)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 w artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽²⁾,

sekä katsoo, että

budjettivallan käyttäjä päätti vuoden 1988 budjetissa perustaa budjettikohdan, jonka tarkoituksena on tukea HIV/AIDS-epidemian torjumista,

Euroopan parlamentille ja neuvostolle 7 päivänä tammi-kuuta 1994 antamassaan HI-virusta AIDSia kehitysmaissa koskevassa tiedonannossaan komissio esitti yhteisössä ja jäsenvaltioissa toteutettavat toimintaperiaatteet ja ensisijaiset toimintasuunnitelmat toimenpiteiden tehostamiseksi tällä alueella,

HIV/AIDS ei ole enää uusi epidemia, vaan pikemminkin kaikkialle maailmaan levinnyt ja kehitysvaiheessa oleva pandemia, jolla on alueittain ja/tai maittain vaihtelevat yhteiskunnalliset ja poliittiset piirteensä ja joka edellyttää sellaista rakenteellista ja monialaista asianmukaista vastausta, jonka antamiseen suurimmalla osalla kehitysmaita ei ole tarvittavia taloudellisia varoja tai henkilöstöä,

neuvosto korosti 6 päivänä toukokuuta 1994 antamassaan päätöslauselmassa HIV/AIDS-epidemian vakavuutta ja tarvetta lisätä ponnisteluja sen varmistamiseksi, että kehitysmaiden kansallisia toimintasuunnitelmia tuetaan entistä paremmin; se nimesi tässä yhteydessä ensisijaiseksi sellaisten toimintasuunnitelmien tukemisen, joiden tavoitteena on tartuntojen tehokkaampi ehkäisy valistuksen, sukupuolikäyttäytymiseen ja suvunjatkamiseen liittyvän terveydenhuollon edistämisen sekä verensiirtojen turvallisuuden avulla, sekä niiden toimintasuunnitelmien tukemisen, joilla pyritään tukemaan tartunnan saaneita ja

sairaita erityisesti vahvistamalla terveydenhuoltojärjestelmää ja torjumalla syrjintää ja yhteiskunnallista syrjäytymistä,

Euroopan parlamentti ja EY—AKT:n yhteinen edustajakokous korostivat myös, edellinen 14 päivänä huhtikuuta 1986 ja jälkimmäinen 15 päivänä helmikuuta 1993 antamassaan päätöslauselmassa, tarvetta ottaa paremmin huomioon epidemian leviämistä edistävät syyt ja osatekijät, kuten köyhyys, ja HI-viruksesta/AIDSista aiheutuvat taloudelliset ja yhteiskunnalliset seuraukset erityisesti naisten aseman parantamista tukevien toimenpiteiden avulla sekä tukemalla perusyhteisöjä, joiden tehtävänä on osallistua pandemian koettelemista perheistä ja yksilöistä huolehtimiseen,

sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat kehottaneet yhteisöä lisäämään osallistumistaan tällä alalla,

kansallisiin HI-viruksen/AIDSin torjunnan toimintasuunnitelmiin liittyvien tukiohjelmien tehokkuus edellyttää tukien parempaa yhteensovittamista niin Euroopan tasolla kuin muiden rahoittajien ja Yhdistyneiden Kansakuntien järjestöjen kanssa, erityisesti UNAIDSin kanssa, sekä joustavien ja toimenpiteiden ja osallistuvien kumppaneiden erityispiirteisiin mukautettujen menettelyjen käyttämistä; neuvoston ja parlamentin päätöslauselmissa kehoitetaan tämän suuntaisiin ponnisteluihin,

on tarpeen vahvistaa HI-virusta/AIDSia koskevaan yhteistyöhön sovellettavat hallinnolliset menettelytavat ja säännöt, ja

6 päivänä maaliskuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission julistuksen⁽³⁾ 2 kohdassa tarkoitettu rahoitusohje kaudeksi 1997—1999 on otettu tähän asetukseen, sanotun kuitenkin vaikuttamatta perustamissopimuksessa määriteltyihin budjettivallan käyttäjän toimivaltuuksiin,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Yhteisö toteuttaa kehitysmaihin suunnatun avustusohjelman, jäljempänä 'ohjelma', HIV/AIDS-epidemian

⁽¹⁾ EYVL N:o C 252, 28.9.1995, s. 4

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 9 päivänä toukokuuta 1996 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 27 päivänä kesäkuuta 1996 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös tehty ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL N:o C 102, 4.4.1995, s. 4

leviämisen rajoittamiseksi ja auttaakseen kehitysmaita hoitamaan tämän epidemian terveydelle sekä yhteiskunnalliselle ja taloudelliselle kehitykselle aiheuttamat seuraukset.

Ohjelma suunnataan ensisijaisesti kaikkein köyhimpien ja vähiten kehittyneiden maiden sekä kehitysmaiden huonosaisimpien väestönosien auttamiseen.

Tässä yhteydessä yhteisön ensisijaisina tavoitteina on:

- a) vähentää HIV/AIDS-tartuntoja ja muiden sukupuoliteitse ja perinataalisesti tarttuvien tautien leviämistä,
- b) vahvistaa terveydenhuoltoalaa ja sosiaalialoja, jotta ne pystyisivät selviytymään epidemian leviämisen myötä kasvavista vaatimuksista,
- c) tukea hallituksia ja yhteisöjä arvioitaessa epidemian vaikutuksia talouden eri aloilla ja yhteiskuntaryhmissä sekä määritettäessä ja toteutettaessa epidemian hoitamista koskevia toimintasuunnitelmia,
- d) kehittää tieteellistä tuntemusta sekä epidemiasta että toimenpiteiden vaikutuksista näiden toimenpiteiden laadun parantamiseksi, lukuun ottamatta perustutkimusta,
- e) torjua HIV-tartunnan saaneiden ja AIDSiin sairastuneiden henkilöiden syrjintää sekä yhteiskunnallista ja taloudellista syrjäytymistä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisö tukee tiettyjä toimia, joissa on otettava huomioon seuraavat perustoimintaperiaatteet:

- a) ne on mukautettava yhteiskunnallis-taloudellisesta ympäristöstä aiheutuviin riskitekijöihin sekä riskialttiiden ryhmien tarpeisiin, jotka määräytyvät yksilöiden käyttäytymisen ja yhteiskunnallis-taloudellisten ja väestöllisten tekijöiden mukaisesti,
- b) ne on mukautettava miehille ja naisille ominaisten erityispiirteiden mukaisesti,
- c) niiden on perustuttava yksilön oikeuksien kunnioittamiseen ja tehtävä asianomaisten henkilöiden yhteiskunnallinen harjaantuminen mahdolliseksi,
- d) niiden on vahvistettava yksilöiden ja yhteisöjen motivaatiota, vastuunottamista ja kykyä huolehtia itsestään,
- e) niiden on sisällyttävä terveys- ja opetusalan sekä muiden asiaa koskevien alojen politiikkoihin,
- f) ne on mukautettava epidemian eri kehitysvaiheisiin,
- g) niiden on kannustettava hallituksia sitoutumaan sekä poliittisesti että taloudellisesti HIV:n/AIDSin torjuntaan.

2 artikla

Toimet 1 artiklassa mainittujen ensisijaisien tavoitteiden saavuttamiseksi tukevat edunsaajamaiden kanssa kansainvälisesti, alueellisesti ja kansallisesti laadittuja toimintasuunnitelmia, ja niihin kuuluvat kunkin tavoitteen osalta erityisesti seuraavat:

1. HIV/AIDS-tartuntojen sekä muiden sukupuoliteitse ja perinataalisesti tarttuvien tautien leviämisen vähentäminen seuraavin keinoin:
 - a) tiedonvälitys ja valistus seksuaalisuuteen ja suvunjatkamiseen liittyvästä terveydenhuollosta sekä suvunjatkamiseen liittyvistä oikeuksista; erityistä huomiota kiinnitetään siihen, että toimet mukautetaan kohderyhmille ja erityisesti riskialttiissa ympäristössä eläville väestönosille sekä yhteiskunnallisesti tai taloudellisesti riskialteimmille yksilöille ja yhteisöille, ja etenkin naisille ja nuorille, ja saatetaan näiden saataville,
 - b) huolehditaan entistä paremmin HI-viruksen ja sukupuoliteitse leviävien tautien tarttumisen vähentämisestä myös sukupuoliteitse leviävien tautien tehokkaampien joukkotutkimusten ja hoidon avulla,
 - c) eri suojautumiskeinojen ja -menetelmien saatavuuden ja käytön parantaminen, mukaan lukien verensiirroissa ja muissa injektioimuodoissa noudatettava turvallisuus,
 - d) tuetaan HIV/AIDS-problematiikan huomioonottamista kehityspolitiikassa ja kehityksen toimintasuunnitelmissa,
 - e) tuetaan toimenpiteitä, joiden tavoitteena on antaa naisille valtuudet ja mahdollisuus vaikuttaa ja rohkaista suojautumiskeinojen ja -menetelmien laajamittaista käyttöä HI-virus-/sukupuolitauditartuntoja ja niiden leviämistä vastaan sekä suojella syntymättömien lasten terveyttä.
2. Terveydenhuoltoalan ja sosiaalialojen lujittaminen, jotta ne pystyisivät selviytymään epidemian leviämisen myötä kasvavista velvoitteistaan, seuraavin keinoin:
 - a) terveyspalvelujen tehostaminen erityisesti perusterveydenhoidon osalta sellaisten toimenpiteiden avulla, joilla pyritään lisäämään kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason kapasiteettia kehittää ehkäisevää toimintaa ja hoitoa sekä helpottaa haavoittuvimpien henkilöiden pääsyä terveyspalveluihin,
 - b) verensiirtojen ja sairaalahoidon turvallisuuteen liittyvien voimavarojen vahvistaminen,

- c) lääkäreiden ja hoitohenkilökunnan koulutuksen parantaminen, — kansalliset, alueelliset ja paikalliset julkishallinnolliset viranomaiset ja laitokset,
- d) epidemiologiseen seurantaan kuuluvien ilmoittamis- ja tilastoimisjärjestelmien parantaminen. — paikalliset yhteisöt ja muut hajautetut yksiköt, mukaan lukien perinteiset sosiaaliset rakenteet,
3. Hallitusten ja yhteisöjen tukeminen arvioitaessa epidemian vaikutuksia talouden eri aloilla ja yhteiskuntaryhmissä sekä määritettäessä ja toteutettaessa epidemian hoitamista koskevia toimintasuunnitelmia:
- a) teknisen tuen antaminen hallituksille epidemian yhteiskunnallis-taloudellisten vaikutusten analysoimiseksi ja eri aloille mukautettujen vastatoimintasuunnitelmien toteuttamiseksi, — alueelliset järjestöt ja kansainväliset järjestöt,
- b) teknisen tuen ja rahoitustuen antaminen, jotta valtioista riippumattomat järjestöt ja perusyhteisöt voisivat osallistua parhaalla mahdollisella tavalla ehkäisevään ja hoitotoimintaan, erityisesti avustamalla alan sellaisten verkkojen luomista, joiden tarkoituksena on parantaa toimien tehokkuutta ja edistää tiedonvälitystä, yhteensovittamista ja yhteistyötä kaikkien toimijoiden välillä, — tutkimuslaitokset ja yliopistot,
- c) paikallisten yhteisöjen kannustaminen osallistumiseen, tiedottamiseen, sukupuolivalistusta koskeviin ohjelmiin ja hoitotoimintaan liittyvien paikallisten toimintasuunnitelmien suunnitteluun. — perusyhteisöt ja yksityiset toimijat, joihin sisältyvät valtioista riippumattomat järjestöt ja naisjärjestöt, ja alan edustavat yhdistykset, jotka voivat osallistua asiantuntemuksellaan 2 artiklassa esitettyjen HI-viruksen/AIDSiin liittyvien ensisijaisten toimintasuunnitelmien suunnitteluun, toteutukseen ja seurantaan.
4. Tieteellisen tuntemuksen lisääminen sekä epidemiasta että toimenpiteiden vaikutuksista näiden toimenpiteiden laadun parantamiseksi, lukuun ottamatta perustutkimusta, seuraavin keinoin:
- a) tieteellisen oppimisen kehittäminen parantamalla ohjelmien seurantaan asianmukaisten muuttujien perusteella ja operatiivisen tutkimuksen kehittäminen lääketieteen, sosiologian ja antropologian eri aloilla, — 4 artikla
- b) saatuja kokemuksia koskevan tiedonvaihdon tukeminen.
5. HIV-tartunnan saaneiden ja AIDSiin sairastuneiden henkilöiden syrjinnän sekä yhteiskunnallisen ja taloudellisen syrjäytymisen torjuminen:
- a) yksilön oikeuksien kunnioittamisen edistäminen erityisesti suvunjatkamiseen liittyvien oikeuksien osalta, — 1. Edellä 2 artiklassa tarkoitettujen toimien toteuttamiskeinoja ovat erityisesti tutkimukset, tekninen apu, koulutus tai muut palvelut, hankinnat ja työsuoritukset sekä tilintarkastus ja arviointi- ja valvontatehtävät. Etusijalle asetetaan kansallisen osaamisen vahvistaminen kehittämällä inhimillisiä voimavaroja jatkuvuuden turvaamiseksi.
- b) syrjimättömyyden kannustaminen ja viruksen kanssa elävien ihmisten leimaantumisen torjuminen, erityisesti luomalla asianmukaiset lainsäädännölliset puitteet. — 2. Yhteisön rahoitus voi kattaa sekä sijoituskustannuksia, lukuun ottamatta kiinteän omaisuuden ostoa, että toistuvia kuluja (joihin sisältyvät hallinto-, ylläpito- ja toimintakulut) ottaen huomioon, että hankkeen tavoitteena on mahdollisuuksien mukaan oltava keskipitkän ajan elinkelpoisuus.
- 3. Avustusta hankitaan 3 artiklassa määritellyiltä kumppaneilta jokaiselle yhteistyötoimelle. Tätä avustusta pyydetään kyseisten kumppanien mahdollisuuksien rajoissa ja kunkin toimen luonteen mukaan.
- 4. Yhteisrahoitusmahdollisuuksia voidaan etsiä muiden rahoittajien kanssa, erityisesti jäsenvaltioiden kanssa.
- 5. Toteutetaan tarvittavat toimenpiteet, jotta tämän asetuksen nojalla annettavasta tuesta ilmenisi sen yhteisöllinen luonne.
- 6. Perustamissopimuksessa tarkoitettujen yhtenäisyyden ja täydentävyyden tavoitteiden toteuttamiseksi ja toimien kokonaisuuden mahdollisimman suuren tehokkuuden takaamiseksi komissio voi toteuttaa kaikki tarpeelliset yhteensovittamistoimet, erityisesti seuraavat:

3 artikla

Yhteistyöosapuolia, jotka voivat saada tämän asetuksen mukaista rahoitustukea, ovat erityisesti:

- a) järjestelmällisen tiedonvaihto- ja -analysointijärjestelmän laatiminen toimista, jotka on jo rahoitettu, ja toimista, joiden rahoittamista yhteisö ja jäsenvaltiot suunnittelevat,

b) toimien toteuttamispaikalla tapahtuva yhteensovittaminen säännöllisten kokousten muodossa sekä edunsaajamaassa olevien komission edustajien ja jäsenvaltioiden edustajien ja edunsaajavaltioiden edustajien välisenä tiedonvaihtona.

7. Komissio yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tekee kaikki tarpeelliset aloitteet asianmukaisen yhteensovittamisen ja tiiviin yhteistyön varmistamiseksi edunsaajamaiden kanssa samoin kuin rahoittajien ja muiden asiaan liittyvien kansainvälisten elinten, erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien järjestelmään kuuluvien elinten ja varsinkin UNAIDSin kanssa, mahdollisimman suuren vaikutuksen saavuttamiseksi maailmanlaajuisella ja kansallisella tasolla.

5 artikla

Tämän asetuksen mukaista rahoitustukea annetaan avustuksina, joita ei peritä takaisin.

6 artikla

Ohjeelliseksi määräksi tämän ohjelman täytäntöön pane-
miseksi kaudella 1997—1999 vahvistetaan 45 miljoonaa ecua.

Budjettivallan käyttäjä myöntää vuosittaiset määrärahat rahoitusnäkömiensä perusteella.

7 artikla

1. Komissio vastaa tässä asetuksessa tarkoitettuihin toimiin liittyvästä valmistelusta, päätöksenteosta ja hallinnoinnista voimassa olevia talousarviota koskevia ja muita menettelyjä noudattaen ja erityisesti Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavassa varainhoitoasetuksessa säädettyjä menettelyjä noudattaen.

2. Päätökset toimista, joiden rahoitus tämän asetuksen nojalla on yli 2 miljoonaa ecua yhtä toimintaa kohti, tehdään 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Komissio ilmoittaa lyhyesti 8 artiklassa tarkoitettulle komitealle rahoituspäätöksistä, joita se aikoo tehdä sellaisten hankkeiden ja ohjelmien osalta, joiden arvo on alle 2 miljoonaa ecua. Tämä ilmoitus tehdään viimeistään viikkoa ennen päätöksen tekoa.

3. Komissiolla on oikeus hyväksyä 8 artiklassa tarkoitettujen komitean lausuntoa pyytämättä sellaiset lisäsitoumukset, jotka tarvitaan näiden toimien yhteydessä tapahtuvien tai jo kirjattujen ylitysten kattamiseen, jos ylitys tai lisätarve on korkeintaan 20 prosenttia alkuperäisestä, rahoituspäätöksellä määrätystä maksusitoumuksesta.

4. Kaikissa tämän asetuksen mukaisesti tehdyissä rahoitussopimuksissa määrätään erityisesti, että komissio ja tilintarkastustuomioistuin voivat suorittaa paikan päällä tarkastuksia noudattaen komission määrittelemiä yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka ovat voimassa olevien määräysten, erityisesti yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen säännösten mukaisia.

5. Jos toimiin liittyy yhteisön ja edunsaajamaan välisiä rahoitussopimuksia, niissä määrätään, että yhteisö ei rahoita veroja, tulleja eikä maksuja.

6. Osallistuminen tarjouskilpailuihin ja hankintasopimuksiin on avoin tasapuolisin edellytyksin kaikille jäsenvaltioiden ja edunsaajavaltion luonnollisille ja oikeushenkilöille. Osallistumista voidaan laajentaa muihin kehitysmaihin ja asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa muihin kolmansiiin maihin.

7. Hankintojen on oltava peräisin jäsenvaltioista tai edunsaajavaltioista tai muista kehitysmaista. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa hankinnat voivat olla peräisin muista maista.

8. Erityistä huomiota kiinnitetään:

— kannattavuuden ja pysyvien vaikutusten tavoitteluun hankkeiden suunnittelussa,

— tavoitteiden ja tulostittareiden selkeään määrittelyyn ja seurantaan kaikkien hankkeiden osalta.

9. Tämän asetuksen perusteella annettu tuki täydentää ja vahvistaa muiden kehitysyhteistyömuotojen perusteella annettua tukea.

8 artikla

1. Komissiota avustaa kehitysasioissa toimivaltainen maantieteellinen komitea.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden määräajassa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

9 artikla

Komission edustajan antaman selostuksen pohjalta käydään 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa komiteoiden yhteiskokouksessa kerran vuodessa seuraavana vuonna toteutettavien toimien yleisiä suuntaviivoja koskeva keskustelu.

10 artikla

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle jokaisen varainhoitovuoden jälkeen kertomuksen, joka sisältää yhteenvedon varainhoitovuoden aikana rahoitetuista toimista sekä arvioinnin tämän asetuksen täytäntöönpanosta varainhoitovuoden aikana.

Yhteenvedo sisältää erityisesti tiedot toimijoista, joiden kanssa on tehty hankintoja tai täytäntöönpanoa koskevia sopimuksia.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty . . .

2. Komissio arvioi säännöllisesti yhteisön rahoittamia toimia vahvistaakseen, onko näiden toimien tavoitteet saavutettu, ja voidakseen antaa suuntalinjat tulevien toimien tehokkuuden parantamiseksi. Komissio toimittaa 8 artiklassa tarkoitettulle komitealle yhteenvedon tehdyistä arvioinneista, joita komitea voi tarvittaessa tarkastella. Arviointikertomukset ovat jäsenvaltioiden pyynnöstä niiden käytettävissä.

3. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille hyväksytyistä toimista ja hankkeista sekä niiden summat, luonteen, edunsaajamaat ja kumppanit yhden kuukauden kuluessa siitä, kun se on tehnyt päätöksensä.

11 artikla

Komissio esittää kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle arvioinnin kaikista yhteisön tämän asetuksen nojalla rahoittamista toimista liittäen tähän arviointiin ehdotuksia tämän asetuksen tulevaisuudesta ja tarvittaessa ehdotuksia asetukseen tehtävistä muutoksista.

12 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio toimitti 11 päivänä heinäkuuta 1995 päivätyllä kirjeellä neuvostolle Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 130 w artiklaan perustuvan ehdotuksen⁽¹⁾ asetukseksi HI-virusta/AIDSia koskevista toimista kehitysmaissa.
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ehdotuksen ensimmäisessä käsittelyssä 9 päivänä toukokuuta 1996⁽²⁾.
3. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 27 päivänä kesäkuuta 1996 perustamissopimuksen 189 c artiklan mukaisesti⁽²⁾.

II. EHDOTUKSEN TAVOITE

Ehdotuksen tavoitteena on luoda oikeudellinen perusta budjettiin otettujen, HI-virusta/AIDSia koskevien toimien rahoittamiseen kehitysmaissa tarkoitettujen määrärahojen käyttämiselle.

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

i) *Neuvoston komission ehdotukseen tekemät muutokset*

Vaikka yhteisessä kannassa tehdään eräitä teknisluonteisia tai toimituksellisia muutoksia ja tarkennuksia, erityisesti perustamissopimuksessa tarkoitettujen johdonmukaisuutta ja täydentävyyttä koskevien tavoitteiden toteuttamiseksi ja parhaimman mahdollisen tehokkuuden varmistamiseksi, siinä hyväksytään suurin osa rahoitettavien toimien luonnetta koskevasta komission ehdotuksesta.

Kuitenkin lausunnonantajaksi nimitetyn komitean luonteen osalta neuvosto sopi johdonmukaisuus- ja tehokkuussyistä, että ehdotetuista toimista lausunnonantajaksi nimetty komitea on neuvoston 13 päivänä heinäkuuta 1987 tehdyssä päätöksessä⁽³⁾ määrätyn III a -tyyppisen menettelyn mukaisesti toimiva, toimivaltainen maantieteellinen komitea. Lisäksi kerran vuodessa maantieteellisten komiteoiden yhteiskokouksessa vaihdetaan näkemyksiä seuraavana vuonna toteutettavien toimien yleisistä suunta- viivoista.

On myös pantava merkille, että neuvosto päätti, kuten muissakin vastaavissa tapauksissa, lisätä 10 artiklan yhteyteen viittauksen yhteisön rahoittamia toimia koskevaan arviointiin suuntalinjojen antamiseksi tulevien toimien tehokkuuden parantamiseksi.

ii) *Parlamentin tarkistukset*

Neuvosto sisällytti yhteiseen kantaansa osan parlamentin tarkistuksista. Kuitenkin tietyissä tapauksissa ja komission lausunnon huomioon ottaen neuvosto, vaikka hyväksyikin tarkistuksen asiasisällön joko kokonaan tai osittain, vaihtoi tarkistuksen paikkaa tekstissä tai muutti sen sanamuotoa.

Neuvosto otti erityisesti huomioon tarkistuksen n:o 3 (johdanto-osan kolmas kappale), n:o 16 (2 artiklan 1 kohdan c alakohta), n:o 17 (2 artiklan 1 kohdan b alakohta), n:o 20 (2 artiklan 3 kohdan b alakohta), n:o 21 (2 artiklan 3 kohdan c alakohta), n:o 24 (2 artiklan 2 kohdan d alakohta), n:o 28 (3 artikla) ja n:o 29 (4 artiklan 1 kohta).

⁽¹⁾ EYVL N:o C 252, 28.9.1995, s. 4

⁽²⁾ EYVL N:o C 152, 27.5.1996, s. 13

⁽³⁾ EYVL N:o L 197, 13.7.1987, s. 33

Neuvosto ei pitänyt tarkistusten n:o 1, 2, 4 ja 12 sisällyttämistä tekstiin aiheellisena.

Muita tarkistuksia, joihin komissio ei suhtautunut myönteisesti, ei hyväksytty.

Neuvoston 27 päivänä kesäkuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 46/96

neuvoston asetuksen (EY) N:o .../96 antamiseksi kestävän kehityksen mukaisesti kehitysmaissa toteutetuista ympäristöalan toimista

(96/C 264/06)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s ja 130 w artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsoo, että

- 1) on tarpeellista toteuttaa kestävää kehitystä edistämällä ympäristöulottuvuuden tosiasiallista sisällyttämistä kehitysprosessiin,
- 2) soveltuvien välineiden luominen ja kokeiluluontoisten toimien toteuttaminen ovat perustekijöitä tämän ulottuvuuden sisällyttämisessä kaikkiin asiaankuuluviin aloihin,
- 3) Euroopan parlamentti on 14 päivänä toukokuuta 1992 antanut päätöslauselman ympäristöstä ja kehitysyhteistyöstä,
- 4) yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat hyväksyneet Rion julistuksen ja asialista 21:n toimintaohjelman,
- 5) yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat ratifioineet biologista monimuotoisuutta ja ilmastonmuutoksia koskevat yleissopimukset ja allekirjoittaneet yleissopimukset aavikoitumisen torjunnasta ja siten sitoutuneet ottamaan huomioon kehittyneiden osapuolten ja kehittyvien osapuolten asiaa koskevat yhteiset vaikkakin eriytyneet vastuut;
- 6) neuvoston ja jäsenvaltioiden hallitusten edustajat ovat antaneet 1 päivänä helmikuuta 1993 päätöslau-

selman politiikkaa ja toimintaa ympäristön ja kestävän kehityksen alalla koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta,

- 7) määrärahojen ollessa rajalliset tiedotustoimet ja paikallisten asiantuntijoiden kanssa tiiviissä yhteistyössä toteutetut pilottihankkeet antavat toiveita suurimmasta mahdollisesta kerrannaisvaikutuksesta,
- 8) on tärkeää yhdistää keskenään yhteisön ympäristöpolitiikan sisäiset ja ulkoiset näkökohdat, jotta saadaan johdonmukainen vastaus YK:n ympäristö- ja kehityskonferenssin (Unced) esittämiin ongelmakysymyksiin, erityisesti mitä tulee maailmanlaajuisten ympäristömuutosten vaikutuksiin, jotka kohdistuvat yhteisön ympäristön tilaan,
- 9) hankkeiden vaiheittaisen hallinnoinnin yhteydessä on tarpeen arvioida kaikki kehitysyhteistyöalan hanke-ehdotukset niiden ympäristövaikutusten osalta asianmukaisin erityisin menettelyin,
- 10) paikallisella vaikutuksella on erityisesti ilmastonmuutoksissa sekä monimuotoisuuden ja biologisten ja geneettisten voimavarojen säilyttämisessä (mukaan lukien meret, rannikot ja maaperä) kiistattomia seurauksia koko planeetalle ja tuleville sukupolville ja näin ollen yhteisön kansalaisten hyvinvoinnille, terveydelle ja turvallisuudelle, erityisesti geneetisiin voimavaroihin pääsyn osalta,
- 11) tällä hetkellä yhteisön käytössä olevia säilyttämistä ja kestävää kehitystä koskevia rahoitusvälineitä voitaisiin hyödyllisellä tavalla täydentää,
- 12) olisi ryhdyttävä toimiin tämän asetuksen tarkoittamien toimien rahoittamiseksi,
- 13) olisi määriteltävä täytäntöönpanoa koskevat menettelyt ja erityisesti toiminnan muoto, avun saajat ja päätöksentekomenettelyt, ja
- 14) 6 päivänä maaliskuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission julistuksen⁽⁴⁾

⁽¹⁾ EYVL N:o C 20, 24.1.1996, s. 4

⁽²⁾ EYVL N:o C 82, 19.3.1996, s. 18

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 9 päivänä toukokuuta 1996 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 27 päivänä kesäkuuta 1996 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös tehty ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 102, 4.4.1996, s. 4

2 kohdassa tarkoitettu rahoitusohje on otettu tähän asetukseen, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta perustamis- sopimuksessa määriteltyihin budjettivallan käyttäjän toimivaltuuksiin,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Yhteisö antaa rahoitusapua ja teknistä asiantunte- musta toimille, joiden tarkoituksena on helpottaa ympäristöulottuvuuden sisällyttämistä kestävä- sen prosessiin kehitysmaissa.

2. Tämän asetuksen mukaisesti myönnetty apu täyden- tää ja vahvistaa muilla kehitysyhteistyön välineillä annet- tua apua tavoitteenaan ympäristönäkökohtien täysimittai- nen huomioonottaminen yhteisön ohjelmissa.

2 artikla

1. Tämän asetuksen mukaisesti toteutettavat toimet kohdistuvat ensisijaisesti seuraaviin aloihin:

- kehitysmaiden avustaminen kestäväan ja oikeudenmu- kaiseen kehitykseen tähtäävien kansallisten strategioiden suunnittelussa ja toteutuksessa, mukaan lukien kansainvälisistä yleissopimuksista johtuvat maailman- laajuiset ympäristöasiat ja -strategiat,
- ekosysteemien hallintaa ja säilyttämistä, uudistuvien luonnonvarojen kestävää käyttöä sekä uusiutumatto- mien luonnonvarojen ympäristöä säästävää käyttöä koskevien politiikkojen ja käytäntöjen kehittäminen,
- biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen
 - edistämällä ja kehittämällä menetelmiä, joilla pyri- tään biologisen monimuotoisuuden voimavarojen kestäväan ja oikeudenmukaiseen käyttöön,
 - säilyttämällä lajien monimuotoisuuden ylläpitämi- selle ja häviämässä olevien lajien säilymiselle tar- peelliset ekosysteemit ja elinympäristöt,
 - tunnistamalla ja arvioimalla biologisen monimuo- toisuuden voimavarat,
- suurten ympäristörasitteiden kohteena olevien aluei- den ja/tai aluerajat ylittävien ekosysteemien, kuten merien ekosysteemien ja rannikkoalueiden, vesistöjen, järvi- ja jokialtaiden ja pohjavesien suojeleminen sekä niiden kestävää hallintaa koskevien aloitteiden tuke- minen,

— maaperän suojele- ja hallintakeinojen parantaminen maatalouden, karjankasvatuksen, metsätalouden ja aavikoitumisen torjunnan aloilla,

— erityisesti kaupunkiympäristön kohentaminen toteut- tamalla jätteitä, jätevesiä ja ilman pilaantumista kos- kevia hallintasuunnitelmia aluesuunnittelun yhtey- dessä, jossa otetaan huomioon kyseisten ekosysteem- ien säilyttäminen,

— paikallisiin ympäristön asettamiin rajoitteisiin ja tar- peisiin mukautetun teknologian käyttö ja siirto,

— tuotantoprosessien mukauttamisen helpottaminen ke- hitysmaissa, muun muassa markkinapohjaisten kan- nusteiden kautta, ja taloudellisten toimijoiden tekemi- nen tietoisiksi ympäristön asettamista rajoitteista, jotka voivat vaikuttaa kaupankäyntiin (esimerkiksi standardit, tavaramerkit, todistukset).

2. Kyseeseen tulevat seuraavat toimet:

— paikalla toteutettavat pilottihankkeet, jotka ovat omiaan edistämään kestävää kehitystä, ympäristön- suojelemaan kestävää kehitystä, ympäristön- suojelemaan kestävää kehitystä, ympäristön- suojelemaan kestävää kehitystä, ympäristön- suojelemaan kestävää kehitystä,

— suuntaviivojen ja välineiden luominen kestäväan kehi- tyksen edistämiseksi ja ympäristöalan yhtenäistämise- ksi erityisesti yhdenmukaisen hallintasuunnitelmien ja -ohjelmien sekä taloudellisten välineiden avulla,

— analyysit kestäväan kehityksen hankkeiden, ohjelmien, strategioiden ja politiikkojen ympäristövaikutuksista sekä niiden seurausten arviointi sosiaalisen ja talou- dellisen kehityksen kannalta,

— luettelointi- ja tilastotyö ympäristötiedon ja -mittarei- den kehittämiseksi.

3. Erityistä huomiota kiinnitetään:

— toimiin kehitysmaiden toimielimien toimintakyvyn kehittämiseksi sekä kansallisella että alueellisella tai paikallisella tasolla, valtioista riippumattomien järjes- töjen tuki mukaan lukien,

— toimia täsmennettäessä, suunniteltaessa ja toteutet- taessa paikalliselle väestölle tiedottamiseen sekä sen aktivoimiseen ja osallistumiseen ottaen huomioon eri- tyisesti naisten rooli ja erityinen tilanne.

3 artikla

Avun saajia ja yhteistyökumppaneita voivat olla valtioi- den ja alueiden lisäksi hajasijoitetut palvelut, alueelliset järjestöt, virastot, perinteiset tai paikalliset yhteisöt, yksi- tyiset toimijat ja teollisuusyritykset, mukaan lukien

osuuskunnat, valtioista riippumattomat järjestöt ja paikallista väestöä edustavat yhdistykset.

4 artikla

1. Edellä 2 artiklassa tarkoitettujen toimien toteuttamiskeinoja ovat erityisesti tutkimukset, tekninen apu, koulutus tai muut palvelut, hankinnat ja työsuoritukset sekä tilintarkastus ja arviointi- ja valvontatehtävät.

2. Yhteisön rahoitus voi kattaa sekä sijoituskustannuksia, lukuun ottamatta kiinteän omaisuuden ostoa, että toistuvia kuluja (joihin sisältyvät hallinto-, ylläpito- ja toimintakulut) ottaen huomioon, että hankkeen tavoitteena on mahdollisuuksien mukaan oltava keskipitkän ajan elinkelpoisuus.

Paitsi koulutus- ja tutkimusohjelmissa, näitä kuluja voidaan kuitenkin yleensä kattaa vain alkuvaiheessa ja asteittain vähenevästi.

3. Avustusta hankitaan 3 artiklassa määritellyiltä kumppaneilta jokaiselle yhteistyötoimelle. Sitä pyydetään kyseisten kumppanien mahdollisuuksien rajoissa ja kunkin toimen luonteen mukaan.

4. Yhteisrahoitusmahdollisuuksia voidaan etsiä muiden rahoittajien kanssa, erityisesti jäsenvaltioiden ja asiaan liittyvien kansainvälisten järjestöjen, kuten Maailman ympäristöjärjestön kanssa.

5. Toteutetaan tarvittavat toimenpiteet, jotta tämän asetuksen nojalla annettavasta tuesta ilmenisi sen yhteisöllinen luonne.

6. Perustamissopimuksessa tarkoitettujen yhtenäisyyden ja täydentävyyden tavoitteiden toteuttamiseksi ja toimien kokonaisuuden mahdollisimman suuren tehokkuuden takaamiseksi komissio voi toteuttaa kaikki tarpeelliset yhteensovittamistoimet, erityisesti:

- a) järjestelmällisen tiedonvaihto- ja -analysointijärjestelmän laatiminen toimista, jotka on jo rahoitettu, ja toimista, joiden rahoittamista yhteisö ja jäsenvaltiot suunnittelevat;
- b) toimien toteuttamispaikalla tapahtuva yhteensovittaminen säännöllisten kokousten muodossa sekä edunsaajamaassa olevien komission ja jäsenvaltioiden edustajien ja edunsaajavaltioiden edustajien välisenä tiedon vaihtona.

7. Komissio yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tekee kaikki tarpeelliset aloitteet asianmukaisen yhteensovittamisen ja tiiviin yhteistyön varmistamiseksi edunsaajamaiden kanssa samoin kuin rahoittajien ja muiden asiaan

liittyvien kansainvälisten elinten, erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien järjestelmään kuuluvien elinten kanssa, mahdollisimman suuren vaikutuksen saavuttamiseksi maailmanlaajuisella ja kansallisella tasolla.

5 artikla

Tämän asetuksen mukaista rahoitustukea annetaan avustuksina, joita ei peritä takaisin.

6 artikla

Tämän ohjelman täytäntöönpanoa varten kaudelle 1997—1999 osoitettu ohjeellinen määrä on 45 miljoonaa ecua.

Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vuosittaiset määrärahat rahoitusnäkymien rajoissa.

7 artikla

1. Komissio vastaa tässä asetuksessa tarkoitettuihin toimiin liittyvästä valmistelusta, päätöksenteosta ja hallinnoinnista voimassa olevia talousarviota koskevia ja muita menettelyjä noudattaen ja erityisesti Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavassa varainhoitoasetuksessa säädettyjä menettelyjä noudattaen.

2. Päätökset toimista, joiden rahoitus tämän asetuksen nojalla on yli 2 miljoonaa ecua yhtä toimintaa kohti, tehdään 8 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Komissio ilmoittaa lyhyesti 8 artiklassa tarkoitettulle komitealle rahoituspäätöksistä, joita se aikoo tehdä sellaisten hankkeiden ja ohjelmien osalta, joiden arvo on alle 2 miljoonaa ecua. Tämä ilmoitus tehdään viimeistään viikkoa ennen päätöksen tekoa.

3. Komissiolla on oikeus hyväksyä 8 artiklassa tarkoitettujen komitean lausuntoa pyytämättä sellaiset lisäsitoumukset, jotka tarvitaan näiden toimien yhteydessä tapahtuvien tai jo kirjattujen ylitysten kattamiseen, jos ylitys tai lisätarve on korkeintaan 20 % alkuperäisestä, rahoituspäätöksellä määrätystä maksusitoumuksesta.

4. Kaikissa tämän asetuksen mukaisesti tehdyissä rahoitussopimuksissa määrätään erityisesti, että komissio ja tilintarkastustuomioistuin voivat suorittaa paikan päällä tarkastuksia noudattaen komission määrittelemiä yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka ovat voimassa olevien määräysten, erityisesti yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen säännösten mukaisia.

5. Jos toimiin liittyy yhteisön ja edunsaajamaan välisiä rahoitussopimuksia, niissä määrätään, että yhteisö ei rahoita veroja, tulleja eikä maksuja.

6. Osallistuminen tarjouskilpailuihin ja hankintasopimuksiin on avoin tasapuolisin edellytyksin kaikille jäsenvaltioiden ja edunsaajavaltion luonnollisille ja oikeushenkilöille. Osallistumista voidaan laajentaa muihin kehitysmaihin.

7. Hankintojen on oltava peräisin jäsenvaltioista tai edunsaajavaltiosta tai muista kehitysmaista. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa hankinnat voivat olla peräisin muista maista.

8. Erityistä huomiota kiinnitetään:

— kannattavuuden ja kestäväen vaikutuksen tavoitteluun hankkeiden suunnittelussa,

— tavoitteiden ja tulostittareiden selkeään määrittelyyn ja seurantaan kaikkien hankkeiden osalta.

8 artikla

1. Komissiota avustaa kehitysyhteistyössä toimivaltainen maantieteellinen komitea.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määränemmistöllä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty . . .

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden määräajassa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

9 artikla

Komission edustajan antaman selostuksen pohjalta käydään 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen komiteoiden yhteiskokouksessa kerran vuodessa seuraavana vuonna toteutettavien toimien yleisiä suuntaviivoja koskeva keskustelu.

10 artikla

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle jokaisen varainhoitovuoden jälkeen kertomuksen, joka sisältää yhteenvedon varainhoitovuoden aikana rahoitetuista toimista sekä arvioinnin tämän asetuksen täytäntöönpanosta varainhoitovuoden aikana.

Yhteenveto sisältää erityisesti tietoja toimijoista, joiden kanssa on tehty hankintoja tai täytäntöönpanoa koskevia sopimuksia.

2. Komissio arvioi säännöllisesti yhteisön rahoittamia toimia vahvistaakseen, onko näiden toimien tavoitteet saavutettu, ja voidakseen antaa suuntalinjat tulevien toimien tehokkuuden parantamiseksi. Komissio toimittaa 8 artiklassa tarkoitetulle komitealle yhteenvedon tehdyistä arvioinneista, joita komitea voi tarvittaessa tarkastella. Arviointikertomukset ovat jäsenvaltioiden pyynnöstä niiden käytettävissä.

3. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille hyväksytyistä toimista ja hankkeista sekä niiden summat, luonteen, kohdemaat ja kumppanit yhden kuukauden kuluessa siitä, kun se on tehnyt päätöksensä.

11 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 1999 saakka.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio antoi neuvostolle 28 päivänä kesäkuuta 1995 päivätyllä kirjeellä ehdotuksen⁽¹⁾ asetukseksi kestävän kehityksen mukaisesti kehitysmaissa toteutettavista ympäristöalan toimista. Ehdotus perustuu EY:n perustamissopimuksen 130 s ja 130 w artiklaan.
2. Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa ehdotuksesta 20 päivänä joulukuuta 1995⁽²⁾.
3. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ehdotuksen ensimmäisessä käsittelyssä 9 päivänä toukokuuta 1995⁽³⁾.
4. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 27 päivänä kesäkuuta 1996 perustamissopimuksen 189 c artiklan mukaisesti.

II. EHDOTUKSEN TAVOITE

Ehdotuksen tavoitteena on luoda oikeudellinen perusta kestävän kehityksen mukaisesti kehitysmaissa toteutettaviin ympäristöalan toimiin talousarviossa varattujen määrärahojen käyttämiseksi.

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

i) *Neuvoston komission ehdotukseen tekemät muutokset*

Neuvosto teki ehdotukseen tiettyjä teknisiä tai sanamuotoa koskevia muutoksia ja tarkennuksia erityisesti perustamissopimuksessa tarkoitettujen johdonmukaisuuden ja täydentävyyden tavoitteiden ja parhaan mahdollisen tehokkuuden saavuttamiseksi, mutta yhteinen kanta on pääosin komission ehdotuksen mukainen rahoitettavien toimien luonteen osalta.

Ehdotetuista toimista lausunnon antavan komitean osalta neuvosto sopi kuitenkin johdonmukaisuuden ja tehokkuuden vuoksi, että lausunnon antaa toimivaltainen maantieteellinen komitea, joka toimii 13 päivänä heinäkuuta 1987 tehdystä neuvoston päätöksessä⁽⁴⁾ määrätyn menettelyn III a mukaisesti. Maantieteellisten komiteoiden yhteisessä kokouksessa vaihdetaan lisäksi kerran vuodessa näkemyksiä seuraavana vuonna toteutettavista toimista.

On myös syytä panna merkille, että neuvosto päätti, kuten se on ennenkin tehnyt samankaltaisissa tapauksissa, lisätä 10 artiklaan viittauksen yhteisön rahoittamien toimien arvioimiseen, jotta voitaisiin esittää suuntaviivat tulevien toimien tehokkuden parantamiseksi.

Neuvosto vahvisti lisäksi asetuksen soveltamiselle määrääjän (1997—1999) ja kyseiselle ajanjaksolle ohjeellisen rahoitusmäärän (45 miljoonaa ecua) kelpuutettavien toimien luonteen (kokeilutoimien, suuntaviivojen laatimisen, ympäristövaikutusten arvioinnin, luettelointi- ja tilastointitöiden) vuoksi ja siksi, että tulevaisuudessa olisi toivottavaa toteuttaa kyseisiä toimia maantieteellisten kehitysohjelmien puitteissa.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 20, 24.1.1996, s. 4

⁽²⁾ EYVL N:o C 82, 19.3.1996, s. 18

⁽³⁾ EYVL N:o C 152, 27.5.1996, s. 14

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 197, 13.7.1987, s. 33

ii) *Parlamentin tarkistukset*

Neuvosto sisällytti yhteiseen kantaansa parlamentin tarkistuksen n:o 1 sekä osittain tarkistukset n:o 25 ja 32.

Neuvosto piti mielessään talousarviossa näitä hankkeita varten varatut rajalliset määrät ja katsoi, ettei ole aiheellista laajentaa asetuksen soveltamisalaa sisällyttämällä siihen toimia, jotka voidaan joka tapauksessa rahoittaa maantieteellisten kehitysohjelmien puitteissa. Tästä syystä se ei voinut hyväksyä muita parlamentin tarkistuksia.

Neuvoston 27 päivänä kesäkuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 47/96

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o . . /96/EY tekemiseksi kirjan ja lukemisen alaa koskevasta tukiohjelmasta (Ariane)

(96/C 264/07)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 128 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsovat, että

- 1) tietoyhteiskunnan aikakaudella kirja ja lukeminen ovat edelleen sopivin tiedonlevityksen väline ja että kirjan, audiovisuaalisen tekniikan ja multimedian toisiaan täydentävä luonne on otettava huomioon,
- 2) kaikissa yhteisön kirja-alan ohjelmissa on otettava huomioon kirjan kaksoisluonne eli se, että kirja on samalla sekä kulttuurihyödyke että taloudellinen hyödyke,
- 3) lukemista suosittuna harrasteena voidaan kannustaa yhteisön ohjelmilla erityisesti koulutuksen ja kulttuurin aloilla,
- 4) kirjan tuotantoketjussa on erotettava luominen, julkaiseminen, kääntäminen ja levitys, ja tätä ohjelmaa (Ariane) voidaan pitää huomattavana kirja-alaa edistävänä kulttuuritoimintana,
- 5) perustamissopimuksessa annetaan yhteisön tehtäväksi:
 - myötävaikuttaa siihen, että jäsenvaltioiden kulttuurit kukoistavat, arvostamalla niiden kansallista ja alueellista monimuotoisuutta,

— pyrkiä toiminnallaan rohkaisemaan jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sekä tarvittaessa tukemaan ja täydentämään niiden toimintaa erityisesti taiteellisen ja kirjallisen luovan toiminnan aloilla,

— suosia yhteistyötä kolmansien maiden sekä kulttuurin alalla toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen, erityisesti Euroopan neuvoston kanssa,

- 6) kääntämisen edistäminen, samoin kuin erityisesti kirjan ja lukemisharrastukseen erikoistuneiden eurooppalaisten toimijoiden kumppanuusperiaatteella toteutettavien aloitteiden tukeminen, myötävaikuttaa:

— Euroopan kansojen kulttuurin ja historian tuntemukseen ja levitykseen,

— luovan kirjallisen työn ja perinteen monipuolisuuden säilyttämiseen kansallisilla ja alueellisilla kielillä,

— kulttuurien väliseen vaihtoon ja taitotiedon vaihtoon,

ja se edistää kansalaisten, myös vähäosaisten, mahdollisuuksia päästä osallisiksi kulttuurista,

- 7) on tärkeää edistää kirjallisia teoksia ja niiden korkeatasoista kääntämistä yhteisössä järjestämällä täydennyskoulutusta kirjallisuuden kääntäjille ja muille kirja-alan ammattilaisille, erityisesti niille, joiden tehtävänä on edistää kirjojen saatavuutta Euroopan kansalaisten keskuudessa,

- 8) eurooppalaiset kirjallisuus- ja käännöspalkinnot voivat edistää korkeatasoisten kirjallisten teosten levitystä,

- 9) yhteisön toimielimit ovat pitäneet tärkeänä kirjallisuuden tuntemusta ja levitystä erityisesti käännöstoiminnan avulla, mistä ovat todisteina:

⁽¹⁾ EYVL N:o C 324, 22.11.1994, s. 11 ja EYVL N:o C 279, 25.10.1995, s. 7

⁽²⁾ EYVL N:o C 100, 2.4.1996, s. 35

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 7 päivänä huhtikuuta 1995 (EYVL N:o C 109, 1.5.1995, s. 297), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 27 päivänä kesäkuuta 1996 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös tehty . . . (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

- Euroopan parlamentin päätöslauselma Euroopan yhteisöjen komission tiedonannosta neuvostolle, annettu 10 päivänä heinäkuuta 1987, toiminnasta kirja-alalla⁽¹⁾,
 - neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden kulttuuriasioista vastaavien ministerien päätöslauselma, annettu 9 päivänä marraskuuta 1987, eurooppalaisen kulttuurin kannalta tärkeiden teosten kääntämisen edistamisestä⁽²⁾,
 - neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden kulttuuriasioista vastaavien ministerien päätöslauselma, annettu 18 päivänä toukokuuta 1989, kirjan ja lukemisen edistamisestä⁽³⁾,
 - komission tiedonanto, annettu 3 päivänä elokuuta 1989, kirjasta ja lukemisesta: Haaste eurooppalaiselle kulttuurille,
 - neuvostossa kokoontuneiden kulttuuriministerien päätelmät, tehty 12 päivänä marraskuuta 1992, yhteisön kulttuuritoiminnan suuntaviivoista⁽⁴⁾,
 - Euroopan parlamentin päätöslauselma, annettu 21 päivänä tammikuuta 1993, kirjan ja lukemisen edistamisestä Euroopassa⁽⁵⁾ ja
 - neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden kulttuuriministerien päätöslauselma, annettu 17 päivänä toukokuuta 1993, Euroopan nykykirjallisuuden näytelmäteosten kääntämisen edistamisestä⁽⁶⁾,
- 10) on otettava huomioon yhteisön ja Euroopan neuvoston järjestämän kirjaa ja lukemista koskevan eurooppalaisen valistuskampanjan (1993—1994) tulokset,
- 11) Euroopan yhteisön kulttuuria edistävästä toiminnasta 27 päivänä heinäkuuta 1994 annetussa komission tiedonannossa, jossa kirjat ja lukeminen nostettiin erityisasemaan, määriteltiin puitteet edistämistoimille, joilla tuetaan ja täydennetään jäsenvaltioiden ponnisteluja toissijaisuusperiaatetta noudattaen,
- 12) on aiheellista toteuttaa yhteisön kulttuuritoimintaa kolmansien maiden kanssa Euroopassa ja Euroopan ulkopuolella sekä eurooppalaista kulttuuriyhteistyötä Euroopan neuvoston ja muiden toimivaltaisten kansainvälisten elinten, kuten Unescon kanssa,
- 13) tällä päätöksellä vahvistetaan tämän ohjelman kokonaisuuden ajaksi rahoituspuitteet, jotka 6 päivänä maa-

liskuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission julistuksen 1 kohdan mukaisesti muodostavat ensisijaisen ohjeen budjettivallan käyttäjälle vuosittaisessa talousarviomenettelyssä, ja

- 14) Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat sopineet 20 päivänä joulukuuta 1994 yhteistoimintatavasta perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti annettujen säädösten täytäntöönpanomenettelyssä⁽⁷⁾,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Tässä päätöksessä käynnistetään liitteenä oleva Ariane-toimintaohjelma, jäljempänä 'tämä ohjelma', kaudeksi 1 päivästä tammikuuta 1997 aina 31 päivään joulukuuta 1998, jonka tarkoituksena on lisätä Euroopan kansojen kirjallisuuden ja historian tuntemusta ja levittämistä sekä Euroopan kansalaisten mahdollisuuksia päästä osallisiksi niistä erityisesti kaunokirjallisuuden, näytelmien ja tietokirjallisuuden kääntämiselle annettavan tuen, näiden alojen kumppanuusperiaatteella toteutettavien yhteistyöhankkeiden tuen ja alan ammattilaisten täydennyskoulutuksen avulla.

2 artikla

Tällä ohjelmalla edistetään jäsenvaltioiden välistä kulttuurialan yhteistyötä Euroopan tasolla. Sen avulla tuetaan ja täydennetään jäsenvaltioiden toimintaa toissijaisuusperiaatteen mukaisesti edesauttamalla niiden kulttuurien kukoistusta samalla kunnioittaen jäsenvaltioiden kansallista ja alueellista monimuotoisuutta.

Tällä ohjelmalla on seuraavat tavoitteet:

- a) edistää kääntämisen avulla:
- sellaisten korkealaatuisten 1900-luvun kirjallisten teosten laajempaa levitystä, jotka ovat tunnusomaisia sen jäsenvaltion kulttuurille, josta ne ovat peräisin, ja jotka kuvastavat erityisesti vuosisadan jälkimmäisen puoliskon eurooppalaisen nykykirjallisuuden suuntauksia; tämän vuoksi etusijalle asetetaan Euroopan unionin vähemmän levinneillä kielillä kirjoitettujen teosten käännökset tai käännökset näille kielille;
 - uusien näyttämöteosten levitystä monipuolisen ja jäsenvaltioiden kulttuureille tunnusomaisen ohjelmiston esittämiseksi eurooppalaiselle yleisölle;

⁽¹⁾ EYVL N:o C 246, 14.9.1987, s. 136

⁽²⁾ EYVL N:o C 309, 19.11.1987, s. 3

⁽³⁾ EYVL N:o C 183, 20.7.1989, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 336, 19.12.1992, s. 1

⁽⁵⁾ EYVL N:o C 42, 15.2.1993, s. 182

⁽⁶⁾ EYVL N:o C 160, 12.6.1993, s. 1

⁽⁷⁾ EYVL N:o C 102, 4.4.1996, s. 1

— tietokirjojen levitystä Euroopan kansojen kulttuurin ja historian tuntemuksen lisäämiseksi erityisesti perustamissopimuksen 128 artiklan 2 ja 4 kohdassa mainituilla aloilla;

b) edistää kumppanuuden pohjalta toteutettavaa yhteistyötä tukemalla:

— kokemusten ja taitotiedon vaihtoa kirja-alaa koskevista yhteisesti kiinnostavista aiheista ammattilaisten kesken Euroopan tasolla;

— sellaisten kumppanuusaloitteiden kehittämistä, joiden tavoitteena on helpottaa sellaisen tiedon saamista, jota tarvitaan kirjallisuuden levittämiseen, lukemisen edistämiseen ja kirjallisuuden saatavuuteen;

c) suosia korkeatasoista käännöstoimintaa ja kirjallisuuden esittelyä myöntämällä yhteisön tukea täydennyskoulutukseen kaunokirjallisuuden kääntäjille ja muille kirja-alan ammattilaisille, erityisesti niille, joiden tehtävänä on edistää kirjojen saatavuutta kansalaisille;

d) tukea ja täydentää edellä a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja ponnisteluja antamalla tukea verkostojen ja ammatillisten järjestöjen esittämille uutta luoville tutkimushankkeille.

3 artikla

Liitteessä kuvatut toiminnot pannaan täytäntöön 2 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi. Ne pannaan täytäntöön 5 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti.

4 artikla

1. Tähän ohjelmaan voivat osallistua assosioituneet Keski- ja Itä-Euroopan maat (KIE-maat) näiden maiden kanssa tehtyjen tai tehtävien assosiointisopimusten yhteisön ohjelmiin osallistumista koskevissa lisäpöytäkirjoissa vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Kypros ja Malta voivat osallistua tähän ohjelmaan, ja se tarjoaa mahdollisuuden yhteistyöhön sellaisten muiden kolmansien maiden kanssa, jotka ovat tehneet kulttuurilausekkeita sisältäviä assosiointi- tai yhteistyösopimuksia, näiden maiden kanssa sovittavien menettelyjen mukaisesti hankittavien lisämäärärahojen perusteella. Tietyistä yleisistä osallistumista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä on määrätty liitteen toiminnassa 6.

2. Yhteisö ja jäsenvaltiot edistävät Euroopan neuvoston sekä muiden kulttuurin alan toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen (esimerkiksi Unescon) kanssa tehtävää yhteistyötä varmistaen kunkin elimen ja järjestön omalle ominaislaadulle ja itsenäiselle toiminnalle arvoa antaen

täytäntöön pantavien välineiden toisiaan täydentävän luonteen.

5 artikla

1. Komissio panee tämän ohjelman täytäntöön tämän päätöksen mukaisesti.

2. Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu kunkin jäsenvaltion kahdesta edustajasta ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja. Komitean jäsenet voivat käyttää apunaan asiantuntijoita tai neuvonantajia.

3. Komission edustaja toimittaa komitealle ehdotuksen toimenpiteistä, jotka koskevat:

— vuosittaista työsuunnitelmaa;

— kaikkien toimintojen yleistä keskinäistä tasapainoa;

— liitteessä kuvattuja erityyppisiä hankkeita koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä ja valintaperusteita (toiminnot 1, 2, 3, 4 ja 6);

— hankkeita, jotka ovat oikeutettuja yli kymmenen tuhannen ecun tukeen;

— ohjelman valvontaa ja arviointia koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sekä 8 artiklassa määrättyjen arviointikertomusten päätelmiä ja kaikkia näistä johtuvia tämän ohjelman mukautustoimenpiteitä.

Komitea antaa lausuntonsa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista ehdotuksista toimenpiteiksi määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyys mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle.

Siinä tapauksessa noudatetaan seuraavaa:

a) Komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista kahdella kuukaudella ilmoituksen teko-päivästä.

b) Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin a alakohdassa määrätyn ajan kuluessa.

4. Komissio voi kuulla komiteaa mistä tahansa tämän ohjelman täytäntöönpanoon liittyvästä asiasta, josta ei ole määrätty 3 kohdassa.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä.

Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

6 artikla

1. Tämän ohjelman rahoituspuitteeksi vahvistetaan 7 miljoonaa ecua artiklassa 1 määrättyksi kaudeksi.

2. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa tarvittavat vuosimäärärahat rahoitusnäköymien rajoissa.

7 artikla

Komissio pyrkii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa vahvistamaan, että toisaalta tässä ohjelmassa määrätty toiminnot ja muut kulttuuriohjelmat Kaleidoskooppi⁽¹⁾ ja Rafael sekä toisaalta erityisesti yhteisön koulutusalan toimintaohjelmat, kuten Sokrates⁽²⁾, ja ammatillisen koulutuksen alan ohjelmat, kuten Leonardo da Vinci⁽³⁾, täydentävät toisiaan.

8 artikla

Vuosi tämän ohjelman täytäntöönpanon jälkeen ja tämän kauden päättymistä seuraavien kuuden kuukauden kuluessa komissio esittää komiteaa kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle saatuja tuloksia koskevan yksityiskohtaisen arviointikertomuksen, johon on tarvittaessa liitetty aiheellisia ehdotuksia, ohjelman jatkamista

ja sitä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä koskevat ehdotukset mukaan lukien, jotta Euroopan parlamentti ja neuvosto voisivat tehdä ratkaisunsa ennen tämän ohjelman kauden päättymistä. Tässä kertomuksessa kiinnitetään erityistä huomiota yhteisön myöntämällä rahoitustuella aikaansaatuun, erityisesti kulttuuriseen lisäarvoon ja myönnetyn tuen sosiaalitaloudellisiin vaikutuksiin. Kertomuksen tarkoituksena on arvioida sekä laadullisesti että määrällisesti, missä määrin ohjelmalla on voitu saavuttaa 2 artiklassa tarkoitettut tavoitteet.

Edellä 1 kohdassa määrätyn arvioinnin ja komission tekemien ehdotusten valossa Euroopan parlamentti ja neuvosto harkitsevat mahdollisuutta antaa uusi ohjelma, joka laaditaan ja kehitetään ottaen täysin huomioon tästä ohjelmasta saadut hedelmälliset kokemukset.

Tässä yhteydessä ne voivat tarvittaessa toteuttaa kaikki aiheelliset toimenpiteet tämän ohjelman keskeyttämisen välttämiseksi.

9 artikla

Tämä ohjelma, joka sisältää käytännön tietoa menettelytavoista, jäsenvaltioiden nimeämistä yhteystoimistoista, joiden avulla voidaan varmistaa tekninen apu kulttuurihankkeille, hakemusten jättämisen määräajoista sekä hakemukseen liitettävistä asiakirjoista, julkaistaan vuosittain *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa.

10 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Tehty ...

Euroopan parlamentin
puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 99, 20.4.1996, s. 20

⁽²⁾ EYVL N:o L 87, 20.4.1995, s. 10

⁽³⁾ EYVL N:o L 340, 29.12.1994, s. 8

LIITE

ARIANE-OHJELMA

Tämän ohjelman toimintojen tarkoituksena on tukea kaunokirjallisuuden ja Euroopan kansojen historian tuntemusta ja levitystä sekä Euroopan kansalaisten mahdollisuuksia päästä osallisiksi niistä erityisesti kaunokirjallisuuden, näytelmien ja tietokirjallisuuden kääntämiselle annettavalla tuella, kumppanuuden pohjalta toteutettavien kirjaa ja lukemista koskevien yhteistyöhankkeiden tuella sekä tämän alan ammattilaisten täydennyskoulutuksella.

TOIMINTA 1

Käännöstuot

1. *Korkeatasoisten 1900-luvun kirjallisten teosten käännöstuki näiden teosten levittämiseksi entistä laajemmalle niitä julkaisemalla*

a) Tukea myönnetään sellaisten korkeatasoisten 1900-luvun kirjallisten teosten (romaanit, novellit, essee, kirjallisuudenhistoria, elämäkerta, näytelmä, runous) kääntämiselle, jotka ovat tunnusomaisia sen jäsenvaltion kulttuurille, josta ne ovat peräisin, ja jotka kuvastavat erityisesti vuosisadan jälkipuoliskon eurooppalaisen nykykirjallisuuden suuntauksia ja voivat kiinnostaa laajaa eurooppalaista yleisöä.

b) i) Tukea voivat saada teokset, jotka on jo käännetty ja julkaistu kahdella Euroopan unionin kielellä (alkuperäisen kielen lisäksi). Tuen tarkoituksena on tukea kääntämistä vähintään yhdelle muulle Euroopan unionin kielelle siten, että etusijalla ovat käännökset vähemmän levinneille Euroopan unionin kielille.

ii) Teokset, jotka on kirjoitettu jollakin vähemmän levinneellä Euroopan unionin kielellä, voidaan kuitenkin ottaa huomioon kääntämistä tuettaessa, jos ne on jo käännetty ja julkaistu yhdellä Euroopan unionin kielellä (muulla kuin niiden alkuperäisellä kielellä) tai jos niitä ehdotetaan samanaikaisesti käännettäväksi vähintään kahdelle Euroopan unionin kielelle, vaikka niitä ei vielä ole käännetty eikä julkaistu jollakin Euroopan unionin kielellä. Tarkoituksena on tukea kääntämistä johonkin toiseen Euroopan unionin kieleen. Näitä määräyksiä sovelletaan muun muassa teoksiin, jotka

— on laadittu jollakin laajalle levinneellä kielellä, mutta julkaistu jossakin alueeltaan pienessä jäsenvaltiossa;

— on laadittu jäsenvaltioiden muilla kielillä.

c) Tukihakemuksen esittää komissiolle yksi tai useampi jäsenvaltioon kuuluva kustantaja. Kustantajan tai kustantajien esittämään hakemukseen on sisällyttävä kääntäjän tai kääntäjien suostumus. Tuki voi olla enimmillään 100 prosenttia kääntäjän palkkiosta, joka on neuvoteltu asianomaisten markkinoiden tavanomaisen käytännön mukaisesti. Kustantaja sitoutuu mainitsemaan näkyvästi käännöksen tekijän nimen sekä yhteisön tuen.

Kustantajien on todistettava, että niillä on hallussaan sen teoksen kääntämiseen ja/tai julkaisemiseen mahdollisesti liittyvät oikeudet, jota hakemus koskee, ja että ne eivät olisi ilman yhteisön tukea arvioineet kyseisen käännetyn teoksen julkaisemista kaupallisesti kannattavaksi.

d) Teokset, joille voidaan myöntää tukea, valitaan kaksi kertaa vuodessa.

2. *Tuki näytelmien kääntämiseen niiden entistä laajemmaksi levittämiseksi esittämällä niitä yleisölle*

Tukea myönnetään sellaisten näytelmien kääntämiselle kahdelle Euroopan unionin kielelle, joita on esitetty näyttämöllä tai jotka ovat olleet audiovisuaalisissa levytyksissä ja jo saaneet tunnustusta arvostelijoilta ja yleisöltä.

Tuki on varattu ensisijaisesti 1900-luvun uusille teoksille.

Käännettäväksi ehdotettujen teosten esittämistä varten on oltava valmiit suunnitelmat.

Alkuperäisen hakemuksen näytelmän esittämiseksi yleisölle tekevät teatterinjohtajat, ohjaajat tai tuottajat, jotka ovat jonkin jäsenvaltion kansalaisia. Hakemus lähetetään samaan aikaan sekä komissiolle että jäsenvaltioiden nimeämille yhteystoimistoille, jotka antavat lausunnon esitettyjen hankkeiden tärkeysjärjestyksestä.

Käännettävät teokset valitaan ottamalla erityisesti huomioon käännettäväksi ehdotettujen teosten laatu. Käännöskieliä valittaessa toimivaltainen taho valvoo, että laajalle levinneiden ja vähemmän levinneiden kielten välillä vallitsee tasapaino, jotta voidaan lisätä näiden teosten mahdollisuuksia tavoittaa laaja ja moninainen yleisö.

Tuki myönnetään käännösapurahana, jonka suurin mahdollinen, vuosittain tarkistettava määrä on 3 500 ecua. Apurahalla ei ole vaikutusta kyseisen käännetyn teoksen mahdollisesta esittämisestä, levityksestä tai julkaisemisesta tekijöille tai kääntäjille maksettaviin rojalteihin.

Yhteystoimistot tallettavat yhteisön tuella toteutetut käännökset ja antavat ammattilaisille kaikkia näiden tarvitsemia tietoja. Yhteystoimistot voivat välittää kyseisten teosten käännökset vain sellaisille henkilöille tai elimille, jotka ovat saaneet tähän luvan oikeuksien haltijoilta voimassa olevien kansallisten sääntöjen mukaisesti.

3. *Tietokirjallisuuden ja tutkimusten käännöstuki tiedon entistä laajemmaksi levittämiseksi kulttuurialalla*

Tietoteosten ja tieteellisten tutkimusten kääntämiselle kahdelle Euroopan unionin kielelle myönnettävän tuen tarkoituksena on:

- parantaa ja laajentaa Euroopan kansojen kulttuurin ja historian tuntemusta,
- helpottaa tiedon ja kokemusten vaihtoa ja edistää tällä tavalla yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä perustamissopimuksen 128 artiklassa tarkoitetuilla aloilla, erityisesti sellaista vaihtoa, jota yhteisö ensisijaisesti kehittää kulttuuritoimintansa puitteissa.

Ottaen kuitenkin huomioon tämän toiminnan piiriin tarkoitettun kentän laajuus (historian, taidehistorian, humanististen tieteiden, yhteiskuntatieteiden jne.) tietoteosten käännöstukea kehitetään aluksi kokeiluvana ja valikoivana toimintana.

Tukea myönnetään myös jäsenvaltioissa kulttuurialalla jo olemassa olevia käytäntöjä ja järjestelmiä käsittelevien tutkimusten ja raporttien kääntämiselle, jolloin on mahdollista korostaa erityisesti perustamissopimuksen 128 artiklan 2 ja 4 kohtaan liittyviä yhteisiä ongelmia.

Hakemukseen liitetään tiedot, joista käy selville käännettävän teoksen tai tutkimuksen olennainen anti kyseisen alan tuntemuksen lisäämiseksi, maininta kohdekielistä sekä tekijän ja kääntäjän kirjallinen suostumus.

Teoksia ehdotetaan komissiolle suoraan tai jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välityksellä. Teokset voidaan kääntää niin monelle kielelle kuin katsotaan tarpeelliseksi.

Yhteisön avustusta myönnetään kääntäjän annettua kirjallisen suostumuksensa kahdenlaisten yksityiskoh-
taisten sääntöjen perusteella teoksen alkuperän mukaan:

- jos käännettäväksi ehdotettava teosta esittää jäsenvaltion välityksellä kustantaja teoksen julkaisemiseksi Euroopan markkinoilla, yhteisön tukea myönnetään samoilla perusteilla, jotka on määritelty nykykirjallisuuden käännöstuelle (1 kohta);
- jos jäsenvaltion välityksellä käännettäväksi ehdotettua teosta ei ole tarkoitettu kaupalliseen käyttöön (vaan se on esimerkiksi yliopiston, tutkimuskeskuksen, erityisalan laitoksen käännättämä jne.), yhteisön tuki myönnetään apurahana, jonka tarkoituksena on antaa kääntäjille mahdollisuus tehdä työ niillä perusteilla, jotka vastaavat näytelmien käännöstuelle asetettuja edellytyksiä (2 kohta).

Komissio julkistaa vuosittain 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti käännettyjen teosten luettelon ja näitä teoksia koskevat lähdetiedot.

Tämän toiminnan yhteydessä käytettävät varat muodostavat 50 prosenttia tähän ohjelmaan osoitetuista kokonaisrahoituspuutteista. Tämän ohjelman kuuden toiminnan välinen erittely vahvistetaan 5 artiklan 3 kohdassa määrättyjen menettelyjen mukaan.

TOIMINTA 2

Sallaisille kumppanuuden pohjalta toteutettaville yhteistyöhankkeille myönnettävä tuki, joiden tarkoituksena on edistää kirja-alaa ja lukemista ja kansalaisten mahdollisuuksia päästä osallisiksi niistä

Tukea voidaan myöntää sellaisiin yhteistyöhankkeisiin, joihin osallistuu tällä alalla erityistä toimintaa tai erityisiä ohjelmia kehittäneiden verkostojen, ammatillisten yhdistysten tai järjestöjen (esimerkiksi kirjailijoiden ja kääntäjien, kirjastojen, pienten ja keskisuurten kustantamoiden ja kirjakauppojen), voittoa tavoittelemattomien kirja-alan säätiöiden sekä alueellisten (tai paikallisten) yhteisöjen esittämiä kumppaneita vähintään kolmesta jäsenvaltiosta.

Muiden kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimijoiden esittämät yhteistyöhankkeet eivät voi saada tukea tämän toiminnan yhteydessä.

Kyseen tulevat yhteistyöhankkeet koskevat mitä tahansa aloitetta, jota ensimmäisessä alakohdassa mainitut toimijat toteuttavat kumppanuusperiaatteella (kokoukset, symposiumit, tapahtumat, yhteistyötä tai vaihtoa koskevat kokeilutoiminnot) ja jonka tarkoituksena on erityisesti edistää:

- Euroopan kansojen kirjallisuuden ja historian vastavuoroista tuntemusta ja mahdollisuutta päästä osalliseksi niistä;
- sellaisten kumppanuusaloitteiden kehittämistä, joiden tavoitteena on helpottaa kirjojen levittämiseen liittyvien tietojen saatavuutta, edistää kirjallisuutta ja sen kääntämistä sekä parantaa kansalaisten mahdollisuuksia päästä osalliseksi lukemisesta;
- ammattilaisten kokemusten ja taitotiedon vaihtoa yhteisesti kiinnostavista aiheista Euroopan tasolla.

Tämän toiminnan yhteydessä esitettyjen kumppanuushankkeiden on oltava eurooppalaisittain kiinnostavia ja esimerkillisiä tai uutta luovia. Niiden on osoitettava, että yhteisön tuki, joka hankkeelle voidaan myöntää, tuo sille todellista lisäarvoa.

Lisätukea myönnetään hankkeille, joihin sisältyy toimenpiteitä saatujen tulosten levittämiseksi.

Yhteisön rahoitusta ei myönnetä:

- yhteisön muiden ohjelmien piiriin kuuluvaan toimintaan ja tapahtumiin (elokuva- ja televisioala (Media II⁽¹⁾), kulttuuriperintö (Rafael) ja taide- ja kulttuuritoiminta (Kaleidoskooppi));
- saman jäsenvaltion alueilta peräisin oleviin tai puhtaasti kansallisiin tai kahdensivälisiin kulttuuriyhteistyöhankkeisiin;
- aineistojen ja julkaisujen valmistamiseen kaupallisiin tarkoituksiin; monografiat, kokoelmat, aikakauslehdet, äänilevyt, CD:t, videot, CD-I:t ja CD-ROMit otetaan kuitenkin huomioon, silloin kun ne ovat hankkeen olennainen osa;
- sellaisten kulttuurijärjestöjen investointi- tai toimintakuluihin, jotka eivät ole esitetyn hankkeen olennainen osa.

Komission jäsenvaltioiden ehdotuksesta nimeämät riippumattomat asiantuntijat arvioivat järjestäjien esittämän hankkeen toteutumista koskevan selonteon perusteella vuosittain, jatketaanko yhteisön tukea seuraavana vuotena. Riippumattomat asiantuntijat voivat suositella hankkeeseen muutoksia.

Hankkeiden yhteydessä on esitettävä tasapainotettu rahoitussuunnitelma, jossa ilmoitetaan esitettyjen toimien toteuttamiseen tarvittavat varat. Tätä toimintaa koskevan hankkeen rahoitusosuus ei yleensä voi olla enempää kuin 25 prosenttia kyseisen hankkeen kokonaiskustannuksista eikä missään tapauksessa enempää kuin 50 000 ecua. Sellaisten hankkeiden yhteydessä, joihin sisältyy toimenpiteitä tulosten laajemmaksi levittämiseksi yleisölle tai ammattilaisille, voidaan myöntää yhteisön lisärahoitusta, joka on enintään 50 prosenttia kyseisiin toimenpiteisiin liittyvistä kustannuksista mutta kokonaisuudessaan ei enempää kuin 20 000 ecua.

Hankkeille, joiden osalta yhteisön myöntämä rahoitus olisi vähemmän kuin 5 000 ecua, ei periaatteessa voida myöntää tukea tämän toiminnan yhteydessä.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 321, 30.12.1995, s. 25

Hankkeista on esitettävä yhteisölle erityinen hakemus. Hakemukseen on liitettävä:

- toteutettavia toimia koskeva yksityiskohtainen suunnitelma, jossa erityisesti esitetään yhteisön tasolla saavutettava lisäarvo;
- toteutettavien toimien yksityiskohtainen alustava talousarvio.

TOIMINTA 3

Eurooppalaisen kirjallisuuden vastavuoroisen tuntemuksen ja levittämisen hyväksi työskentelevien ammattilaisten täydennyskoulutus

Yhteisö täydentää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ponnisteluja myöntämällä erityistä tukea ammattilaisten, erityisesti kaunokirjallisuuden kääntäjien täydennyskoulutukseen teosten kääntämisen laadun parantamiseksi sekä toiminnan 2 piiriin kuuluvalla kirjan ja lukemisen alalla toimivien muiden ammattilaisten täydennyskoulutukseen, jotta edistettäisiin jäsenvaltioiden erilaisia kulttuureja ja kansalaisten mahdollisuuksia päästä osallisiksi niistä.

Yhteisön tukea myönnetään apurahoina ja avustuksina matkakustannuksia ja täydennyskoulutuskursseja varten.

Apurahoja tai muita tämän toiminnan yhteydessä määrättyjä yhteisön tukimuotoja myönnetään verkostojen, järjestöjen, yhdistysten, säätiöiden, kustantamoiden tai oppilaitosten (erityisesti esimerkiksi kirjastoverkoston, kääntäjäoppilaitosten jne.) esittämiin koulutushankkeisiin sen jälkeen, kun jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia on kuultu asiassa.

TOIMINTA 4

Liitännäistoimenpiteet

A. Erityistoimenpiteet

1. Kulttuuriyhteistyön parantamiseksi kirjan ja lukemisen alalla tukea voidaan myöntää rajoitetuissa erityistapauksissa hankkeille, jotka koskevat Euroopan tasolla järjestettäviä kokouksia, tai tämän ohjelman alaan kuuluville tutkimuksille edellyttäen, että kyseiset kokoukset ja tutkimukset eivät ole saaneet yhteisön tukea tästä ohjelmasta.
 2. Hakemuksissa on esitettävä niiden toteuttamiseen tarvittavat rahoitustakuut. Tämän toiminnan yhteydessä yhteisön osuus ei missään tapauksessa voi olla enempää kuin 50 prosenttia kokouksen tai tutkimuksen kokonaiskustannuksista eikä enempää kuin 50 000 ecua.
- B. Komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet yhteistyössä yhteystoimistojen kanssa tämän ohjelman tunnetuksi tekemiseksi ja sitä koskevien tietojen levittämiseksi, jotta kulttuurialan toimijat ja verkostot olisivat perillä sen toiminnoista ja saisivat niistä tietoja.

TOIMINTA 5

Aristeion-palkinnot: synergiaa käännöstuen kanssa

Yhteisö myöntää vuosittain määrärahan Aristeion-palkintoihin (Euroopan kirjallisuuspalkinto ja Euroopan käännöspalkinto).

Euroopan kirjallisuuspalkinnon yhteydessä nimetyt kuusi teosta ovat suoraan oikeutettuja käännöstukeen niiden kääntämiseksi vähintään kahdelle muulle kielelle samoin ehdoin kuin kaunokirjallisille teoksille myönnetään tukea (toiminta 1, 1 kohdan a alakohta) edellyttäen, että kustantaja esittää suoraan komissiolle tätä koskevan hakemuksen.

TOIMINTA 6

Kolmansien maiden osallistuminen

Edellä 4 artiklassa tarkoitettut kolmannet maat osallistuvat tähän ohjelmaan kyseisessä artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti. Osallistumisessa ja yhteistyössä on otettava huomioon seuraavat tavoitteet:

-
- jäsenvaltioiden kirjallisuuden entistä parempi levitys kyseisissä kolmansissa maissa ja kyseisten kolmansien maiden kirjallisuuden entistä parempi tuntemus jäsenvaltioissa;
 - niille ammatillisille, jotka työskentelevät eurooppalaisen kirjallisuuden vastavuoroisen tuntemuksen ja levittämisen hyväksi, erityisesti kaunokirjallisuuden kääntäjille ja toiminnassa 1 olevassa 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen teosten kääntäjille, sekä muille kirjan ja lukemisen alan ammatillisille suunnattujen täydennyskoulutustoimien edistäminen;
 - synergian kehittäminen, millä pyritään edistämään kirjailijoiden ja kääntäjien ammatillisten järjestöjen, kirjastojen, pienten ja keskisuurten kustantamoiden, kirjakauppojen ja kirja-alalla toimivien yleishyödyllisten yhdistysten ja säätiöiden esittämiä hankkeita.
-

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio antoi 25 päivänä lokakuuta 1994 ehdotuksen päätökseksi Ariane-ohjelman perustamisesta EY:n perustamissopimuksen 128 artiklan nojalla.
2. Euroopan parlamentti ja alueiden komitea antoivat lausuntonsa mainitussa järjestyksessä 6 päivänä⁽¹⁾ ja 20 päivänä huhtikuuta 1995⁽²⁾.
3. Komissio esitti 28 päivänä heinäkuuta 1995 muutetun ehdotuksen, jossa otetaan huomioon parlamentin lausunto⁽³⁾.
4. Neuvosto hyväksyi yhteisen kannan 27 päivänä kesäkuuta 1996 perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti.

II. EHDOTUKSEN TARKOITUS

Ehdotus koskee tukiohjelman täytäntöönpanoa yhteisön tasolla kirjan ja lukemisen alalla erityisesti Euroopassa tehtävien käännösten kautta.

1. YLEISET HUOMAUTUKSET

Neuvosto hyväksyi yhteisessä kannassaan komission ehdotuksen pääosiltaan ja teki siihen välttämättömiksi katsomiaan muutoksia.

2. ERITYISET HUOMAUTUKSET

2.1 Neuvoston tekemät muutokset komission muutettuun ehdotukseen

a) Päätöksen soveltamisala

Neuvosto sisällyttää päätöksen soveltamisalaan jaon toiminnan 1 (Käännöstuki) alan käännöstukiin ja ohjelman muiden toimintojen toimiin. Neuvosto ilmoittaa erityisesti, että toiminnan 1 alaan sidottavat varat muodostavat 50 prosenttia koko ohjelmalle myönnettävistä varoista. Neuvosto muutti lisäksi toimintojen alkuperäistä rakennetta tehdäkseen niiden sisällön selkeämmäksi. Niinpä yhteisessä kannassa on kuusi toimintaa komission ehdottamien kolmen asemesta.

b) Komitologia

Neuvosto noudattaa yhtäältä Sokrates-, Leonardo- ja Nuorten Eurooppa III -päätöksissä ja toisaalta Kaleidoskooppi-päätöksessä perustettujen komiteoiden mallia ja päätyi perustamaan komitean, joka toimii eräissä kysymyksissä hallintokomiteana ja toisissa neuvoo-antavana komiteana.

c) Ohjelman kesto ja rahoitus

Samoin kuin Kaleidoskooppi-ohjelman alaan kuuluvat toimet ovat Arianenkin toimet verraten uusia, joten neuvosto haluaa lyhentää komission ehdottamaa viiden vuoden aikaa, aivan kuten Kaleidoskoopinkin osalta. Neuvosto päätti siis sovittaa Arianen keston Kaleidoskoopin keston eli kolmeksi vuodeksi. Neuvosto joutui kuitenkin toteamaan, että ottaen huomioon 189 b artiklan menettelyn määräajat ohjelmaan voimaantulopäivänä ei ollut mahdollista pitää 1 päivää

⁽¹⁾ EYVL N:o C 109, 11.5.1995

⁽²⁾ Sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽³⁾ EYVL N:o C 279, 25.10.1995

tammikuuta 1996. Se esittää yhteisessä kannassaan voimaantulopäiväksi 1 päivää tammikuuta 1997. Ottaen huomioon, että Euroopan yhteisön talousarviossa on varattu 2,5 miljoonaa ecua Ariane-tyyppisiin toimiin vuodeksi 1996, neuvoston mielestä vuotta 1996 voitaisiin pitää ohjelman täytäntöönpanoa valmistelevana vuotena. Neuvosto päätyy siis yhteisessä kannassaan kahden vuoden pituiseen ohjelman 1 päivästä tammikuuta 1997 alkaen. Rahoituspuitteiksi vahvistettiin 7 miljoonaa ecua, joka on komission ehdotukseen liitettyssä rahoitusta koskevassa selvityksessä olevien rahamäärien yhteenlaskettu summa vuosiksi 1997 ja 1998 (edellä tarkoitettut, vuodeksi 1996 osoitetut 2,5 miljoonaa ecua vastaavat rahoitusta koskevassa selvityksessä vuodeksi 1996 merkittyä määrää).

Vuoden kuluttua ohjelman täytäntöönpanosta toteutetaan arviointi, ja komissio voi tarvittaessa tehdä kuuden kuukauden kuluessa kyseisen määräajan päättymisestä ehdotuksen 1 päivänä tammikuuta 1999 alkavaksi uudeksi ohjelmaksi.

Neuvosto lisäsi uuden ohjelman hyväksymistä ja ohjelman keskeytymisen välttämiseen tähtäviä mahdollisia toimenpiteitä koskevia kohtia: kyseisissä kohdissa käytetään sovittelumenettelyssä Kaleidoskoopin osalta hyväksytyjä sanamuotoja.

2.2 Euroopan parlamentin tarkistukset

2.2.1 *Komission hyväksymät Euroopan parlamentin tarkistukset*

Komissio ottaa muutettuun ehdotukseensa osittain tai kokonaan 32 parlamentin 43:sta ehdotuksesta.

a) Neuvoston hyväksymät parlamentin ehdotukset

Neuvosto hyväksyy 28 parlamentin tarkistusta kokonaan tai osittain tai toisessa sanamuodossa. Kyseiset tarkistukset ovat seuraavat:

n:ot 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 29, 30, 31, 32, 33 (toisen osan osalta katso jäljempänä esittäviä huomautuksia), 36, 43 ja 46.

b) Parlamentin huomautukset, joita neuvosto ei hyväksy

Tarkistus 1

Muutos otsikkoon, jossa täsmennettäisiin, että kirjan ja lukemisen alan tukiohjelma toteutettaisiin kääntämisen avulla.

Neuvosto katsoo, että kääntäminen on ainoastaan yksi edistettävistä toimista, eikä se näin ollen voinut hyväksyä kyseistä tarkistusta.

Tarkistus 2

Ehdotus uudeksi perusteluksi, jossa mainitaan Ariadnen ja Theseuksen myytti.

Neuvosto katsoo, ettei olisi oikeudellisesti moitteetonta sisällyttää edellä esitetty maininta lainsäädännölliseen tekstiin.

Tarkistus 11

Uusi perustelu, jonka tarkoituksena on painottaa, että kodin ja koulun on pysyttävä lukemisen oppimisen ja siihen kannustamisen ensisijaisina paikkoina.

Neuvosto arvostaa kyseisen tarkistuksen perustana olevaa kiitettävää innoittuneisuutta, mutta katsoi, että tarkistusta ei voida hyväksyä päätöksen soveltamisalaan.

Tarkistus 19

Uudessa perustelussa todetaan, että kirjan ja lukemisen alan edistämiseen yhteisön tasolla osoitetut varat ovat rajalliset.

Neuvosto katsoo, että tarkistuksen sanamuoto on ristiriidassa neuvoston hyväksymän tarkistuksen 12 sanamuodon kanssa. Lisäksi neuvosto katsoi, että lain-säädännöllisen tekstin perusteluissa ei ole aiheellista esittää arvioita toimen rahoituksen laajuudesta.

Tarkistus 33 (ensimmäinen osa)

Nuorille kirjailijoille la pienille, riippumattomille kustannusyhtiöille annettava tuki.

Neuvoston mielestä kyseisen tarkistuksen ensimmäinen osa (nuorille kirjailijoille annettava tuki) ei kuulu Ariane-ohjelman puitteisiin. Sitä vastoin neuvosto katsoi voivansa hyväksyä pienille, riippumattomille kustannusyhtiöille annettavaa tukea koskevan osan hengen.

Tarkistus 37

Tietopankin luominen kustantajien yhteistyön kannustamiseksi Euroopan tasolla.

Neuvosto katsoo, että kyseinen tarkistus ei kuulu ohjelman tavoitteisiin eikä sen yleisiin puitteisiin.

Tarkistus 41

Semanttisten tietopankkien perustaminen yhteisössä teknisen ja kirjallisen alan kääntäjiä varten.

Neuvosto myöntää kyseisen tarkistuksen hyödyn, mutta katsoo, että ottaen huomioon ohjelman laajuus olisi käytännöllisesti katsoen mahdotonta toteuttaa parlamentin toivomus.

2.2.2 Tarkistukset, joita komissio ei hyväksy

Tarkistukset 9, 14, 34, 38, 40 ja 48

(Taloudellisten sääntöjen mukauttaminen; ammattikäytäntäjien asemaa koskevan tekstin hyväksyminen; kääntämisen jälkeiselle kustantamiselle ja jakelulle annettava tuki; valittujen kirjailijoiden tuotannon myynnin edistämiseen tähtäävien vierailujen kustannusten maksaminen; kustantajien, kirjastonhoitajien ja kirjakauppiaiden ammatillinen kouluttaminen uusien tekniikoiden osalta; sokeainkirjoituksella painettujen kirjojen julkaiseminen sokeille.)

Neuvosto tiedostaa kyseisten ongelmien tärkeyden ja on samaa mieltä komission kanssa siitä, että ne eivät mahdu Ariane-ohjelman puitteisiin.

Tarkistukset 27 ja 45

Komitean toiminta.

Kuten komissio, neuvostokin katsoo, että kyseiset tarkistukset olisivat ristiriidassa komitologian osalta noudatettujen sääntöjen kanssa ottaen huomioon myös parlamentin, neuvoston ja komission yhteistoimintatavasta 20 päivänä joulukuuta 1994 tekemä sopimus.

Tarkistus 35

Etusijan antaminen kustannusyhtiöille, jotka eivät ole aiemmin saaneet yhteisön tukea kääntämiseen.

Neuvosto ymmärtää parlamentin pyrkimyksen jakaa yhteisön tuki tasaisesti, mutta se on kuitenkin samaa mieltä komission kanssa ja muistuttaa, että teosten valinnan toteuttaa riippumattomista asiantuntijoista muodostuva raati, joka tekee valinnan käännettävien teosten laadun perusteella. Neuvosto ei siis voinut hyväksyä kyseistä tarkistusta.

PÄÄTELMÄT

Neuvosto katsoo, että ottaen huomioon olot, jotka kauan olivat edistymisen esteenä, yhteinen kanta muodostaa tasapainoisen, kirjan ja lukemisen alan kulttuuriponnistusten kehittämistarpeisiin mukautetun tekstin.

Neuvoston 8 päivänä heinäkuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 48/96

neuvoston päätöksen tekemiseksi yhteisön energitehokkuutta edistävästä monivuotisesta Save II -ohjelmasta

(96/C 264/08)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisöstä tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon⁽³⁾,noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä⁽⁴⁾,

sekä katsoo, että

- 1) perustamissopimuksen 130 r artiklassa määrätään, että yksi yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteista on luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö,
- 2) neuvosto asetti 29 päivänä lokakuuta 1990 pitämässään kokouksessa tavoitteeksi CO₂-kokonaispäästöjen vakiinnuttamisen vuoden 1990 tasolle vuoteen 2000 mennessä koko yhteisössä,
- 3) päätöksellä 93/389/ETY⁽⁵⁾ otettiin käyttöön yhteisön CO₂-päästöjen ja muiden kasvihuonekaasupäästöjen valvontajärjestelmä,
- 4) ponnisteluista huolimatta energiankulutuksen aiheuttamien CO₂-päästöjen odotetaan kuitenkin kasvavan yhteisössä 5—8 prosenttia vuosina 1995—2000, jos talouskasvu jatkuu tavanomaisena; tämän vuoksi lisätoimenpiteet ovat välttämättömiä,
- 5) komissio korosti 8 päivänä helmikuuta 1990 antamassaan energiaa ja ympäristöä koskevassa tiedon-

annossa energitehokkuutta tulevaisuuden kulmakivenä pyrittäessä vähentämään energian haitallisia ympäristövaikutuksia,

- 6) energianhallinnan kehittämistä tarvitaan kiireellisesti, jotta sillä voidaan vaikuttaa myönteisesti ympäristönsuojeluun, energiahuollon suurempaan varmuuteen ja kestäväan kehitykseen,
- 7) komissio on ilmaissut 11 päivänä tammikuuta 1995 antamassaan vihreässä kirjassa sekä 13 päivänä joulukuuta 1995 antamassaan valkoisessa kirjassa neuvostolle ja Euroopan parlamentille näkemyksensä Euroopan yhteisön energiapolitiikan tulevaisuudesta ja energiansäästö- ja energitehokkuustoimenpiteiden asemasta,
- 8) perustamissopimuksen 130 a artiklassa määrätään, että yhteisö kehittää ja harjoittaa toimintaansa taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi ja pyrkii erityisesti vähentämään eri alueiden välisiä kehitystasoeroja sekä muita heikommassa asemassa olevien alueiden jälkeijäneisyyttä; energia olisi sisällytettävä näihin pyrkimyksiin,
- 9) päätöksellä 91/565/ETY⁽⁶⁾ hyväksyttiin yhteisön energitehokkuusohjelma (Save), jolla pyrittiin energitehokkuuden infrastruktuurien vahvistamiseen yhteisössä; kyseisen ohjelman voimassaoloaika päättyi 31 päivänä joulukuuta 1995,
- 10) yhteisö tunnusti Save-ohjelman tärkeäksi tekijäksi yhteisön CO₂-päästöjen vähentämistä koskevassa toimintasuunnitelmassa; Euroopan yhteisön alueellisista energiaohjelmista 8 päivänä toukokuuta 1991 annetussa komission tiedonannossa, neuvoston tästä tiedonannosta tekemässä päätelmässä sekä 16 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa⁽⁷⁾ todetaan, että näitä toimintoja olisi jatkettava, laajennettava ja käytettävä yhteisön energiatoimintasuunnitelman tukemiseen; tämä alueellista toimintaa koskeva aloite olisi nyt kokonaisuudessaan sisällytettävä uuteen Save II -ohjelmaan,
- 11) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1110/94/EY⁽⁸⁾ vahvistettiin neljäs puiteohjelma teknistä tutkimusta, kehittämistä ja esittelyä koske-

⁽¹⁾ EYVL N:o C 346, 23.12.1995, s. 14⁽²⁾ EYVL N:o C 82, 19.3.1996, s. 13⁽³⁾ EYVL N:o C 129, 2.5.1996, s. 36⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 16 päivänä huhtikuuta 1996 (EYVL N:o C ...), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 8 päivänä heinäkuuta 1996 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös tehty ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽⁵⁾ EYVL N:o L 167, 9.7.1993, s. 31⁽⁶⁾ EYVL N:o L 307, 8.11.1991, s. 34⁽⁷⁾ EYVL N:o C 255, 20.9.1993, s. 252⁽⁸⁾ EYVL N:o L 126, 18.5.1994, s. 1

- vista toimista; energiatehokkuuspolitiikka on tärkeä väline käytettäessä ja edistettäessä puiteohjelman yhteydessä käyttöön otettavaa uutta energiatekniikkaa; Save II -ohjelma on tätä ohjelmaa täydentävä toimintaväline,
- 12) Save II -ohjelman tavoitteena on parantaa energian loppukäytön intensiivisyyttä vielä yhdellä prosenttiyksiköllä vuodessa sen lisäksi, mikä muuten olisi saavutettu,
- 13) neuvosto totesi 15 ja 16 päivänä joulukuuta 1994 pitämässään kokouksessa, että tavoitteena oleva CO₂-päästöjen vakiinnuttaminen voidaan saavuttaa vain yhteensovitetuilla toimenpiteillä, jotka edistävät energian tuottamisen, muuntamisen, siirtämisen ja kuluttamisen kaikilla tasoilla ilmenevään kysyntään ja tarjontaan perustavaa energiatehokkuutta ja järjestyksellistä energian käyttöä ja jotka hyödyntävät uusiutuvia energiamuotoja, ja että paikalliset energianhallintaohjelmat kuuluvat tällaisiin toimenpiteisiin,
- 14) energiapolitiikkaa käsittelevää komission vihreää kirjaa koskevassa lausunnossaan⁽¹⁾ Euroopan parlamentti kehotti määrittelemään tavoitteet ja laatimaan yhteisen ohjelman energiatehokkuuden ja energian säästön alalla siten, että ne sopivat yhteen Rio de Janeirossa (1992) ja Berliinissä (1995) sovitujen kasvihuonekaasujen päästöjä koskevien tavoitteiden kanssa, kehotti panemaan alulle Save II -ohjelman ja kehotti komissiota selvittämään tehtävänsä ja suunnittelemaan käytännön hankkeita energian säästön ja energiatehokkuuden alalla,
- 15) energiatehokkuuden parantamisella on myönteinen vaikutus sekä ympäristöön että energiahuollon varmuuteen, jotka ovat luonteeltaan yleismaailmallisia; tämän vuoksi tarvitaan tiivistä kansainvälistä yhteistyötä mahdollisimman hyvien tulosten saavuttamiseksi,
- 16) 5 päivänä kesäkuuta 1989 tehdyllä neuvoston päätöksellä 89/364/ETY⁽²⁾ hyväksytty yhteisön sähkön käytön tehostamiseen tähtäävä toimintaohjelma olisi kaikilta osiltaan liitettävä osaksi Save II -ohjelmaa; tämän vuoksi kyseinen päätös olisi kumottava,
- 17) CO₂-päästöjä voitaisiin vähentää 180—200 miljoonaa tonnia vuoteen 2000 mennessä parantamalla loppukulutuksen ennustettua energiaintensiivisyyttä viidellä prosentilla,
- 18) Save II -ohjelma on tärkeä ja tarpeellinen väline aiempaa paremman energiatehokkuuden edistämiseksi,
- 19) päällekkäisyyden välttämiseksi ja synergian saavuttamiseksi ohjelman täytäntöönpanossa on huolehdittava siitä, että varmistetaan tiivis yhteistyö muiden energiatehokkuuden edistämiseen suoraan liittyvien yhteisön ohjelmien kanssa,
- 20) on poliittisesti ja taloudellisesti suotavaa avata Save II -ohjelma assosioituneille Keski- ja Itä-Euroopan maille (KIE-maat) Eurooppa-neuvoston kesäkuussa 1994 Kööpenhaminassa pidetyn kokouksen päätelmien ja komission asiasta neuvostolle toukokuussa 1994 antaman tiedonannon mukaisesti, sekä myös assosioituneille Välimeren maille Kyprokselle ja Maltalle,
- 21) yhteisön tuen tehokkaan käytön varmistamiseksi komissio huolehtii siitä, että hankkeet arvioidaan perusteellisesti etukäteen, sekä seuraa ja arvioi järjestelmällisesti tukea saavien hankkeiden edistymistä ja tuloksia,
- 22) tähän päätökseen sisältyy Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 6 päivänä maaliskuuta 1995 antaman julistuksen⁽³⁾ mukainen rahoitusohje ohjelman koko voimassaoloajaksi, joka ei rajoita perustamissopimuksessa määriteltyä budjettivallan käyttäjän toimivaltaa, ja
- 23) ohjelman jäljellä olevaksi kaudeksi annettu rahoitusohje on tarkistettava vuoden 1997 loppuun mennessä komission kaikkien asiaan liittyvien energia-alan ohjelmien yhteensovittamisesta tekemän tutkimuksen perusteella,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Yhteisö tukee viisivuotista ohjelmaa toimenpiteiden ja toiminnan kustannustehokkaaksi valmistelemiseksi ja

⁽¹⁾ EYVL N:o C 287, 30.10.1995, s. 34

⁽²⁾ EYVL N:o L 157, 9.6.1989, s. 32

⁽³⁾ EYVL N:o C 293, 8.11.1995, s. 4

täytäntöön panemiseksi energiatehokkuuden edistämiseksi yhteisössä. Tämän ohjelman yleistavoitteena on:

- a) edistää energiatehokkuuteen liittyviä toimenpiteitä kaikilla aloilla
- b) edistää yksityisten ja julkisten kuluttajien sekä teollisuuden energiansäästöön tähtäviä investointeja
- c) luoda olosuhteet energian loppukäytön intensiivisyyden parantamiselle.

2. Yhteisön rahoitusta myönnetään osana ”yhteisön energiatehokkuutta edistävää Save II-ohjelmaa”, jäljempänä ”ohjelma”, tämän päätöksen tavoitteiden mukaisiin toimiin.

2 artikla

Ohjelmassa rahoitetaan seuraavia energiatehokkuutta koskevia toimia ja toimenpiteitä:

- a) tutkimukset ja muut vastaavat toimet, joiden tarkoituksena on panna täytäntöön tai saattaa päätökseen yhteisön toimenpiteitä (esimerkiksi vapaaehtoiset sopimukset, standardointielimille annetut tehtävät, yhteishankinnat ja lainsäädäntö), joilla pyritään parantamaan energiatehokkuutta, tutkimuksia, jotka koskevat energian hinnoittelun vaikutuksia energiatehokkuuteen ja tutkimuksia, joilla pyritään vakiinnuttamaan energiatehokkuus yhteisön ohjelmien yhdeksi perusteeksi,
- b) alakohtaiset, kohdennetut kokeilutoimet, joiden tarkoituksena on nopeuttaa energiatehokkuutta edistäviä investointeja ja/tai kehittää energian käyttömuotoja ja joiden toteuttajia ovat järjestöt tai julkiset ja yksityiset yritykset sekä olemassa olevat yhteisön laajuiset verkot tai näiden hankkeiden toteuttamiseksi muodostetut järjestöjen ja/tai yritysten tilapäiset ryhmittymät,
- c) komission kokemustenvaihdon edistämiseksi ehdottamat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on edistää kansainvälisten, yhteisön, kansallisten, alueellisten ja paikallisten toimintojen yhteensovittamista tiedonlevitykseen käytettävien asianmukaisten välineiden avulla,
- d) edellä c alakohdassa mainitun kaltaiset toimenpiteet, mutta muiden kuin komission ehdottamina,
- e) energiatehokkuuden edistymisen seuranta yhteisössä ja yksittäisissä jäsenvaltioissa sekä ohjelman yhteydessä käynnistettyjen toimien ja toimenpiteiden jatkuva arviointi ja seuranta,

- f) erityistoimet energianhallinnan edistämiseksi alueellisella tasolla ja kaupungeissa sekä jäsenvaltioiden ja alueiden välisen yhteenkuuluvuuden parantamiseksi energiatehokkuuden alalla.

3 artikla

1. Kaikki 2 artiklan a, c ja e alakohdassa mainittuihin toimiin ja toimenpiteisiin liittyvät kustannukset otetaan menoina Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon.

2. Edellä 2 artiklan b, d, ja f alakohdassa mainittujen toimien ja toimenpiteiden rahoitusosuus saa olla enintään 50 prosenttia kokonaiskustannuksista.

3. Edellä 2 artiklan b, d ja f alakohdassa mainittujen toimien ja toimenpiteiden loppurahoitus voidaan järjestää julkisista varoista tai yksityisellä rahoituksella tai näiden yhdistelmällä.

4 artikla

1. Rahoitusohje tämän ohjelman toteuttamiseksi on 45 miljoonaa ecua. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vuotuiset määrärahat rahoitusnäkymien puitteissa.

2. Neuvosto tarkistaa ohjelman jäljellä olevaa kautta koskevan rahoitusohjeen perustamissopimuksen asianmukaisten määräysten mukaisesti vuoden 1997 loppuun mennessä komission tiedonannon ja tarvittaessa ehdotusten perusteella, joissa otetaan huomioon kaikki energia-alan asiaankuuluvat ohjelmat.

5 artikla

1. Komissio vastaa ohjelman rahoituksen toteuttamisesta ja ohjelman täytäntöönpanosta. Komissio myös varmistaa, että tämän ohjelman piiriin kuuluviin toimiin sovelletaan ennakoarviointia, seuranta ja jälkiarviointia, mihin hankkeen päätyttyä sisältyy myös vaikutusten, toteutuksen ja alkuperäisten tavoitteiden toteutumisen arviointi.

2. Valittujen tuensaajien on puolivuositain sekä hankkeen päätyttyä annettava komissiolle kertomus.

3. Kaikkien 2 artiklassa tarkoitettujen toimien ja toimenpiteiden tukemiseen sovellettavat edellytykset ja suuntaviivat vahvistetaan vuosittain ottaen huomioon:

- kustannustehokkuuden arviointiperusteet, säästömahdollisuudet ja ympäristövaikutukset, erityisesti CO₂-päästöjen vähentäminen,
- jäljempänä 7 artiklassa mainittu luettelo ensisijaisista kohteista,
- jäsenvaltioiden yhteenkuuluvuus energiatehokkuuden alalla.

Jäljempänä 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu komitea auttaa komissiota määrittelemään kyseiset edellytykset ja suuntaviivat.

6 artikla

1. Niiden hankkeiden osalta, joiden rahoitusmäärä ei ylitä 100 000:ta ecua, sovelletaan seuraavaa:

Komissiota avustaa neuvoa-antava komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyden mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

2. Niiden hankkeiden osalta, joiden rahoitusmäärä ylittää 100 000 ecua, sovelletaan seuraavaa:

Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyden mukaan. Lausunto annetaan perustamisopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestyseen.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa noudatetaan seuraavaa:

- Komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.
- Neuvosto voi määränemmistöllä päättää asiasta toisin ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen ajan kuluessa.

7 artikla

Komissio laatii vuosittain luettelon ohjelman ensisijaisista rahoituskohteista. Tässä luettelossa otetaan huomioon Save II -ohjelman ja kansallisten ohjelmien toisiaan täydentävä luonne kunkin jäsenvaltion vuosittain toimittamien tietojen perusteella. Ensisijaisina pidetään niitä aloja, joilla tällainen täydentävyys on suurinta.

Edellä 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu komitea avustaa komissiota sen määrittellessä luetteloa ensisijaisista kohteista.

8 artikla

1. Ohjelman jokaisen toimintavuoden jälkeen komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ohjelman edistymisestä sekä sellaiset ehdotukset 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti määriteltyjen suuntaviivojen muutoksiksi, jotka voivat olla tarpeen edellisen vuoden tulosten perusteella.

2. Ohjelman kolmannen toimintavuoden jälkeen komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen yhteisön ja jäsenvaltioiden alueella toteutetuista energiatehokkuutta edistävästä toimenpiteistä sekä saavutetuista tuloksista erityisesti 1 artiklassa esitettyjen tavoitteiden osalta. Kertomukseen on liitettävä mahdolliset ohjelmaa koskevat muutosehdotukset, jotka voivat olla tarpeen näiden tulosten perusteella.

3. Ohjelman voimassaolon päätyttyä komissio tekee kokonaisarvion tämän päätöksen soveltamisella saavutetuista tuloksista sekä kansallisten ja yhteisön toimien yhdenmukaisuudesta. Komissio antaa tätä koskevan kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle ja ilmoittaa erityisesti, missä määrin 1 artiklassa esitetyt tavoitteet on saavutettu.

9 artikla

Kumotaan päätös 89/364/ETY.

10 artikla

Tähän ohjelmaan voivat osallistua assosioituneet Keski- ja Itä-Euroopan maat (KIE-maat) näiden maiden kanssa tehtävien assosiointisopimusten yhteisön ohjelmiin osallistumista koskeissa lisäpöytäkirjoissa vahvistettujen edellytysten ja rahoitusjärjestelyjen mukaisesti. Kypros ja Malta voivat osallistua tähän ohjelmaan lisämäärärahojen perusteella näiden maiden kanssa sovittavia menettelyjä noudattaen samoin säännöin, joita sovelletaan EFTA-maihin.

11 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1996 aina 31 päivään joulukuuta 2000.

12 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Newoston puolesta
Puheenjohtaja

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio toimitti 7 päivänä marraskuuta 1995 neuvostolle EY:n perustamissopimuksen 130 s artiklan 1 kohtaan perustuvan ehdotuksen neuvoston päätökseksi yhteisön energiatehokkuutta edistävästä monivuotisesta Save II -ohjelmasta.
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisen käsittelyn jälkeen 16 päivänä huhtikuuta 1996. Alueiden komitea antoi lausuntonsa 18 päivänä joulukuuta 1995 ja talous- ja sosiaalikomitea 20 päivänä joulukuuta 1995.

Komissio esitti 6 päivänä toukokuuta 1996 neuvostolle muutetun ehdotuksen.

3. Neuvosto vahvisti 8 päivänä heinäkuuta 1996 pitämässään istunnossa yhteisen kantansa perustamissopimuksen 189 c artiklan mukaisesti.

II. TAVOITTEET

4. Päätösehdotuksen tarkoituksena on jatkaa ja laajentaa 31 päivänä joulukuuta 1995 päättyneeseen Save-ohjelmaan kuuluneita toimia. Ohjelma pyrkii osaltaan energiatehokkuuden parantamiseen ja hiilidioksidipäästöjen vakiinnuttamiseen.

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

5. Neuvosto on päässyt yhteisymmärrykseen yhteisen kannan tekstistä ottaen huomioon sekä ohjelman jatkamisen tärkeyden että talousarvion sille asettamat rajoitukset.

Neuvosto lisäsi uuden 4 artiklan ja kaksi johdanto-osan kappaletta, joiden perusteella Save II -ohjelma voidaan toteuttaa ja tilannetta voidaan uudelleen tarkastella kahden vuoden kuluttua ottaen huomioon kaikki energia-alan asiaan liittyvät ohjelmat.

6. Neuvosto hyväksyi suurimman osan Euroopan parlamentin ehdottamista ja komission muutettuun ehdotukseen sisällytetyistä tarkistuksista.

Neuvosto hyväksyi tarkistusten 1, 2, 3, 6, 7, 8, 11, 12, 14, 19, 28, 32, ja 33 tekstin tai asiasisällön.

7. Neuvosto ei kuitenkaan voinut hyväksyä seuraavia, komission muutettuun ehdotukseen sisällytettyjä tarkistuksia:

— tarkistus 13: neuvosto poisti tämän johdanto-osan kappaleen, koska se katsoi, että sen tavoite sisältyy jo edelliseen johdanto-osan kappaleeseen,

— tarkistukset 15, 22 ja 34: neuvosto muutti 2 artiklan tekstiä kokoamalla tietyt kohdat yhdeksi kohdaksi. Tässä yhteydessä neuvosto ei hyväksynyt tarkistusta 22 eikä yksityiskohtaista liitettä koskevia tarkistuksia 15 ja 34.

8. Neuvosto ei komission muutetun ehdotuksen mukaisesti hyväksynyt tarkistuksia 4, 5, 9, 10, 16, 17, 18, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 29, 30, 31 ja 35.

Tarkistuksesta 29 neuvosto totesi lisäksi, että komitean luonteen pitäisi olla erilainen kyseessä olevien rahasummien mukaisesti.

Neuvoston 8 päivänä heinäkuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 49/96

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/..EY antamiseksi televisio toimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta

(96/C 264/09)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, JOTKA

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan ja 66 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsovat, että

- 1) neuvoston direktiivi 89/552/ETY⁽⁴⁾ muodostaa sisämarkkinoiden televisio toiminnan oikeudelliset puitteet,
- 2) direktiivin 89/552/ETY 26 artiklassa säädetään, että viimeistään viidennen vuoden lopussa siitä, kun mainittu direktiivi on annettu, komissio antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen direktiivin soveltamisesta ja tekee tarvittaessa uusia ehdotuksia direktiivin mukauttamiseksi televisiolähetysten alalla tapahtuvaan kehitykseen,
- 3) direktiivin 89/552/ETY soveltaminen ja komission antama kertomus sen soveltamisesta ovat tuoneet ilmi tarpeen selvittää tiettyjä määritelmiä ja tämän direktiivin perusteella jäsenvaltioille aiheutuvia velvoitteita,
- 4) komissio korosti 19 päivänä heinäkuuta 1994 antamassaan tiedonannossa "Kohti Euroopan tietoyhteiskuntaa — toimintasuunnitelma" sellaisten audiovisuaalisten palvelujen sisältöön sovellettavien säädspuitteiden tärkeyttä, jotka osaltaan turvaisivat

tämäntyyppisten palvelujen vapaan liikkuvuuden yhteisössä ja jotka olisivat avoimia uuden teknologian tarjoamille kasvumahdollisuuksille tällä alalla ottaen samalla huomioon audiovisuaalisten ohjelmien erityisluonteen, erityisesti niiden kulttuuriin liittyvät ja yhteiskunnalliset vaikutukset, niiden lähestyvasta riippumatta,

- 5) neuvosto otti kyseisen toimintasuunnitelman myönteisesti vastaan 28 päivänä syyskuuta 1994 pidetyssä istunnossaan ja korosti tarvetta lisätä Euroopan audiovisuaalisen teollisuuden kilpailukykyä,
- 6) uusia audiovisuaalisia palveluja koskevien lainsäädännöllisten puitteiden on oltava sopusoinnussa tämän direktiivin ensisijaisen tavoitteen kanssa, joka on palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevien oikeudellisten puitteiden luominen,
- 7) Eurooppa-neuvostoon Essenissä 9 ja 10 päivänä joulukuuta 1994 kokoontuneet valtion ja hallitusten päämiehet pyysivät komissiota esittämään ehdotuksen direktiivin 89/552/ETY tarkistamiseksi ennen seuraavaa kokoustaan,
- 8) direktiivin 89/552/ETY täytäntöönpano on osoittanut tarpeen selvittää erityisesti audiovisuaaliseen alaan sovellettavan lainkäyttövallan käsitettä; Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö huomioon ottaen sijoittautumista koskeva arviointiperuste olisi asetettava selkeästi pääperusteeksi yksittäisen jäsenvaltion lainkäyttövallan määrittämisessä,
- 9) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 25 päivänä heinäkuuta 1991 Factortame-asiassa⁽⁵⁾ antamassa tuomiossa vahvistettujen arviointiperusteiden mukaan sijoittautumisen käsitteeseen kuuluu liiketoiminnan tosiasiallinen harjoittaminen kiinteästä toimipaikasta määrittämättömän ajan,

- 10) televisioyhtiön sijoittautuminen voidaan määrittellä tietyillä käytännön perusteilla, kuten palvelujen

⁽¹⁾ EYVL N:o C 185, 19.7.1995, s. 4

⁽²⁾ EYVL N:o C 301, 13.11.1995, s. 35

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 14 päivänä helmikuuta 1996 (EYVL N:o C 65, 4.3.1996, s. 113), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 8 päivänä heinäkuuta (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä), Euroopan parlamentin päätös . . . (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 298, 17.10.1989, s. 23

⁽⁵⁾ Asia C-221/89, kuningatar v liikenneministeri, ex parte Factortame, (1991) ECR I-3905, 20 kohta.

tarjoajan päätoimipaikan sijainti, paikka, jossa päätökset ohjelmapolitiikasta tavallisesti tehdään, paikka, jossa yleisölle lähetettävä ohjelma lopullisesti miksataan ja käsitellään, ja paikka, jossa on huomattava osa televisiotoiminnan harjoittamiseen tarvittavasta henkilökunnasta,

- 11) vahvistamalla tietyt aineelliset perusteet on tarkoitus määrittää menettelyn avulla, että yksi ainoa jäsenvaltio on toimivaltainen lähetystoiminnan harjoittajaan nähden, kun on kyseessä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien palvelujen tarjoaminen; ottaen huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö ja toimivallan puuttumisen välttämiseksi on kuitenkin aiheellista mainita, että lopullisesti jäsenvaltion toimivalta määräytyy Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 52 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa tarkoitetun sijoittautumisen arviointiperusteiden mukaisesti,
- 12) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan⁽¹⁾ jäsenvaltiolla on edelleen oikeus ryhtyä toimiin sellaista toiseen jäsenvaltioon sijoittautunutta televisioyhtiötä vastaan, jonka toiminta kohdistuu kokonaan tai pääasiallisesti ensin mainittuun jäsenvaltioon, jos sijoittautumisen tarkoitus on ollut välttää lainsäädäntöä, joka koskisi yhtiötä, jos se olisi sijoittautunut ensiksi mainitun jäsenvaltion alueelle.
- 13) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen F artiklan 2 kohdassa määrätään, että unioni pitää arvossa yhteisön oikeuden yleisinä periaatteina perusoikeuksia, sellaisina kuin ne taataan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä eurooppalaisessa yleissopimuksessa; kaikkien direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 2 a artiklan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden, joilla pyritään rajoittamaan televisiolähetysten vastaanottamista ja/tai keskeyttämään niiden edelleen lähettämistä, on oltava kyseisten periaatteiden mukaisia,
- 14) on tarpeen taata direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, säännösten tehokas soveltaminen kaikkialla yhteisössä vapaan ja oikeudenmukaisen kilpailun varmistamiseksi saman alan yritysten välillä,
- 15) asiassa suoranaisesti osallisina olevien kolmansien osapuolten, muiden jäsenvaltioiden kansalaiset mukaan luettuna, on voitava puolustaa kansalliseen lainsäädäntöön perustuvia oikeuksiaan toimivaltaisissa oikeudellisissa tai muissa viranomaisissa siinä jäsenvaltiossa, jolla on lainkäyttövalta siihen televisioyhtiöön nähden, joka mahdollisesti ei noudata direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, soveltamiseen perustuvia kansallisia säännöksiä,
- 16) jäsenvaltiot voivat vapaasti toteuttaa aiheellisiksi katsomansa toimenpiteet kolmansista maista tulevia lähetyksiä kohtaan, jotka eivät vastaa direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 2 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä, jos toimenpiteet ovat yhteisön oikeuden ja yhteisön kansainvälisten velvoitteiden mukaisia,
- 17) eurooppalaisten teosten edistämistä koskevan kansallisen lainsäädännön eroavaisuuksista eri jäsenvaltioissa johtuvien esteiden poistamiseksi direktiivissä 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, on säännöksiä, joiden tarkoitus on yhdenmukaistaa näitä lainsäädäntöjä; näissä säännöksissä, jotka yleensä mahdollistavat kaupan vapauttamisen, on oltava säännöksiä kilpailuedellytysten yhdenmukaistamisesta,
- 18) lisäksi Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 128 artiklan 4 kohdan mukaan yhteisö on velvollinen ottamaan kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon muiden perustamissopimuksen määräysten mukaisessa toiminnassaan,
- 19) komission 7 päivänä huhtikuuta 1994 hyväksymässä vihreässä kirjassa ”Ohjelmatuotannon vahvistamiseen tähtäävät strategiavaihtoehdot Euroopan unionin audiovisuaalisessa politiikassa” esitetään muun muassa eurooppalaisten teosten edistämistoimenpiteitä alan kehittämiseksi; MEDIA II -ohjelma, jolla pyritään edistämään koulutusta, kehitystä ja levitystä audiovisuaalisella alalla, on suunniteltu myös mahdollistamaan kehitettävien eurooppalaisten teosten tuottaminen,
- 20) televisioyhtiöitä, ohjelmantekijöitä, tuottajia, kirjailijoita ja muita asiantuntijoita olisi kannustettava kehittämään nykyistä yksityiskohtaisempia ideoita ja toimintasuunnitelmia, joilla tähdätään kansainväliselle yleisölle suunnattujen eurooppalaisten kuvitteellisten elokuvien kehittämiseen,
- 21) edellä mainittujen seikkojen lisäksi on tarpeen luoda edellytykset ohjelmateollisuuden kilpailukyvyn parantamiseksi; komission 3 päivänä maaliskuuta 1994 antaman direktiivin 89/552/ETY 4 ja 5 artiklan soveltamisesta kyseisen direktiivin 4 artiklan perusteella antamassa tiedonannossa päädytään siihen johtopäätökseen, että eurooppalaisten teosten edistämistoimenpiteillä voidaan myötävaikuttaa kilpailukyvyn parantamiseen,

⁽¹⁾ Ks. erityisesti asiassa 33/74 (Van Binsbergen v Bestuur van de Bedrijfsvereniging), (1974) ECR 1299 ja asiassa C-23/93, TV 10 SA v Commissariaat voor de Media, (1994) ECR I-4795 tehdyt päätökset.

- 22) eurooppalaisten teosten suhteelliset osuudet on saavutettava ottaen huomioon taloudelliset tosiasiat; tämän vuoksi asteittainen järjestelmä tämän tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen,
- 23) kysymys erityisistä aika-asteikoista erityyppisille elokuvateosten televisioesityksille on ensisijaisesti ratkaistava sopimuksin asianomaisten osapuolten tai ammattilaisten välillä; jos kyseisiä sopimuksia ei ole, olisi laadittava aikataulu kyseisten teosten esittämiseksi,
- 24) ihmisille tarkoitettujen lääkevalmisteiden mainostamisesta säädetään neuvoston direktiivissä 92/28/ETY⁽¹⁾,
- 25) mainonnalle ja teleostolähetyksille varattavissa olevaan päivittäiseen tai tuntia kohti lasketun lähetysajan enimmäismäärään ei pidä laskea mukaan lähetystoiminnan harjoittajan päivittäin lähetettäviä omia ohjelmia, eikä niihin suoraan liittyviä oheistuotteita koskevia kuulutuksia, virallisia tiedotuksia eikä korvauksetta lähetettäviä hyväntekeväisyysvevtoimuksia,
- 26) kilpailun vääristymien välttämiseksi tämän poikkeuksen soveltaminen rajoitetaan niitä tuotteita koskeviin ilmoituksiin, jotka täyttävät sen kaksinkertaisen ehdon, että ne ovat kyseisten ohjelmien oheistuotteita ja liittyvät suoraan niihin; "oheistuote" tarkoittaa tuotetta, jonka avulla katselijat voivat saada täyden hyödyn näistä ohjelmista tai toimia interaktiivisesti niiden kanssa,
- 27) teleostostoiminnan kehittämiseksi on tärkeitä muuttaa lähetysaikoja koskevia sääntöjä ja turvata kuluttajasuojan korkea taso vahvistamalla asiaankuuluvia, kyseisten lähetysten muotoa ja sisältöä säänteleviä vaatimuksia, koska teleostostoiminnalla on taloudellista merkitystä kaikille toimijoille ja koska se muodostaa todellisen myyntikanavan tavaroille ja palveluille yhteisössä,
- 28) on tärkeää, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat asiaankuuluvien säännösten täytäntöönpanon valvonnassa tehdä muiden kuin yksinomaan teleostoslähetyksille varattujen kanavien osalta eron toisaalta teleostosesityksille, mainoksille ja muille mainonnan muodoille varatun lähetysajan ja toisaalta teleostoslähetyksille varattujen ohjelmapaikojen lähetysajan välillä; sen vuoksi on tarpeen ja riittävää, että jokainen tällainen ohjelmapaikka on selvästi tunnistettavissa optisten tai akustisten keinojen perusteella ainakin ohjelmapaikan alussa ja lopussa,
- 29) direktiiviä 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, sovelletaan yksinomaan teleostoslähetyksille tai omalle myynninedistämiseksi varattuihin kanaviin, joilla ei esitetä tavanomaisia ohjelmia, kuten uutisia, urheilua, elokuvia, dokumentteja tai näytelmiä, ainostaan näiden direktiivien tarkoituksia varten ja tämän estämättä niiden sisällyttämistä yhteisön muiden säästösten soveltamisalaan,
- 30) on tarpeen selventää, että omat myynninedistämistoimet ovat erityinen mainonnan muoto, jossa lähetystoiminnan harjoittaja mainostaa omia tuotteitaan, palvelujaan, ohjelmiaan tai kanaviaan; erityisesti ohjelmaotteista koostuvia esittelyohjelmia olisi pidettävä ohjelmina; oma myynninedistäminen on uusi ja suhteellisen tuntematon ilmiö, ja sitä koskevia säännöksiä voidaan erityisesti tarkistaa tämän direktiivin tulevien tarkastelujen yhteydessä,
- 31) on tarpeen selventää sääntöjä alaikäisten ruumiillisen, henkisen ja moraalisen kehityksen suojelemiseksi; tekemällä selvä ero ehdottomasti kiellettävien ohjelmien ja niiden ohjelmien välillä, jotka voidaan sallia soveltuvien teknisin keinoin, voitaneen vastata jäsenvaltioiden ja yhteisön esille tuomaan kysymykseen yleisestä edusta,
- 32) missään tämän direktiivin alaikäisten ja yleisen järjestyksen suojelusta annetuissa säännöksissä ei vaadita, että asianomaiset toimenpiteet olisi välttämättä toteutettava televisiolähetysten ennakkovalvonnan avulla,
- 33) komission yhdessä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa laatimassa selvityksessä sellaisen lisätoimenpiteiden mahdollisista eduista ja haitoista, joilla helpotetaan vanhempien tai huoltajien mahdollisuuksia valvoa alaikäisten katsomia ohjelmia, voidaan käsitellä muun muassa seuraavia seikkoja:
- tarve varustaa uudet televisiovastaanottimet sellaisella teknisellä laitteella, jonka avulla vanhemmat tai huoltajat voivat estää tiettyjen ohjelmien katselun,
 - soveltuvien ikärajajärjestelmien käyttöönotto,
 - perheen yhteistä televisionkatselua edistävä politiikka,
 - muut kasvatukseen ja tiedostamiseen kohdistuvat toimenpiteet,
 - asiaankuuluvat toteutettavuustutkimukset,
 - tällä alalla Euroopassa ja muualla saavutetun kokemuksen sekä asianomaisten osapuolten ku-

(¹) EYVL N:o L 113, 30.4.1992, s. 13

ten televisiolähetystoiminnan harjoittajien, tuottajien, ammattikasvattajien, media-alan asiantuntijoiden ja asiaankuuluvien yhdistysten näkemysten huomioon ottaminen,

aiheellisten, lainsäädännöllisiä tai muita toimenpiteitä koskevien ehdotusten esittämiseksi tarvittaessa ennen 26 artiklassa asetetun määräajan päättymistä,

- 34) on tarpeen muuttaa direktiiviä 89/552/ETY siten, että luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden toimintaan kuuluu ainoastaan lääkärin määräyksestä saatavissa olevien lääketuotteiden ja lääkärinhoitojen valmistus ja myynti, voivat sponsoroida televisiiohjelmaa edellyttäen, että tällaisella sponsoroinnilla ei kierretä kieltoa, joka koskee ainoastaan lääkärin määräyksestä saatavissa olevien lääketuotteiden ja lääkärinhoitojen televisiomainontaa,
- 35) direktiivin 89/552/ETY ja tämän direktiivin lähestymistapa on valittu sellaisen olennaisen yhdenmukaisuuden saavuttamiseksi, joka on tarpeen ja riittävä turvaamaan televisiolähetysten vapaan liikkuvuuden yhteisössä; jäsenvaltiot voivat edelleen vapaasti soveltaa omaan lainkäyttövaltaansa kuuluviin lähetystoiminnan harjoittajiin yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä tässä direktiivissä yhteensovituilla aloilla, mukaan lukien muun muassa säännöt, jotka koskevat kielipoliittisten tavoitteiden saavuttamista, yleisen edun suojelun toteutumista sen liityessä television tehtävään tiedon, koulutuksen, kulttuurin ja viihteen tarjoajana, sekä tarvetta turvata tietoyhteiskunnan ja tiedotusvälineiden monimuotoisuus ja kilpailun ylläpitämistä määräävän markkina-aseman väärinkäytön ja/tai määräävään markkina-asemaan pääsemisen tai sen lujittamisen estämiseksi; näiden sääntöjen on oltava sopusoinnussa yhteisön sääntelyn kanssa, ja
- 36) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen B artiklassa määrätään, että yksi unionin itselleen asetettaviksi tulevista tavoitteista on pitää kaikilta osin voimassa yhteisön säännöstö,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiiviä 89/552/ETY seuraavasti:

1. Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

- a) lisätään uusi b alakohta seuraavasti:
- ”b) ’lähetystoiminnan harjoittajalla’ luonnollista tai oikeushenkilöä, jolla on toimituksellinen vastuu a alakohdassa tarkoitettujen televisiiohjelmien lähetyssaikojen suunnitte-

lusta ja joka lähettää televisio-ohjelmia tai lähetyttää niitä kolmansien osapuolten toimesta.”

- b) muutetaan entinen b alakohta c alakohdaksi seuraavasti:

”c) ’televisiomainonnalla’ kaikenlaista kaupan, liike-elämään tai ammattitoimintaan liittyvää ilmoitusta, jonka julkinen tai yksityinen yritys lähettää joko maksua tai muuta vastiketta vastaan tai omiin myynninedistämistarkoituksiinsa edistääseen tavaroiden tai palvelujen, mukaan lukien kiinteä omaisuus tai oikeudet ja sitoumukset, toimittamista maksua vastaan,”

- c) muutetaan entinen c ja d alakohta d ja e alakohdaksi,

- d) lisätään alakohta seuraavasti:

”f) ’teleostoslähetyksillä’ suoria tarjouksia sisältäviä, yleisölle suunnattuja televisiolähetyksiä tuotteiden tai palvelujen, mukaan lukien kiinteä omaisuus, oikeudet ja sitoumukset, toimittamiseksi maksua vastaan.”

2. Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

1) Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kaikki sen lainkäyttövaltaan kuuluvien lähetystoiminnan harjoittajien lähettämät televisiolähetykset ovat niiden oikeusjärjestyksen sääntöjen mukaisia, joita sovelletaan kyseisessä jäsenvaltiossa yleisölle tarkoitettuihin lähetyksiin.

2) Tässä direktiivissä jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvat sellaiset lähetystoiminnan harjoittajat:

— jotka ovat sijoittautuneita kyseiseen jäsenvaltioon 3 kohdan mukaisesti,

— joihin voidaan soveltaa 4 kohtaa.

3) Tässä direktiivissä lähetystoiminnan harjoittajan katsotaan olevan sijoittautunut jäsenvaltioon seuraavissa tapauksissa:

a) lähetystoiminnan päätoimipaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa, ja lähetyssaikoja koskevat toimitukselliset päätökset tehdään samassa jäsenvaltiossa,

b) jos lähetystoiminnan harjoittajan päätoimipaikka on yhdessä jäsenvaltiossa, mutta lähetyksiä koskevat toimitukselliset päätökset tehdään toisessa jäsenvaltiossa, lähetystoiminnan harjoittajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa merkittävä osa televisiolähetystoiminnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä

työskentelee; jos kummassakin jäsenvaltiossa työskentelee merkittävä osa televisiolähetystoiminnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä, lähetystoiminnan harjoittajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa sen päätoimipaikka on; jos merkittävä osa televisiolähetystoiminnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä ei työskentele kummassakaan jäsenvaltiossa, lähetystoiminnan harjoittajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa se aloitti lähetystoiminnan harjoittamisen kyseisen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen mukaisesti, edellyttäen, että sillä on edelleen vakaa ja tosiasiallinen yhteys tämän jäsenvaltion talouteen,

- c) jos lähetystoiminnan harjoittajalla on päätoimipaikka jäsenvaltiossa, mutta lähetyksia koskevat päätökset tehdään kolmannessa maassa, tai jos tilanne on päinvastainen, lähetystoiminnan harjoittajan katsotaan olevan sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon edellyttäen, että merkittävä osa televisiolähetystoiminnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä työskentelee kyseisessä jäsenvaltiossa.

4) Lähetystoiminnan harjoittajien, joihin ei voida soveltaa 3 kohdan säännöksiä, katsotaan kuuluvan jäsenvaltion lainkäyttövaltaan seuraavissa tapauksissa:

- a) ne käyttävät kyseisen jäsenvaltion myöntämää lähetyksiajua,
 b) ne eivät käytä jäsenvaltion myöntämää lähetyksiajua, mutta käyttävät kyseiselle jäsenvaltiolle kuuluvaa satelliittikapasiteettia,
 c) ne eivät käytä jäsenvaltion myöntämää lähetyksiajua tai jäsenvaltiolle kuuluvaa satelliittikapasiteettia, mutta käyttävät kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaa satelliittiyhteyttä.

5) Jos kysymystä siitä, mille jäsenvaltiolle lainkäyttövalta kuuluu, ei voida ratkaista 3 ja 4 kohdan perusteella, toimivaltainen on se jäsenvaltio, johon lähetystoiminnan harjoittaja on sijoittautunut Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 52 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa tarkoitettulla tavalla.

6) Tätä direktiiviä ei sovelleta lähetyksiin, jotka on tarkoitettu vastaanotettaviksi yksinomaan kolmansissa maissa ja joita yhden tai useamman jäsenvaltion yleisö ei suoraan tai välillisesti vastaanota.

3. Lisätään artikla seuraavasti:

"2 a artikla

1) Jäsenvaltioiden on varmistettava alueellaan vapaus vastaanottaa toisten jäsenvaltioiden televisiolähetyksiä, eivätkä ne saa rajoittaa lähetyksen edelleen lähettämistä perustein, jotka koskevat tässä direktiivissä yhteensovitetuilla aloja.

2) Jäsenvaltiot voivat tilapäisesti poiketa 1 kohdasta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) toisesta jäsenvaltiosta tulevassa televisiolähetystyössä rikotaan ilmiselvästi ja vakavasti 22 artiklan 1 tai 2 kohdan ja/tai 22 a artiklan säännöksiä,
 b) lähetystoiminnan harjoittaja on edeltävien 12 kuukauden aikana rikkonut a alakohdassa tarkoitettuja säännöksiä vähintään kaksi kertaa,
 c) kyseinen jäsenvaltio on ilmoittanut kirjallisesti televisiolähetystoiminnan harjoittajalle ja komissiolle väitetystä säännösten rikkomisesta ja toimenpiteistä, joita se aikoo toteuttaa, jos tällainen säännösten rikkominen toistuu,
 d) neuvotteluissa lähettävän jäsenvaltion ja komission kanssa ei ole päästy sovintoratkaisuun 15 päivän kuluessa c alakohdassa tarkoitettua ilmoituksesta, ja väitetty säännösten rikkominen jatkuu.

Komissio päättää viimeistään kahden kuukauden kuluessa siitä, kun sille ilmoitettiin jäsenvaltion toteuttamista toimenpiteistä, ovatko toimenpiteet sopuisuudessa yhteisön oikeuden kanssa. Jos päätös on kielteinen, jäsenvaltion on kiireellisesti lopetettava kyseisten toimenpiteiden toteuttaminen.

3) Edellä 2 kohta ei rajoita minkään kyseisestä rikkomisesta aiheutuvan menettelyn, oikeuskeinon tai seuraamuksen soveltamista jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan kyseessä oleva lähetystoiminnan harjoittaja kuuluu."

4. Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

1) Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat televisiolähetystoiminnan harjoittajat noudattavat yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

2) Jäsenvaltioiden on asianmukaisin keinoin ja lainsäädäntönsä mukaisesti varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat televisio-toiminnan harjoittajat tosiasiallisesti noudattavat tämän direktiivin säännöksiä.

3) Toimenpiteisiin on sisällytettävä asianmukaiset menettelyt niille kolmansille osapuolille, muiden jäsenvaltioiden kansalaiset mukaan lukien, joita asia suoraan koskee, toimivaltaisten oikeus- tai muiden viranomaisten puoleen kääntymiseksi tosiasiallisen noudattamisen aikaansaamiseksi kansallisten säännösten mukaisesti."

5. Korvataan 4 artiklan 1 kohdassa sanat ”ja tekstiteleviopalveluille” sanoilla ”, tekstiteleviopalveluille ja teleostoslähetyksille”.
6. Korvataan 5 artiklassa sanat ”ja tekstiteleviopalveluille” sanoilla ”, tekstiteleviopalveluille ja teleostoslähetyksille”.
7. Muutetaan 6 artiklaa seuraavasti:
- a) korvataan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:
- ”a) jäsenvaltioista peräisin olevia teoksia,”
- b) lisätään 1 kohtaan kohta seuraavasti:
- ”Edellä b ja c alakohtien säännösten soveltamisen edellytyksenä on, ettei jäsenvaltioista peräisin oleviin teoksiin sovelleta syrjiviä toimenpiteitä kyseisissä kolmansissa maissa.”
- c) korvataan 3 kohta seuraavasti:
- ”3) Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut teokset ovat teoksia, joiden tuottajat ovat sijoittautuneet yhteen tai useampaan sellaiseen Euroopan kolmanteen maahan, jonka kanssa yhteisö on tehnyt audiovisuaalista alaa koskevia sopimuksia, ja nämä tuottajat ovat tuottaneet teokset joko kokonaan tai yhteistuotantona yhteen tai useampaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden tuottajien kanssa, jos teokset on tehty pääosin yhdessä tai useammassa Euroopan valtiossa asuvien tekijöiden ja työntekijöiden myötävaikutuksella.”
- d) muutetaan 4 kohta 5 kohdaksi ja lisätään kohta seuraavasti:
- ”4) Teoksia, jotka eivät ole 1 kohdassa tarkoitettuja eurooppalaisia teoksia, mutta jotka on tuotettu jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa tehtyjen kahdenvälisten yhteistuotantosopimusten mukaisesti, pidetään eurooppalaisina teoksina edellyttäen, että yhteisön yhteistuottajien osuus muodostaa suurimman osan kokonaistuotantokustannuksista ja että tuotantoa ei valvo yksi tai useampi jäsenvaltioiden ulkopuolelle sijoittautunut tuottaja.”
- e) korvataan uudessa 5 kohdassa sanat ”1 kohdassa” sanoilla ”1 ja 4 kohdassa”.
8. Korvataan 7 artikla seuraavasti:
- ”7 artikla
- 1) Lähetystoiminnan harjoittajat eivät saa lähettää elokuvateoksia ennen kuin on kulunut 18 kuukautta kyseisen teoksen ensiesityksestä jonkin jäsenvaltion elokuvateattereissa, elleivät oikeuksien haltijat ja lähetystoiminnan harjoittajat ole keskinäisellä sopimuksella toisin päättäneet.
- 2) Tätä 1 kohdassa tarkoitettua määräaikaa lyhennetään 12 kuukauteen:
- a) kertamaksutelevisio- ja maksutelevisiokanavien osalta,
- b) lähetystoiminnan harjoittajan kanssa yhteistuotannossa valmistettujen elokuvateosten osalta.”
9. Poistetaan 8 artikla.
10. Korvataan 9 artikla seuraavasti:
- ”9 artikla
- Tätä lukua ei sovelleta paikallisille yleisöille tarkoitettuihin televisiolähetyksiin eikä televisiolähetyksiin, joita ei lähetetä kansallisessa televisioverkossa.”
11. Korvataan IV luvun otsikko seuraavasti:
- ”Televisionmainonta, sponsorointi ja teleostoslähetykset”
12. Korvataan 10 artikla seuraavasti:
- ”10 artikla
- 1) Televisionmainonnan ja teleostoslähetysten on oltava helposti tunnistettavissa, ja ne on pidettävä selvästi erillään muista ohjelmanpalveluista optisin ja/tai akustisin keinoin.
- 2) Yksittäiset mainokset ja teleostosesitykset ovat sallittuja vain poikkeuksellisesti.
- 3) Mainonnassa ja teleostoslähetyksissä ei saa käyttää alitajunnan kautta vaikuttavaa tekniikkaa.
- 4) Piilomainonta ja piiloteleostoslähetykset ovat kiellettyjä.”
13. Korvataan 11 artikla seuraavasti:
- ”11 artikla
- 1) Mainokset ja teleostosesitykset on sijoitettava ohjelmien väliin. Jos tämän artiklan 2—5 kohdan edellytykset täyttyvät, mainoksia ja teleostosesityksiä voidaan sijoittaa myös ohjelmien keskelle siten, ettei loukata ohjelman eheyttä eikä sen arvoa ottaen huomioon ohjelman luonnolliset tauot, sen kesto ja luonne, eikä loukata oikeuksien haltijoiden oikeuksia.
- 2) Ohjelmissa, jotka koostuvat itsenäisistä osista, tai urheiluohjelmissa ja saman tapaisesti rakentuvissa, väliaikoja sisältävissä tapahtumissa ja esityksissä mainoksia ja teleostosesityksiä saa sijoittaa ainoastaan osien väleihin tai väliajoille.
- 3) Audiovisuaalisten teosten, kuten pitkien elokuvien ja televisiota varten tehtyjen elokuvien (lukuun

- ottamatta tv-sarjoja, sarjafilmejä, kevyitä viihdeohjelmia ja dokumenttiohjelmia), lähetyksen saa keskeyttää kerran kutakin 45 minuutin jaksoa kohti, jos teoksen suunniteltu kesto on yli 45 minuuttia. Toinen keskeytys sallitaan, jos teosten suunniteltu kesto on vähintään 20 minuuttia pidempi kuin vähintään kaksi kokonaista 45 minuutin jaksoa.
- 4) Kun mainoksilla tai teleostosesityksillä keskeytetään muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja ohjelmia, peräkkäisten mainoskatkojen välillä on oltava vähintään 20 minuuttia yhden ohjelman aikana.
- 5) Uskonnollisten tilaisuuksien televisiolähetyksiä ei saa katkaista mainoksilla eikä teleostoslähetyksillä. Uutisia ja ajankohtaisohjelmia, dokumenttiohjelmia, uskonnollisia ohjelmia ja lastenohjelmia ei saa keskeyttää mainoksilla eikä teleostoslähetyksillä, jos ohjelman suunniteltu kesto on alle 30 minuuttia. Jos ohjelman suunniteltu kesto on vähintään 30 minuuttia, sovelletaan edellisten kohtien säännöksiä.”
14. Korvataan 12 artiklassa johdantolause seuraavasti:
- ”Televisiomainonta ja teleostoslähetykset eivät saa.”
15. Korvataan 13 artikla seuraavasti:
- ”13 artikla
- Kaikenlainen savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden mainonta ja teleostoksina tarjoaminen on kielletty.”
16. Numeroidaan nykyinen teksti 14 artiklassa 1 kohdaksi ja lisätään kohta seuraavasti:
- ”2) Sellaisten lääketuotteiden, joilta edellytetään lääkevalmisteita koskevan lainsäädännön lähentämisestä 26 päivänä tammikuuta 1965 annetun neuvoston direktiivin 65/65/ETY (*) mukainen markkinoille saattamista koskeva lupa, tarjoaminen teleostoksina ja lääkehoitojen tarjoaminen teleostoksina on kiellettyä.
- (*) EYVL N:o 22, 9.2.1965, s. 369, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/39/ETY (EYVL N:o L 214, 24.8.1993, s. 22)”
17. Korvataan 15 artiklassa johdantolause seuraavasti:
- ”Alkoholijuomien televisiomainonnassa ja teleostoslähetyksissä on noudatettava seuraavia periaatteita:”
18. Numeroidaan nykyinen teksti 16 artiklassa 1 kohdaksi ja lisätään kohta seuraavasti:
- ”2) Teleostoslähetyksen on täytettävä 1 kohdassa tarkoitettut vaatimukset, ja lisäksi niissä ei saa kehoittaa alaikäisiä tekemään tavaroiden tai palvelujen osto- tai vuokrasitoumuksia.”
19. Muutetaan 17 artiklaa seuraavasti:
- a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:
- ”2) Televisio-ohjelmia eivät saa sponsoroida yritykset, joiden pääasiallinen toiminta on savukkeiden tai muiden tupakkatuotteiden valmistus tai myynti.”
- b) Muutetaan 3 kohta 4 kohdaksi ja lisätään kohta seuraavasti:
- ”3) Yritykset, joiden toimintaan kuuluu lääketuotteiden tai lääkehoitojen valmistaminen tai myynti, voivat sponsoroiduissa televisio-ohjelmissa tuoda esiin yrityksen nimen tai yrityskuvan, mutta eivät sellaisia erityisiä lääketuotteita tai lääkehoitoja, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan televisiolähetystoiminnan harjoittaja kuuluu.”
20. Korvataan 18 artikla seuraavasti:
- ”18 artikla
- 1) Teleostosesitysten, mainosten ja muiden mainonnan muotojen lähetyksen määrä, 18 a artiklassa tarkoitettuja teleostoslähetyksille varattuja ohjelmapaikkoja lukuun ottamatta, ei saa olla yli 20 prosenttia päivittäisestä lähetyksajasta. Mainosten lähetyksaika ei saa olla yli 15 prosenttia päivittäisestä lähetyksajasta.
- 2) Mainosten ja teleostosesitysten määrä yhtä tasatuntien välistä tuntia kohti ei saa olla yli 20 prosenttia.
- 3) Tässä artiklassa mainontaan ei lueta:
- lähetystoiminnan harjoittajan omia ohjelmia ja näihin suoraan liittyviä oheistuotteita koskevia kuulutuksia,
- virallisia tiedotuksia eikä korvauksetta lähetettyjä hyväntekeväisyysvetoomuksia.”
21. Lisätään artikla seuraavasti:
- ”18 a artikla
- 1) Teleostoslähetyksille varattujen ohjelmapaikojen yhtäjaksoisen keston kanavalla, joka ei ole varattu yksinomaan teleostoslähetyksille, on oltava vähintään 15 minuuttia.

- 2) Ohjelmapaikkoja saa olla päivää kohti korkeintaan kahdeksan. Niiden kokonaiskesto saa olla korkeintaan kolme tuntia päivässä. Ne on voitava selvästi tunnistaa teleostoslähetyksille varatuiksi ohjelmapaikoiksi optisten ja akustisten keinojen perusteella.”
22. Korvataan 19 artikla seuraavasti:
- ”19 artikla
- Tämän direktiivin I, II, IV, V, VI, VI a ja VII lukua sovelletaan soveltuvin osin yksinomaan teleostoslähetyksille varattuihin kanaviin. Tällaisilla kanavilla mainostaminen on sallittua 18 artiklan 1 kohdassa määrätyissä päivittäisissä rajoissa. Direktiivin 18 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta.”
23. Lisätään artikla seuraavasti:
- ”19 a artikla
- Tämän direktiivin I, II, IV, V, VI, VI a ja VII lukua sovelletaan soveltuvin osin yksinomaan omaan myyninedistämistoimintaan varattuihin kanaviin. Mainonta tällaisilla kanavilla sallitaan 18 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrätyin rajoituksin. Erityisesti tätä määräystä tarkistetaan 26 artiklan mukaisesti.”
24. Korvataan 20 artikla seuraavasti:
- ”20 artikla
- Jäsenvaltiot voivat yhteisön oikeuden huomioon ottaen asettaa muita kuin 11 artiklan 2—5 kohdassa sekä 18 ja 18 a artiklassa säädettyjä edellytyksiä yksinomaan kansalliselle alueelle tarkoitettujen lähetysten osalta, jos yleisö ei voi vastaanottaa lähetyksiä suoraan tai välillisesti yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 artiklan soveltamista.”
25. Poistetaan 21 artikla.
26. Korvataan V luvun otsikko seuraavasti:
- ”Alaikäisten suojelu ja yleinen järjestys”.
27. Korvataan 22 artikla seuraavasti:
- ”22 artikla
- 1) Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien televisiolähetystoiminnan harjoittajien lähetyksissä ei ole ohjelmia, jotka saattaisivat vahingoittaa alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, eikä varsinkaan pornografiaa tai perusteetona väkivaltaa sisältäviä ohjelmia.
- 2) Edellä 1 kohdassa tarkoitettut toimenpiteet koskevat myös muita ohjelmia, jotka voivat vahingoittaa alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, paitsi jos lähetyksajan valinnalla tai teknisin keinoin on varmistettu, että lähetyksalueella olevat alaikäiset eivät tavallisesti kuule tai näe kyseisiä lähetyksiä.
- 3) Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että kun tällaiset ohjelmat lähetetään koodaamattomassa muodossa, niitä edeltää äänimerkinä annettu varoitus tai ne voidaan tunnistaa näiden ohjelmien kokonaisuuden ajan näkyvillä olevasta tunnusmerkistä.”
28. Lisätään artikla seuraavasti:
- ”22 a artikla
- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ohjelmissa ei ylllytetä vihaan rodun, sukupuolen, uskonnon tai kansallisuuden perusteella.”
29. Lisätään artikla seuraavasti:
- ”22 b artikla
- 1) Komissio kiinnittää erityistä huomiota tämän luvun säännösten soveltamiseen 26 artiklassa säädettyssä kertomuksessa.
- Komissio suorittaa yhdessä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tutkimuksen sellaisiin lisätoimenpiteisiin mahdollisesti liittyvistä eduista ja haitoista, joilla pyrittäisiin helpottamaan vanhempien tai huoltajien mahdollisuuksia valvoa alaikäisten katsomia ohjelmia.”
30. Korvataan 23 artiklan 1 kohta seuraavasti:
- ”1) Kansallisuudesta riippumatta jokaisella luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä, jonka oikeutettuja etuja, varsinkin mainetta ja kunniaa on vahingoitettu esittämällä virheellisiä väitteitä televisio-ohjelmassa, on oltava oikeus vastineeseen tai vastaavaan oikaisukeinoon, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden siviili-, hallinto- tai rikosoikeutta koskevien säädösten soveltamista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei oikeutta vastineeseen tai vastaavaan oikaisukeinoon estetä asettamalla kohtuuttomia ehtoja tai edellytyksiä. Vastine on lähetettävä kohtuullisessa ajassa perustellun pyynnön esittämisen jälkeen sille lähetykselle, johon vastinepyynnössä viitataan, soveltuvaan aikaan ja soveltuvalla tavalla.”
31. Lisätään 23 artiklan jälkeen uusi luku seuraavasti:
- ”VI a LUKU
- Yhteyskomitea**
- 23 a artikla
- 1) Perustetaan komission yhteyteen yhteyskomitea. Se muodostuu jäsenvaltioiden toimivaltaisten

viranomaisten edustajista. Sen puheenjohtajana on komission edustaja, ja se kokoontuu joko puheenjohtajan aloitteesta tai jäsenvaltion valtuuskunnan pyynnöstä.

2) Komitean tehtävänä on:

- a) edistää tämän direktiivin tosiasiallista täytäntöönpanoa neuvottelemalla säännöllisesti sen soveltamisesta mahdollisesti aiheutuvista käytännön ongelmista ja erityisesti 2 artiklan soveltamisesta sekä mahdollisista muista kysymyksistä, joita koskeva keskustelu katsotaan hyödylliseksi,
- b) toimia paikkana keskustelulle siitä, mitä kysymyksiä olisi käsiteltävä kertomuksissa, jotka jäsenvaltioiden on annettava 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kertomusten metodologiasta, 25 a artiklassa tarkoitettun riippumattoman tutkimuksen tarkoituksesta, tätä koskevien tarjousten arvioinnista ja itse tutkimuksesta,
- c) keskustella niiden säännöllisten neuvottelujen tuloksista, joita komissio käy lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden, tuottajien, kuluttajien, valmistajien, palvelujen tarjoajien ja ammattijärjestöjen kanssa,
- d) edistää tiedonvaihtoa jäsenvaltioiden ja komission välillä televisiolähetyspalvelujen sääntelytoimenpiteitä koskevasta tilanteesta ja kehityksestä ottaen huomioon yhteisön politiikan audiovisuaalisella alalla sekä kyseisen alan teknisen kehityksen,
- e) tarkastella kaikkea kyseisellä alalla tapahtuvaa kehitystä, josta keskusteleminen vaikuttaa hyödylliseltä."

32. Lisätään artikla seuraavasti:

"25 a artikla

4 artiklan 4 kohdassa säädetty seurantarastelu suoritetaan ...(*) mennessä. Siinä on otettava huomioon riippumaton tutkimus toimenpiteiden vaikutuksista sekä yhteisön että kansallisella tasolla.

(*) 5 vuoden kuluessa tämän direktiivin antamisesta."

33. Korvataan 26 artikla seuraavasti:

"26 artikla

Viimeistään 31 päivänä joulukuuta 19...(*) ja sen jälkeen kahden vuoden välein komissio antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna, soveltamisesta ja tekee tarvittaessa uusia ehdotuksia sen mukauttamiseksi televisiolähetystoiminnan alan kehitykseen, ottaen erityisesti huomioon tekniikan viimeaikaisen kehityksen.

(*) Kolmannen vuoden lopussa tämän direktiivin antamisesta."

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ...⁽¹⁾. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiivin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiivin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan sinä päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta
Pubemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ 18 kuukauden kuluessa direktiivin antamisesta.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio antoi 31 päivänä toukokuuta 1995 ehdotuksen direktiiviksi televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta.
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 14 päivänä helmikuuta 1996, ja talous- ja sosiaalikomitea 13 päivänä syyskuuta 1995.
3. Komissio antoi 10 päivänä toukokuuta 1996 muutetun ehdotuksen, jossa otetaan huomioon Euroopan parlamentin lausunto.
4. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 8 päivänä heinäkuuta 1996 perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti. Pöytäkirjaan merkityt neuvoston ja/tai komission lausumat esitetään näiden perustelujen liitteessä.

II. EHDOTUKSEN TAVOITE

Ehdotuksen tavoitteena on tehdä edellä mainitun direktiiviin 89/552/ETY mukaisesti tiettyjä muutoksia kyseiseen direktiiviin sen ajantasaistamiseksi ja sen toimivuuden parantamiseksi, jotta saataisiin vakaat, Euroopan unionin audiovisuaalisen alan kehitystä edistävät oikeudelliset puitteet.

1. Yleiset huomautukset

- 1.1 Neuvosto kannattaa yhteisessä kannassaan komission ehdotuksessaan esittämiä tärkeimpiä tavoitteita. Yhteisessä kannassa otetaankin käyttöön vuoden 1989 direktiivin paremman soveltamisen mahdollistava järjestelmä sisällyttämällä siihen eurooppalaisella audiovisuaalisella alueella paremman oikeusvarmuuden mukanaan tuovat säännökset, ja se on dynaaminen, televisiotoiminnan alan teknisen kehityksen huomioon ottava väline.
- 1.2 Neuvoston työn yhteydessä 11 päivänä kesäkuuta 1996 tehtiin muutoksia komission muutettuun ehdotukseen. Komission mielestä sen ehdottama lähestymistapa oli parempi tiettyjen säännösten osalta, mutta se yhtyi neuvoston yhteiseen kantaan päätöksentekomenettelyn etenemisen edistämiseksi ja antaakseen siten parlamentille mahdollisuuden tarkastella yhteistä kantaa toisessa käsittelyssä.
- 1.3 Yhteisessä kannassa on tehty erityisesti seuraavat tärkeät muutokset komission alkupe-
räiseen ehdotukseen:

- a) Lainkäyttövallan määrittämisen perusteet (yhteisen kannan 1 artiklan 2 kohdassa oleva 2 artikla)

Yhteisessä kannassa luodaan komission muutetun ehdotuksen mukaisesti järjestelmä, joka mahdollistaa lainkäyttövallan antamisen jollekin jäsenvaltiolle tietyn lähetystoiminnan harjoittajan osalta. 2 artiklan 5 kohta varmistaa lopullisesti oikeusvarmuuden jäsenvaltion lainkäyttövallan määrittämiseksi.

- b) Eurooppalaisten teosten edistäminen (4 ja 5 artikla)

Neuvosto päätti pitää voimassa direktiivissä 89/552/ETY käyttöön otetun eurooppalaisten teosten edistämisjärjestelmän katsoen, että siinä annetaan jäsenvaltioille toivottava joustavuus samalla, kun varmistetaan haluttu eurooppalaisten teosten edistäminen. Neuvosto perusti myös yhteyskomitean, jonka tehtävänä on seurata

tarkasti direktiivin soveltamista erityisesti 4 ja 5 artiklaan liittyvistä kysymyksistä käytävän keskustelun aikana. (Katso yhteisen kannan 1 artiklan 31 kohta.)

Direktiivin 4 artiklan 4 kohdassa ja yhteisen kannan 1 artiklan 32 kohdassa esitetty lauseke antaa parlamentille ja neuvostolle mahdollisuuden tarkastella uudelleen näitä kysymyksiä komission kertomuksen perusteella ja ottaen huomioon riippumattoman tutkimuksen kyseisten toimenpiteiden vaikutuksesta sekä yhteisön että kansainvälisellä tasolla.

- c) Alaikäisten suojelu teleostosten suhteen (yhteisen kannan 1 artiklan 18 kohdassa esitetty 16 artikla)

Yhteisessä kannassa vahvistetaan alaikäisten suojelua teleostosten suhteen säätämällä, että teleostoslähetyksissä ei saa yllyttää alaikäisiä tekemään tavaroiden ja palvelujen vuokraamista tai ostamista koskevia sopimuksia.

- d) Mainonnalle varatun lähetysajan enimmäismäärä (yhteisen kannan 1 artiklan 20 kohdassa esitetty 18 artiklan 3 kohta)

Yhteisessä kannassa jätetään mainoksille päivittäin varatun lähetysajan ulkopuolelle lähetystoiminnan harjoittajan omat ohjelmat ja niihin suoraan liittyvät oheistuotteet sekä viralliset tiedotukset ja hyväntekeväisyysvetoomukset.

- e) Teleostoslähetysten ohjelmapaikat (yhteisen kannan 1 artiklan 21 kohdassa esitetty 18 a artikla)

Yhteisessä kannassa rajoitetaan teleostoslähetyksille varattujen ohjelmapaikkojen määrä enintään kahdeksaan.

- f) Yksinomaan teleostoslähetyksille varatut kanavat (yhteisen kannan 1 artiklan 22 kohdassa esitetty 19 artikla)

Yksinomaan teleostoslähetyksille varattuja kanavia koskevaa järjestelyä on selvennetty.

- g) Yksinomaan omaan myynninedistämiseen varatut kanavat (yhteisen kannan 1 artiklan 1 b kohdassa ja 23 kohdassa esitetyt 1 artiklan c alakohta ja 19 a artikla)

Oma myynninedistäminen katsotaan televisiomainonnaksi ja yksinomaan omaan myynninedistämiseen varattuja kanavia koskevaa järjestelyä on selvennetty.

- h) Alaikäisten suojelu (yhteisen kannan 1 artiklan 29 kohdassa esitetty 22 b artikla)

Alaikäisten suojeluun heitä mahdollisesti vahingoittavia ohjelmia vastaan liittyviä toimenpiteitä vahvistettiin, ja komissiolle annettiin tehtäväksi suorittaa yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tutkimus alaikäisten suojeluun liittyvistä erityisesti teknisistä lisätoimenpiteistä.

- i) Oikeus vastineeseen (yhteisen kannan 1 artiklan 30 kohdassa esitetty 23 artiklan 1 kohta)

Vastineen esittämisoikeuden käyttöä koskevia sääntöjä on parannettu.

2. Euroopan parlamentin tarkistukset

2.1 Komission hyväksymät tarkistukset

Komissio otti muutettuun ehdotukseensa 30 parlamentin tarkistusta, 5 kokonaan ja 25 osittain tai toisessa muodossa.

2.2 Neuvoston hyväksymät tarkistukset

Neuvosto hyväksyi 34 parlamentin tarkistusta kokonaan, osittain tai toisessa muodossa. Kyse on seuraavista tarkistuksista:

1, 2, 6, 7, 10, 11, 12, 15, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 46, 51, 57, 58, 74, 75, 76, ja 88.

Neuvosto hyväksyi suurimman osan komission hyväksymistä parlamentin tarkistuksista sekä monta tämän hylkäämää tarkistusta.

2.3 Parlamentin tarkistukset, joita neuvosto ei hyväksynyt

— Tarkistukset 3, 18 ja 77
Uudet palvelut

Neuvosto ei katsonut aiheelliseksi laajentaa direktiivin soveltamisalaa tiettyihin uusiin audiovisuaalisiin palveluihin. Näitä on tutkittava perusteellisesti, ja neuvosto toivoo, että yhteisön tasolla aloitetaan asiaa koskeva keskustelu komission pian esittämän vihreän kirjan pohjalta.

Neuvosto ei myöskään hyväksynyt ehdotettua, komission hyväksymää televisiolähetysten määritelmää.

— Tarkistukset 4 ja 5
Rahoituselin ja mahdollinen direktiivi joukkotiedotusvälineiden omistuksesta

Neuvosto katsoi, ettei tällä hetkellä ole aiheellista mainita lainsäädäntötekstissä audiovisuaalisten teosten tuotannon rahoituselintä samanaikaisesti, kun ehdotusta päätökseksi käsitellään vielä neuvostossa, eikä toistaiseksi esittelemätöntä mahdollista direktiiviä joukkotiedotusvälineiden omistuksesta.

— Tarkistus 8
Velvoite tukea kansallista ja paikallista tuotantoa

Neuvosto muistuttaa 3 artiklan 1 kohdan säännöksistä, joiden mukaan "jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat televisiolähetystoiminnan harjoittajat noudattavat yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa asioissa".

Neuvosto katsoi kuitenkin, että esitetyn muotoinen tarkistus olisi ristiriidassa 4 artiklan sanamuodon kanssa.

— Tarkistukset 13 ja 68
— Mainosten ja teleostohjelmien yhdenmukaisuus etäsopimuksista ja harhaanjohtavasta mainonnasta annettujen direktiivien kanssa
— Julkisen palvelun välttämättömyys

Neuvosto katsoi, että kyseiset tarkistukset eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan.

— Tarkistukset 29, 30, 31, 32, 33, 34 ja 59
Eurooppalaisten teosten edistäminen

Katso edellä olevaa 1.3 b kohtaa

— Tarkistus 35
Riippumattoman televisiolähetystoiminnan harjoittajan määritelmä

Neuvosto katsoi, että parlamentin ehdottama ja komission johdantokappaleessaan 21 a esittämässä määritelmässä ei oteta asianmukaisella tavalla huomioon tilannetta eri jäsenvaltioissa.

- Tarkistus 36
Eurooppalaisen teoksen määritelmä (yhteistuotanto kolmansien maiden kanssa)

Neuvosto mukautti eurooppalaisen teoksen määritelmää edistääkseen voimakkaammin kolmansien Euroopan maiden kanssa toteutettavia yhteistuotantoja. Yhteistuotannot toteutetaan sellaisten kolmansien Euroopan maiden kanssa, joiden kanssa yhteisö on tehnyt audiovisuaaliseen alaan liittyviä sopimuksia.

- Tarkistukset 43, 47, 48, 50
Mainoksiin, teleostosohjelmiin ja teleostoskanaviin sovellettavat lainsäädännökset
 - tarkistuksen 43 osalta neuvosto ei halunnut mennä nykyistä tekstiä pidemmälle ja lisätä siihen komission hyväksymää ”maailmankatsomuksellista vakaumusta”,
 - tarkistusten 47, 48 ja 50 osalta neuvosto halusi mieluummin luoda teleostoksille mainosten sisältöä ja esitystapaa koskeviin sääntöihin osittain mukautetut oikeudelliset puitteet; neuvosto suhtautuu avoimemmin tiettyjen tuotteiden teleostoksiin (artikla 14) sekä joustavammin teleostoslähetysille varattuihin ohjelmapaikkoihin (18 a artikla) ja teleostoksille varattuihin kanaviin (19 artikla).

- Tarkistukset 102, 52, 55, 62
Alaikäisten suojelu

Neuvosto katsoo alaikäisille suunnatun televisiomainonnan ja teleostotarjonnan osalta, että yhteisen kannan tekstissä luodaan paras mahdollinen kyseisen yleisön suojelun taso säätämättä kuitenkaan televisiokanaville tarkistuksessa 52 esitettyjä velvoitteita.

Tarkistusten 55 ja 62 osalta ks. edellä oleva 1.3 h kohta.

- Tarkistus 56
Rotuun, sukupuoleen, uskontoon tai kansallisuuteen perustuvaan vihaan tähtäävän yllyttämisen vastaisten säännösten vahvistaminen (22 a artikla)

Neuvosto katsoo, että sen valitsema sanamuoto vastaa paremmin vaatimusta kaiken vihaan yllyttämisen välttämisestä.

LIITE

Yhteinen kanta direktiivin antamiseksi direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta

Neuvoston jaltai komission lausumat

1 artiklan a alakohdan osalta

Komissio ilmoittaa, että se aikoo esittää lähiaikoina vihreän kirjan, jossa käsitellään muun muassa uusia audiovisuaalisia palveluja (kohta kohdalta).

2 a artiklan osalta

Neuvosto ja komissio toteavat, että tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen toteuttaa yhteisöoikeuden mukaisia toimenpiteitä siinä tapauksessa, että johonkin jäsenvaltioon sijoittautunut luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö käyttävät toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen kokonaan tai pääasiassa ensin mainittuun jäsenvaltioon lähetyksensä suuntaavan lähetystoimen harjoittajajärjestön palveluksia kiertäköseen yhteisön lainsäädännön mukaisesti vahvistettuja kyseisen jäsenvaltion mainostamista koskevia sääntöjä, erityisesti kuluttajansuojan alalla.

6 artiklan 1 kohdan d alakohdan osalta

Komissio vahvistaa, että sen näkemyksen mukaan uusi d alakohta ei anna sille lisätoimivaltuuksia, joilla se voisi neuvotella suoraan kolmansien maiden kanssa tai toimia niitä vastaan.

15 artiklan osalta

Neuvosto ja komissio panevat merkille, että alkoholijuomien teleostokset voivat johtaa kyseisten juomien kulutuksen kasvuun ja aiheuttaa näin ollen sosiaalisia ongelmia ja vahingoittaa terveyttä. Neuvosto ja komissio myöntävät, että tällainen vaara voi olla erityisen suuri niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat äskettäin aloittaneet alkoholijuomien toimittamista koskevien säännöstensä vapauttamisen. Näin ollen neuvosto ja komissio myöntävät, että 15 artiklassa esitetyt periaatteet ovat erityisen tärkeitä näiden jäsenvaltioiden osalta ja toteavat, että tämä tilanne otetaan huomioon näiden periaatteiden soveltamisessa. Tätä kysymystä tullaankin tarkastelemaan uudelleen tämän direktiivin asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

16 artiklan osalta

Komissio toteaa, että se aikoo tutkia televisiomainonnan ja teleostosten vaikutusta alaikäisiin sitä silmällä pitäen, että tätä kysymystä tarkastellaan uudelleen direktiiviä seuraavan kerran tarkistettaessa.

23 a artiklan 2 kohdan a alakohdan osalta

Komissio toteaa, että 23 a artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla yhteyskomitealle annettuihin tehtäviin kuuluu muun muassa eurooppalaisten teosten tuottamiseen tehtyjen investointien ottaminen huomioon niiden lähetystoiminnan harjoittajien osalta, joiden on vaikea toteuttaa lähetysajan suurimman osan varaamista eurooppalaisille teoksille.

Viitaten 23 a artiklan 2 kohdan a alakohdassa 2 artiklasta johtuviin käytännön ongelmiin neuvosto kehotti komiteaa järjestämään kuulemistilaisuuksia johdanto-osan 12 kappaleessa mainitusta kysymyksestä.

Neuvoston 8 päivänä heinäkuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 50/96

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/.../EY antamiseksi jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta annetun direktiivin N:o 93/7/ETY liitteen muuttamisesta

(96/C 264/10)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan talousyhteisön perustamisso-
pimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausun-
non⁽²⁾,

noudattavat perustamisso-
pimuksen 189 b artiklassa mää-
rättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsovat, että

yhteisön eri taideperinteiden mukaan vesiväri-, guassi- ja pastellimaalaukset luokitellaan joko maalauksiksi tai piirustuksiksi; direktiivin N:o 93/7/ETY⁽⁴⁾ liitteen 4 luokkaan kuuluvat piirustukset, jotka on tehty kokonaan käsin mille tahansa alustalle ja käyttäen mitä tahansa materiaalia, ja 3 luokkaan kuuluvat taulut ja maalaukset, jotka on tehty kokonaan käsin mille tahansa alustalle ja käyttäen mitä tahansa materiaalia; näihin luokkiin sovellettavat rahalliset kynnökset ovat erilaiset; tämä voisi johtaa huomattaviin eroihin vesiväri-, guassi- ja pastellimaalausten kohtelussa sisämarkkinoilla riippuen siitä, missä jäsenvaltiossa ne sijaitsevat; on tarpeen päättää direktiivin soveltamiseksi, mihin luokkaan ne kuuluvat, jotta varmistettaisiin rahallisten kynnysten yhtenäinen soveltaminen koko yhteisön alueella, ja

kokemuksen perusteella voidaan sanoa, että vesiväri-, guassi- ja pastellitaulujen hinnat ovat korkeampia kuin piirustusten, mutta selvästi alhaisempia kuin öljyväri- tai temperataulujen; tämän vuoksi vesiväri-, guassi- ja pastellitaulut olisi sijoitettava uuteen erilliseen luokkaan, jonka

kynnys on 30 000 ecua, ja jonka avulla varmistettaisiin, että jäsenvaltion alueelta laittomasti viedyt todella merkittävät työt voidaan palauttaa.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin N:o 93/7/ETY liite seuraavasti:

1) A kohdassa:

a) Korvataan 3 alakohta seuraavasti:

”3. Taulut ja maalaukset, jotka eivät kuulu 3A tai 4 luokkaan, ja jotka on tehty kokonaan käsin mille tahansa alustalle ja käyttäen mitä tahansa materiaalia⁽¹⁾.”

b) Lisätään uusi alakohta:

”3A.

Vesiväri-, guassi- ja pastellimaalaukset, jotka on tehty kokonaan käsin mille tahansa alustalle⁽¹⁾.”

c) Korvataan 4 alakohta seuraavasti:

”4. Mosaiikit, jotka on tehty kokonaan käsin mistä tahansa aineesta ja jotka eivät kuulu 1 tai 2 luokkaan, sekä piirustukset, jotka on tehty kokonaan käsin mille tahansa alustalle ja käyttäen mitä tahansa materiaalia⁽¹⁾.”

2) Lisätään B kohdassa seuraava luokka:

”30 000

— 3A (vesiväri-, guassi- ja pastellimaalaukset)”.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset

⁽¹⁾ EYVL N:o C 6, 11.1.1996, s. 15

⁽²⁾ EYVL N:o C 97, 1.4.1996, s. 28

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 21 päivänä touko-
kuuta 1996 (EYVL N:o C 166, 6.6.1996, s. 38), neuvoston
yhteinen kanta vahvistettu 8 päivänä heinäkuuta 1996 (sitä ei
ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parla-
mentin päätös tehty ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa
lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 74, 27.3.1993, s. 74

määräykset kuuden kuukauden kuluessa sen julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle viipymättä.

Kun jäsenvaltiot antavat kyseiset säännökset, niissä on oltava viittaus tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä kyseinen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltiot antavat viittausta koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty . . .

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio toimitti Euroopan parlamentille ja neuvostolle 22 päivänä marraskuuta 1995 EY:n perustamissopimuksen 100 a artiklaan perustuvan ehdotuksen direktiiviksi jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetun direktiivin N:o 93/7/ETY liitteen muuttamisesta.
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 12 päivänä toukokuuta 1996⁽¹⁾ ja talous- ja sosiaalikomitea 31 päivänä tammikuuta 1996⁽²⁾.
3. Neuvosto vahvisti yhteisen kannan 8 päivänä heinäkuuta 1996 perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti.

II. EHDOTUKSEN TAVOITE

Tavoitteena on perustaa uusi, erillinen vesiväri-, guassi- ja pastellimaalausten luokka, jolla on asianmukainen kynnys, jotta voitaisiin varmistaa rahallisten kynnysten yhtenäinen soveltaminen näihin kulttuuriesineisiin yhteisön alueella.

1. Yleiset huomautukset

Neuvosto hyväksyi yhteisessä kannassaan komission ehdotuksen, kuitenkin niin, että neuvosto teki ehdotukseen toivomansa menettelytapamuutoksen.

2. Erityiset huomautukset

2.1. Neuvosto teki komission ehdotukseen direktiivin soveltamispäivämäärää koskevan menettelytapamuutoksen, jotta se olisi samanaikainen sen asetuksen soveltamispäivämäärän kanssa, josta komissio esitti ehdotuksen samaan aikaan kuin tästä direktiivistä, eli kulttuuriesineiden viennistä 9 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3911/92 liitteen muuttamisesta annettavan asetuksen soveltamispäivämäärän kanssa.

2.2. *Euroopan parlamentin lausunto*

Euroopan parlamentti ei tehnyt tarkistuksia komission ehdotukseen.

PÄÄTELMÄT

Neuvosto katsoo, että yhteinen kanta, jossa hyväksytään komission ehdotus kokonaisuudessaan (tehden siihen tekninen muutos, jonka avulla direktiiviä ja asetusta voidaan soveltaa samasta päivästä lähtien, ks. edellä), muodostaa asianmukaisen välineen, jolla vastataan tarpeeseen luoda uusi luokka, johon luokitellaan vesiväri-, guassi- ja pastellimaalaukset.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 166, 10.6.1996, s. 38

⁽²⁾ EYVL N:o C 97, 1.4.1996

Neuvoston 8 päivänä heinäkuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 51/96

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o . . ./96/EY tekemiseksi kulttuuriperintöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta ("Rafael"-ohjelma)

(96/C 264/11)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 128 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsovat, että

- 1) kokonaisuutena ajatellen Euroopan selkeimmin havaittavaa ja vaikutusvaltaisinta todellisuutta eivät ole vain maantieteelliset, poliittiset, taloudelliset ja sosiaaliset, vaan myös kulttuuriset tekijät,
- 2) perustamissopimuksen IX osasto käsittelee erityisesti kulttuuria, ja siinä määrätään, että yhteisö myötävaikuttaa jäsenvaltioiden kulttuurien kehittymiseen kukoistaviksi pitäen arvossa niiden kansallista ja alueellista monimuotoisuutta ja korostaen samalla niiden yhteistä kulttuuriperintöä,
- 3) perustamissopimuksen 128 artiklassa pidetään kulttuuriperintöä erityisenä toiminta-alana ja että kulttuuriperintö ilmentää kansallisia ja alueellisia identiteettejä sekä kansojen välisiä yhteyksiä, ja on tärkeää turvata sen säilyminen ja parantaa kansalaisten pääsyä osallisiksi kulttuuriperinnöstä (mukaan lu-

kien ne, joille siitä osalliseksi pääseminen on erityinen ongelma) keskinäisen tuntemuksen ja arvostuksen lisäämiseksi,

- 4) yhteisön toiminta voi auttaa paremmin säilyttämään kulttuuriperintöä edistämällä kokemusten ja asiantuntemuksen vaihtoa sekä rohkaisemalla toimintaan liittyvää synergiaa ja yhteistyökumppanuutta,
- 5) yhteiskunnallis-taloudellisen ulottuvuutensa perusteella kulttuuriperinnön säilyttäminen sisältyy yhteiskuntasuunnittelun alaan ja voi merkittävällä tavalla vaikuttaa työpaikkojen luomiseen ja aluekehitykseen samoin kuin kansalaisten elämän laadun ja arkiympäristön parantamiseen; oman aikamme luovalla toiminnalla voi olla siinä tärkeä asema,
- 6) kulttuuri muodostaa tietoyhteiskunnan näkökulmasta tärkeän toiminta-alan, kuten korostetaan komission tiedonannossa "Kohti eurooppalaista tietoyhteiskuntaa: toimintasuunnitelma",
- 7) on tarpeen tehdä kulttuuriperinnön säilyttämistä koskevaa tutkimusta yhteisön tasolla ja toteuttaa yhteisön tutkimus-, teknologian kehitys- ja esittelytoimintaa sellaisten tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja esittelyn puiteohjelman⁽⁴⁾ määräysten mukaisesti, joista voi olla hyötyä tälle ohjelmalle,
- 8) komissio on saanut kokemusta tähänastisen toiminnan yhteydessä erityisesti arkkitehtonisen kulttuuriperinnön alalla ja saavuttanut tuloksia kaikkien asianomaisten osapuolten kanssa käymissään neuvotteluissa,
- 9) Euroopan parlamentti pitää tärkeänä yhteisön toimintaa kulttuuriperinnön hyväksi, ja erityisesti koulutusta, tutkimustyötä, nuorisoon kohdistuvaa tiedottamista, yhteistyötä kolmansien maiden ja Eu-

⁽¹⁾ EYVL N:o C 256, 2.10.1995, s. 38

⁽²⁾ EYVL N:o C 100, 2.4.1996, s. 119

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu . . . (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu . . . (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös tehty 8 päivänä heinäkuuta 1996 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1110/94/EY, tehty 26 päivänä huhtikuuta 1994, Euroopan yhteisön neljännen puiteohjelmasta tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevien toimien osalta (1994—1998), EYVL N:o L 126, 18.5.1994, s. 1.

roopan neuvoston kanssa samoin kuin yhteyksiä yhteisön muihin, erityisesti koulutukseen ja aluekehitykseen liittyviin, politiikkoihin⁽¹⁾,

- 10) Euroopan parlamentti on antanut päätöslauselmat yhteisön osallistumisesta poikkeuksellisen merkittävän arkkitehtonisen kulttuuriperinnön restaurointiin⁽²⁾,
- 11) neuvosto on ilmaissut mielenkiintonsa yhteistyön lisäämiseen arkkitehtonisen kulttuuriperinnön, esineistön, taideteosten ja arkistojen alalla, erityisesti asiantuntemuksen vaihdossa, dokumentoinnissa ja koulutuksessa ja ottaen huomioon kulttuurijärjestöjen verkkojen tärkeän aseman Euroopan kulttuuriyhteistyössä⁽³⁾,
- 12) tiedonannossaan "Uusia näkökulmia yhteisön toimintaan kulttuurin alalla" komissio toteaa, että olisi

laajennettava yhteisön toimintaa irtaimen kulttuuriperintöön ja edistettävä asianomaisten toimijoiden välistä vuoropuhelua ja yhteistyötä samoin kuin kokemusten ja erityistiedon levittämistä, ja Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat kannustaneet tällaista lähestymistapaa⁽⁴⁾,

- 13) Euroopan toimielimet ovat painottaneet kulttuuriperinnön eri näkökohtien liittämistä johdonmukaiseen yhteisön toimintaan⁽⁵⁾, jossa otetaan huomioon irtaimen ja kiinteän kulttuuriperinnön rikkaus ja monimuotoisuus ja tuetaan useiden asianomaisten tekijöiden työtä,
- 14) on tärkeää saattaa yleisellä tiedottamisella kulttuuriperinnön suojelemisen tarkeys mahdollisimman laajan yleisön tietoisuuteen,
- 15) yhteisön toiminnassa olisi otettava huomioon kulttuuriperinnön määritelmän kehittyvä luonne ja toiminnan on käsitettävä kaikki kulttuuriperinnön alat rohkaisemalla monialaisia lähestymistapoja,
- 16) komissio on järjestänyt kuulemisia kaikkien osapuolten kanssa, joita asia koskee, erityisesti jäsenvaltioiden viranomaisten, ammattilaisten, valtioista riippumattomien järjestöjen, säätiöiden ja yhdistysten kanssa kulttuuriperintöä koskevan toimintaohjelman valmistelemiseksi,
- 17) kulttuuriperinnöllä yhteisössä on lukuisia yhteyksiä kolmansien maiden kulttuuriperintöön ja sen vuoksi se muodostaa hyvin sopivan alueen yhteistyömuotojen kehittämiseksi kolmansien maiden, Euroopan neuvoston ja alan muiden toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen, kuten UNESCO:n kanssa perusta

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma Euroopan kulttuuriperinnön suojaamisesta, EYVL N:o C 62, 30.5.1974, s. 5.

Euroopan parlamentin päätöslauselma arkkitehtonisen ja arkeologisen perinnön suojaamisesta, EYVL N:o C 267, 11.10.1982, s. 25.

Euroopan parlamentin päätöslauselma yhteisön arkkitehtonisen ja arkeologisen perinnön suojaamisesta, EYVL N:o C 309, 5.12.1988, s. 423.

Euroopan parlamentin päätöslauselma arkkitehtonisen perinnön säilyttämisestä ja kulttuuriomaisuuden suojaamisesta, EYVL N:o 72, 15.3.1993, s. 160.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma Athosvuoren luosterialueelle annettavasta taloudellisesta avusta, EYVL N:o C 144, 15.6.1981, s. 92.

Euroopan parlamentin päätöslauselma Palermon kaupungin historiallisen keskustan restaurointiin myönnettävästä yhteisön rahoituksesta, EYVL N:o C 187, 18.7.1988, s. 160.

Euroopan parlamentin päätöslauselma Lissabonissa sijaitsevan Chiadon alueen jälleenrakentamiseen annettavasta avusta, EYVL N:o C 262, 10.10.1988, s. 110.

Euroopan parlamentin päätöslauselma yhteisön arkkitehtonisen ja arkeologisen perinnön säilyttämisestä, EYVL N:o C 309, 5.12.1988, s. 423.

Euroopan parlamentin päätöslauselma Barcelonan Liceo-teatterin tulipalosta, EYVL N:o C 61, 28.2.1994, s. 184.

⁽³⁾ Neuvostossa 13 päivänä marraskuuta 1986 kokoontuneiden kulttuuriasioista vastaavien ministerien päätöslauselma Euroopan arkkitehtonisen perinnön säilyttämisestä, EYVL N:o C 320, 13.12.1986, s. 1.

Neuvostossa 13 päivänä marraskuuta 1986 kokoontuneiden kulttuuriasioista vastaavien ministerien päätöslauselma esineistön ja taideteosten säilyttämisestä, EYVL N:o C 320, 13.12.1986, s. 3.

Neuvostossa 14 päivänä marraskuuta 1991 kokoontuneiden neuvoston ja kulttuuriministerien päätöslauselma arkistoja koskevista säännöksistä ja määräyksistä, EYVL N:o C 314, 5.12.1991, s. 2.

Neuvoston päätelmät, tehty 17 päivänä kesäkuuta 1994, arkistoja koskevan yhteistyön lisäämisestä, EYVL N:o C 235, 23.8.1994, s. 3.

Neuvostossa 14 päivänä marraskuuta 1991 kokoontuneiden neuvoston ja kulttuuriministerien päätöslauselma Euroopan kulttuuriverkostoista, EYVL N:o C 314, 5.12.1991, s. 1.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma komission uusia näkökulmia yhteisön toimintaan kulttuurin alalla koskevasta tiedonannosta, EYVL N:o C 42, 15.2.1993, s. 173.

Euroopan parlamentin päätöslauselma yhteisön politiikasta kulttuurin alalla, EYVL N:o C 44, 14.2.1994, s. 184.

Neuvostossa 12 päivänä marraskuuta 1992 kokoontuneiden neuvoston ja kulttuuriasioista vastaavien ministerien päätelmät yhteisön toiminnan suuntaviivoista kulttuurin alalla, EYVL N:o C 336, 19.12.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma arkkitehtonisen perinnön säilyttämisestä ja kulttuuriomaisuuden suojaamisesta, EYVL N:o 72, 15.3.1993, s. 160.

Neuvoston päätelmät, tehty 17 päivänä kesäkuuta 1994, kulttuuriperintöä koskevan yhteisön toimintasuunnitelman laatimisesta, EYVL N:o C 235, 23.8.1994, s. 1.

missopimuksen määräysten ja edellä mainittujen päätelmien ja päätöslauselmien mukaisesti,

- 18) Eurooppa-neuvoston Kööpenhaminan kokous on 21—23 päivänä kesäkuuta 1993 tehnyt päätelmät yhteisön ohjelmien aloittamisesta assosiointisopimusten osapuolina olevissa Keski- ja Itä-Euroopan maissa ja yhteisö on allekirjoittanut eräiden kolmansien maiden kanssa yhteistyösopimukset, joihin kuuluu osana myös kulttuuriosio,
- 19) tässä päätöksessä luodaan koko ohjelman keston ajaksi rahoituspuitteet, jotka muodostavat ensisijaisen ohjeen budjettivallan käyttäjälle vuosittaisessa talousarviomenettelyssä 6 päivänä maaliskuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen julistuksen 1 kohdan mukaisesti,
- 20) tämän ohjelman mukaisessa toiminnassa otetaan myös huomioon sen toiminnan täydentävyys, joka voidaan käynnistää muiden yhteisön politiikkojen puitteissa,
- 21) tämän ohjelman täytäntöönpanossa nojaututaan läheiseen yhteistyöhön kansallisten viranomaisten kanssa sen varmistamiseksi, että yhteisön toiminta tukee ja täydentää kansallista toimintaa noudattamalla edelleen toissijaisuusperiaatetta, sellaisena kuin se on määritelty perustamissopimuksen 3b artiklassa,
- 22) saatujen kokemusten perusteella saattaa olla tarpeen muuttaa liitteessä määrätyille eri hanketyypeille myönnettävälle rahoitustuella vahvistettuja rajoja (toiminnot I, II ja III), ja
- 23) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välillä on tehty 20 päivänä joulukuuta 1994 sopimus yhteistoimintatavasta Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti annettujen säädösten täytäntöönpanomenettelystä⁽¹⁾,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Tässä päätöksessä laaditaan kulttuuriperintöä koskeva "Rafael"-toimintaohjelma, jäljempänä 'tämä ohjelma', ajalle 1 päivä tammikuuta 1997 — 31 päivä joulukuuta 2000.

Tämän ohjelman tavoitteena on yhteistyön avulla tukea ja täydentää jäsenvaltioiden toimintaa merkittävän eurooppalaisen kulttuuriperinnön alalla.

2 artikla

Tämän ohjelman soveltamisalalla tarkoitetaan:

- 'kulttuuriperinnöllä' kiinteää ja irtainta perintöä (muiseot ja kokoelmat, kirjastot, arkistot, mukaan lukien valokuva-, elokuva- sekä äänitearkistot) arkeologista ja vedenalaista perintöä, arkkitehtonista perintöä sekä kulttuurikonaisuuksia, -paikkoja ja -maisemia (kulttuuri- ja luonnonkohteiden kokonaisuuksia),
- 'vaalimisella' kaikkia toimenpiteitä, jotka osaltaan edistävät kulttuuriperinnön tuntemista, hoitamista, konservointia, restaurointia, arvostamista ja saataavuutta, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta määritellä kulttuuriperintöä.

3 artikla

Tällä ohjelmalla edistetään jäsenvaltioiden välistä eurooppalaista yhteistyötä kulttuuriperinnön alalla. Sillä tuetaan ja täydennetään jäsenvaltioiden toimintaa toissijaisuusperiaatteen mukaisesti myötävaikuttaen niiden kulttuurien kehittymiseen kukoistaviksi ja pitäen arvossa niiden kansallista ja alueellista monimuotoisuutta ja korostaen samalla niiden yhteistä kulttuuriperintöä.

Tätä varten ja 1 artiklan 2 kohdassa esitetyn yleistavoitteen mukaisesti tällä ohjelmalla on seuraavat, maidenvälisen yhteistyön kehittämiseen perustuvat erityistavoitteet:

- a) rohkaista merkittävän eurooppalaisen kulttuuriperinnön osa-alueiden konservointia ja restaurointia edistämällä sen arvostusta ja laajentamalla sen vaikutuspiiriä,
- b) edistää maidenvälisen yhteistyön kehittämistä kulttuuriperinnön alan laitosten ja/tai toimijoiden välillä myötävaikuttaakseen taitotiedon jakamiseen ja parhaiden käytäntöjen kehittämiseen kulttuuriperinnön säilyttämisen alalla,
- c) parantaa kaikkien kansalaisten pääsyä osalliseksi Euroopan kulttuuriperinnöstä ja rohkaista kansalaisia, erityisesti lapsia ja nuoria, osallistumaan aktiivisesti Euroopan kulttuuriperinnön suojeluun ja sen arvon ylläpitämiseen,
- d) edistää maidenvälistä yhteistyötä kulttuuriperinnön eri ryhmiin ja aloihin sovellettavien uusien teknologioiden kehittämiseksi sekä kulttuuriperintöön kuuluvien perinteisten ammattien ja menetelmien suojelemiseksi,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 102, 4.4.1996, s. 1

- e) kannustaa ottamaan huomioon kulttuuriperintöä koskeva ulottuvuus yhteisön muissa ohjelmissa ja politiikoissa,
- f) edistää yhteistyötä kolmansien maiden ja asianomaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa.

4 artikla

Edellä 3 artiklan 2 kohdassa mainittujen tavoitteiden toteuttamiseksi tämän ohjelman puitteissa luotavilla hankkeilla on oltava eurooppalainen ulottuvuus, niiden on tuotettava lisäarvoa verrattuna jäsenvaltioissa toteutettavaan toimintaan, ja niiden on täytettävä seuraavat ehdot:

- myötävaikutettava kulttuuriperinnön vaikutuspiirin laajenemiseen, tätä koskeva tiedonlevitys mukaan lukien,
- herätettävä esimerkillisellä, uudistavalla tai tiedottavalla luonteellaan mielenkiintoa yhteisön tasolla,
- käsiteltävä kulttuuriperinnön suojelusta aiheutuvia ongelmia ja edistettävä parhaiden suojelukäytäntöjen kehittämistä,
- oltava omiaan tuottamaan kulttuuria ja koulutusta koskevia tai yhteiskunnallis-taloudellisia kerrannaisvaikutuksia.

5 artikla

Liitteessä esitettyjä toimia sovelletaan 3 artiklan 2 kohdassa lueteltujen tavoitteiden toteuttamiseen. Ne pannaan täytäntöön 7 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti.

6 artikla

1. Tähän ohjelmaan voivat osallistua assosioituneet Keski- ja Itä-Euroopan maat näiden maiden kanssa tehtyjen tai tehtävien assosiointisopimusten yhteisön ohjelmiin osallistumista koskevista lisäpöytäkirjoissa vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Kypros ja Malta voivat osallistua tähän ohjelmaan, ja se tarjoaa mahdollisuuden yhteistyöhön sellaisten muiden kolmansien maiden kanssa, jotka ovat tehneet kulttuurilausekkeita sisältäviä assosiointi- tai yhteistyösopimuksia näiden maiden kanssa sovittavien menettelyjen mukaisesti hankittavien lisämäärärahojen pohjalta.

2. Yhteisö ja jäsenvaltiot suosivat Euroopan neuvoston sekä muiden kulttuuriperinnön alan asianomaisten kansainvälisten järjestöjen (esim. UNESCO:n) kanssa tehtävää

yhteistyötä varmistamalla kunkin elimen ja järjestön omalle ominaislaadulle ja itsenäiselle toiminnalle arvoa antaen täytäntöön pantavien välineiden toisiaan täydentävän luonteen ja huolehtimalla siitä, että voimavarat käytetään mahdollisimman hyvin.

7 artikla

1. Komissio panee ohjelman täytäntöön tämän päätöksen mukaisesti.

2. Tämän tehtävän toteuttamisessa komissiota avustaa komitea, joka muodostuu kahdesta edustajasta kutakin jäsenvaltiota kohti ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja. Komitean jäsenet voivat käyttää apunaan asiantuntijoita tai neuvonantajia.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä, jotka koskevat:

- vuosittaista työsuunnitelmaa
- yleistä tasapainoa eri toimintojen välillä
- liitteessä luetelluissa kaikissa toimissa esitettyjen erityyppisten hankkeiden valinnassa noudatettavia yksityiskohtaisia sääntöjä ja valintaperusteita
- hankkeita, joissa pyydetty yhteisön osuus on suurempi kuin 30 000 ecua. Komitea voi tarkistaa tätä rajaa saadun kokemuksen perusteella
- yhteisön rahoitusosuudelle asetettujen rajojen muutosta liitteessä määrättyjen eri hanketyyppien osalta (Toiminnot I, II ja III)
- ohjelman valvontaa ja arviointia koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sekä 11 artiklassa määrättyjen arviointikertomusten päätelmiä ja kaikkia niistä johtuvia ohjelman mukautustoimenpiteitä.

4. Komitea antaa lausuntonsa 3 kohdassa tarkoitettua toimenpide-ehdotuksesta määrääjässä, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyuden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi.

Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle.

Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista kahdella kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määränemmistöllä päättää asiasta toisin edellisessä kohdassa tarkoitettun ajan kuluessa.

5. Hankkeiden valinnasta vastaavien lautakuntien jäsenet nimetään jäsenvaltioiden ehdotuksesta. Asiat on käsiteltävä lautakunnissa luottamuksellisesti ja päätöksenteon on perustuttava konsensukseen, lautakuntien kokoonpanosta voidaan antaa tietoja vasta kun niiden työ on saatettu päätökseen.

8 artikla

1. Komissio voi kuulla komiteaa kaikissa muissakin kuin 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tämän ohjelman täytäntöönpanoa koskeissa asioissa.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräjassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

Komitean lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava komitealle, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

3. Komitean edustaja ilmoittaa komitealle hyvissä ajoin ja säännöllisesti ohjelman puitteissa myönnettyistä rahoitustuista (määrä, kesto, jakauma ja tuensaajat).

9 artikla

1. Rahoituspuitteiksi tämän ohjelman toteuttamista varten 1 artiklassa mainituksi kaudeksi vahvistetaan 30 miljoonaa ecua.

2. Budjettivallan käyttäjä antaa luvan vuosittaisiin määrärahoihin rahoitusnäkymien asettamissa rajoissa.

3. Komission ehdotuksesta tarkistetaan toisen vuoden loppuun mennessä 1 kohdassa tarkoitettut rahoituspuitteet uudelleen talousarvion tilanne ja ohjelman ensimmäisessä vaiheessa saadut tulokset huomioon ottaen.

10 artikla

Komissio pyrkii tarvittaessa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa vahvistamaan, että ohjelmassa ja muissa kulttuuriohjelmissa, samoin kuin muissa perustamissopimuksen määräysten mukaisissa ohjelmissa, joihin sisältyy kulttuuriperintöön liittyviä näkökulmia, määrätyt toiminnot ovat johdonmukaisia ja toisiaan täydentäviä; komissio arvioi myös niiden kokonaisvaikutusta kulttuuriperintöön.

11 artikla

1. Kahden vuoden ja kuuden kuukauden kuluttua tämän ohjelman täytäntöönpanon alkamisesta ja tätä seuraavan kuuden kuukauden kuluessa komissio esittää komiteaa kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yksityiskohtaisen arviointikertomuksen saavutetuista tuloksista, ja tarvittaessa kaikista ohjelman mukauttamistoimenpiteistä. Tällä kertomuksella on tarkoitus arvioida määrän ja laadun osalta, missä määrin ohjelmassa on ollut mahdollista toteuttaa 3 artiklassa esitetyt tavoitteet.

2. Ohjelman toteuttamisen päättyessä komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja alueiden komitealle laadullisen ja määrällisen näkökulman sisältävän kertomuksen ohjelman täytäntöönpanosta ja tuloksista 1 kohdassa mainittuihin tavoitteisiin nähden.

12 artikla

Tämä ohjelma, johon liitetään kunkin toiminnan tai toimenpiteen osalta menettelyä, hakemusten esittämiselle asettuja määräaikoja ja hakemukseen liitettäviä asiakirjoja koskevat käytännön ohjeet, julkaistaan vuosittain *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden C-sarjassa*.

Komissio antaa etusijan tätä ohjelmaa koskevien tietojen julkistamiselle ja levittämiseksi, jotta kaikki kulttuurialan toimijat ja verkot saavat tietoa niistä koskevista toiminnoista ja ovat niistä perillä.

Kaikilta ohjelmasta taloudellista tukea saavilta hankkeilta edellytetään Euroopan unionin lipun käyttämistä ja rahoituslähteen mainitsemista.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta *Neuvoston puolesta*
Puhemies Puheenjohtaja

LIITE

KULTTUURIPERINTÖÄ KOSKEVA YHTEISÖN TOIMINTAOHJELMA, "RAFAEL"-OHJELMA

"Rafael"-ohjelman tavoitteena on toissijaisuusperiaatetta noudattaen tukea Euroopan tasolla toteutettavia toimia kaikilla irtaimen ja kiinteän kulttuuriomaisuuden osa-alueilla.

TOIMINTA I

Kulttuuriperinnön säilyttäminen, suojeleminen ja sen arvostuksen lisääminen eurooppalaisella yhteistyöllä

— Tällä toiminnalla pyritään myötävaikuttamaan eurooppalaisen kulttuuriperinnön säilyttämiseen, suojelemiseen ja sen arvostuksen lisäämiseen, erityisesti uhanalaisen kulttuuriperinnön osalta, rohkaisemalla parhaiden käytäntöjen kehittämistä ja yhdistämistä kulttuuriperinnön säilyttämiselle ja restauroinnille suotuisan ympäristön luomiseksi.

— Tämä toiminta toteutetaan seuraavin toimenpitein:

1. Tukemalla kulttuuriperinnön säilyttämiseen ja suojelemiseen tähtäviä hankkeita, joita voidaan kutsua "kulttuuriperinnön eurooppalaisiksi laboratorioiksi" niiden kiinnostavuuden tai sisällön esimerkillisen luonteen vuoksi. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä hankkeet, joiden on kohdistuttava teoksiin, muistomerkkeihin tai paikkoihin, joilla on poikkeuksellinen historiallinen, arkkitehtoninen tai taiteellinen merkitys, erityisesti sellaisiin, joiden säilyttäminen vaatii tieteelliseltä ja/tai tekniseltä kannalta erityisen vaativia toimia.

Näiden "laboratorioiden", joille voidaan antaa yhteisön tukea ohjelman mukaisesti neljän vuoden ajaksi, tulee erityisesti liittää toimintaansa parhaista asiantuntijoista koostuva monen alan eurooppalainen ryhmä erityisen vaikeiden säilyttämisiongelmiä tutkimiseksi ja sopivien lähestymistapojen, menetelmien ja/tai teknikoiden kehittämiseksi, mikä varmistaa lisäarvon jokaiselle hankkeelle. Hankkeiden vastuuhenkilöiden on varmistettava hankkeiden kuluessa hankitun kokemuksen asianmukainen levittäminen.

2. Tukemalla yhteisten teemojen piiriin kuuluvia eurooppalaisen kulttuuriperinnön säilytys- ja suojelemissä hankkeita, joista komissio päättää kulttuaan tämän päätöksen 7 artiklassa mainittua komiteaa ja ottaen huomioon kulttuuriperinnön eri osa-alueiden ongelmat. Tällaiset asianomaisesta omaisuudesta vastuussa olevan/olevien henkilön/henkilöiden esittämät hankkeet voivat kestää korkeintaan kolme vuotta. Etusija annetaan esimerkinluonteisille hankkeille, joilla on kulttuurisia, teknisiä, yhteiskunnallisia-taloudellisia ja/tai kulttuuriperinnön saavutettavuuteen vaikuttavia kerrannaisvaikutuksia. Hankkeista vastuussa olevien henkilöiden on varmistettava kohteen hoitamisen ja/tai säilyttämisiongelman yhteydessä hankittujen kokemusten asianmukainen levitys ammattilaisten keskuudessa.

Yhteisön tuella pyritään myötävaikuttamaan tämän toiminnan piirissä kehitettävien hankkeiden eurooppalaiseen lisäarvoon ja luomaan edellytykset eurooppalaisen taitotiedon kehittämiselle.

Hankkeita varten on esitettävä tasapainoinen rahoitussuunnitelma, josta ilmenee hankkeiden toteuttamiseen tarvittavat varat ja jonka hallintokulut eivät saa ylittää kahtatoista prosenttia hankkeeseen kohdistuvasta yhteisön rahoitusosuudesta.

Yhteen hankkeeseen kohdistuva, tähän toimintaan kuuluva yhteisön rahoitustuki ei voi ylittää viittäkymmentä prosenttia hankkeen kokonaiskustannuksista eikä voi 2 kohtaan kuuluvien hankkeiden osalta ylittää 150 000:ta ecua.

Hankkeista on laadittava erityinen hakemus Euroopan yhteisölle. Hakemukseen on liitettävä:

— yksityiskohtainen kuvaus toteutettavista toimista. Jäsenvaltioissa olevien toimivaltaisten viranomaisten on laadittava hankkeen teknisestä vaatimustenmukaisuudesta lausunto, joka on toimitettava komissiolle hakemuksien jättämisen asetetun määräajan kuluessa. Jos tämä lausunto ei saavu asetetun määräajan kuluessa, hankkeen valintamenettelyä jatketaan;

— alustava yksityiskohtainen talousarvio toteutettavista toimista.

Tälle toiminnalle annettava tuki on noin 50 % koko ohjelmalle osoitetusta rahoituksesta.

TOIMINTA II

Yhteistyö kokemusten vaihdossa ja kulttuuriperintöön sovellettavien menetelmien kehittämisessä

- Tällä toiminnalla pyritään rohkaisemaan maiden välisen yhteistyön vahvistamista taitotiedon yhdistämiseksi ja parhaiden käytäntöjen kehittämiseksi verkkojen ja kumppanuussuhteiden avulla ja alan ammattilaisten liikkuvuudella kulttuuriperintösektorin laitosten ja/tai toimijoiden kesken. Erityistä huomiota kiinnitetään kulttuuriperinnön eri aloihin sovellettavien uusien menetelmien kehittämiseen ja kulttuuriperinnön alan perinteisten ammattien ja menetelmien säilyttämiseen.

Käsiteltävästä aihepiiristä riippuen verkostoihin voi kuulua julkisia ja/tai yksityisiä laitoksia ja/tai toimijoita kulttuuriperinnön alalta sekä tarvittaessa muita julkisia ja/tai yksityisiä laitoksia, tutkimuskeskuksia ja yrityksiä, joita asia erityisesti koskee.

- Tätä toimintaa toteutetaan seuraavin toimenpitein:

1. *Innovaatio ja uudet teknologiat*

- 1.1. Tukemalla hankkeita, joiden avulla pyritään kulttuuriperintöalan tutkimustarpeiden tunnistamiseen, joita yhteisön tasolla on kehitettävä, tutkimusten levittämiseen kulttuuriperintöalan ammattilaisten keskuudessa sekä käytännön sovellutusten kehittämiseen kenttätöitä tekevien ammattilaisten käyttöön. Näitä toimenpiteitä kehitetään mahdollisimman suuressa määrin yhteisvaikutuksellisesti tutkimuksen puiteohjelman kanssa. Kaikki myöhemmät mahdolliset tutkimustoimet toteutetaan T&K-puiteohjelman piirissä sen määräysten mukaisesti.

- 1.2. Tukemalla hankkeita, joilla pyritään soveltamaan uusia menetelmiä ja palveluja (restauroinnin ja suojeleminen menetelmiä, audiovisuaali- ja multimediatuotteita, kehittyneitä tieto- ja viestintäpalveluja jne.) kulttuuriperinnön eri aloihin.

2. *Ammattilaisten liikkuvuus ja täydennyskoulutus*

- 2.1. Tukemalla kulttuuriperinnön eri osa-alueiden ja erikoisalojen piirissä sellaisia ammattilaisten vaihtohankkeita, joiden avulla he pääsevät työskentelemään korkeintaan 12 kuukauden ajaksi vastaavaan ammattiympäristöön toisessa jäsenvaltiossa.

Yhteisön tuki suunnataan vaihtojen järjestämiseen ja lisäkulojen, esimerkiksi matka- ja majoituskulujen, kattamiseen avustamiseen.

- 2.2. Tukemalla luonteeltaan maiden välisiä hankkeita, joilla pyritään edistämään kulttuuriperintösektorin ammattilaisten täydennyskoulutusta uusien menetelmien ja kulttuuriperintösektoriin sovellettavien, kehittyneiden tieto- ja viestintäpalvelujen alalla, ja sellaisia hankkeita, joilla pyritään kehittämään ja säilyttämään kulttuuriperinnön alan perinteisiä ammattimenetelmiä.

3. *Kokemusten ja tietojen vaihto*

- 3.1. Tukemalla kokemusten vaihtoa suorittamalla tutkimuksia ja kyselyjä sekä järjestämällä työkokouksia ja seminaareja erityisesti seuraavilla aloilla:

- teknisten suositusten (standardien) kehittäminen asianmukaisten käyttötapojen ja käytäntöjen parantamiseksi kulttuuriperinnön hoidon ja/tai konservoinnin alalla
- kulttuuriesineitä koskevien riskitekijöiden ja niiden konservointitilaa koskevien säännöllisten tarkastusjärjestelmien tunnistaminen
- kulttuuriesineiden, teosten ja muistomerkkien ehkäisevä suojeleminen vahingoilta sekä niiden konservoinnin edellytykset
- kulttuuriperinnön suojeleminen ammattilaisten pätevyys
- kulttuuriesineiden dokumentointi
- teosten lainausedellytykset vaihtuvia näyttelyitä varten
- yhteisön muiden politiikkojen vaikutukset kulttuuriperinnön alalla

- 3.2. Tukemalla kulttuuriperintöalan laitosten hankkeita, joissa käytetään telemaattista viestintätekniikkaa (on-line, CD-ROM, CD-I jne.) erityistietojen keräämistä/vaihtoa ja levittämistä varten, erityisesti seuraavilla aloilla:

- jäsenvaltioiden kulttuuriperintöä koskeva lainsäädäntö
- kulttuuriperintöä koskevat luettelot ja inventoinnit
- alakohtainen hakemisto täydennyskoulutuskursseista

- yhtenäiset tietokannat kulttuuriesineiden luettelointia ja kuvausta varten
- kulttuuriperintöä koskevat tilastot ja mittaimet
- kulttuuriperintöä koskevien uutta luovien hankkeiden luettelot ja hakemistot
- jäsenvaltioiden kulttuuriperinnön suojelua, restaurointia, hoitoa ja levittämistä koskevat käytännöt ja järjestelmät
- kulttuuriperintöä koskevat käytännön oppaat, käsikirjat ja tiedotteet

Asianomaisten laitosten ja/tai toimijoiden esittämässä hakemuksissa on esitettävä hankkeiden toteuttamiseksi tarvittavat rahoitustakuut. Yhteisön osuus tämän toiminnan puitteissa ei missään tapauksessa voi olla yli 50 prosenttia hankkeen kokonaiskustannuksista eikä se voi ylittää 50 000:ta ecua, paitsi 1.2 ja 2.2 kohdassa tarkoitettujen hankkeiden osalta, joissa yhteisön osuus voi olla enintään 150 000 ecua, ja 2.1 ja 3.1 (neljäs luettelukohta) tarkoitettujen hankkeiden osalta, joissa yhteisön osuus voi olla enintään 100 000 ecua.

TOIMINTA III

Kulttuuriperinnön saatavuus, kansalaisten osallistuminen kulttuuriperintöön ja kulttuuriperinnön tuntemus

- Tämän toiminnan tarkoituksena on parantaa kulttuuriperinnön saatavuutta kansalaisille rohkaisemalla sen tuntemusta edistäviä hankkeita, joilla on eurooppalainen ulottuvuus, sekä rohkaisemalla kehittyneiden tieto- ja viestintämenetelmien ja -palvelujen käyttöä.
- Tämä toiminta toteutetaan seuraavin toimenpitein:
 1. Tukemalla eri maiden kulttuuriperinnön alan laitosten ja/tai toimijoiden välisiä yhteistyöhankkeita, joissa käytetään multimediajärjestelmiä ja -tuotteita tai muita viestintämuotoja, kulttuuriperinnön esittämiseksi eurooppalaisessa ulottuvuudessaan ja erityisesti kaikkien muiden eurooppalaisten kulttuurilaitosten kokoelmiin sisältyvien tyyliltään samanlaisten ja/tai toisiaan täydentävien taideteosten saattamiseksi yleisön ulottuville.
 2. Tukemalla Euroopan tasolla toteutettavia toimia kulttuuriperinnön tunnetuksi tekemiseksi.
 3. Tukemalla kulttuuriperintöä koskevia, kaikille Euroopan unionin kansalaisille tarkoitettuja monikielisiä esityksiä museoissa, muistomerkeillä, kohteissa, kirjastoissa, arkistoissa jne. Hankkeet voivat koskea esittelytekstejä, esitteitä, näyttelypaneeleja, sähköisiä opastusjärjestelmiä, audiovisuaalisia tai multimediatuotteita jne.
 4. Tukemalla maiden välisiä yhteistyöhankkeita, joihin kuuluu laitoksia ja/tai toimijoita vähintään kolmesta yhteisön jäsenvaltiosta ja joiden tarkoituksena on edistää kulttuuriperintöä koskevaa yleisön valistamista, kuten näyttelyitä, opetusohjelmia, maiden välisiä kulttuurikiertomatkoja jne.

Asianomaisten toimielinten ja/tai toimijoiden esittämässä hakemuksissa on esitettävä hankkeiden toteuttamiseksi tarvittavat rahoitustakuut. Yhteisön osuus tämän toiminnan puitteissa ei missään tapauksessa voi olla yli 50 prosenttia hankkeen kokonaiskustannuksista eikä se voi ylittää 50 000:ta ecua, paitsi edellä 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen hankkeiden osalta, joissa yhteisön osuus voi olla enintään 150 000 ecua.

TOIMINTA IV

Yhteistyö kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa

- Tämän toiminnan tarkoituksena on kehittää hankkeita kolmansien maiden kanssa ja luoda synergiaa muiden kansainvälisten järjestöjen, erityisesti Euroopan neuvoston ja UNESCO:n, toteuttaman toiminnan kanssa,
- Toiminta toteutetaan seuraavin toimenpitein:
 1. Tukemalla yhteistyötä kolmansien maiden kanssa toimintoihin I, II ja III liittyvillä aloilla.
Kolmansien maiden osallistumista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ovat 4 artiklassa.
 2. Tukemalla synergiahankkeita yhteistyössä kulttuuriperinnön alalla toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen, erityisesti Euroopan neuvoston ja UNESCO:n kanssa. Yhteisö ja asianomainen kansainvälinen järjestö yhdessä päättävät tapauskohtaisesti synergian saavuttamiseksi taphtuvan yhteistyön menettelyistä 7 artiklan 3 kohdassa esitetyn menettelyn mukaisesti.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio esitteli 6 päivänä huhtikuuta 1995 Euroopan parlamentille ja neuvostolle Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 128 artiklaan perustuvan ehdotuksen päätökseksi RAFAEL-ohjelmasta.
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 12 päivänä lokakuuta 1995⁽¹⁾ ja alueiden komitea 21 päivänä syyskuuta 1995⁽²⁾.
3. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 8 päivänä heinäkuuta 1996 perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti.

II. EHDOTUKSEN TAVOITE

Ehdotuksessa käsitellään irtainta ja kiinteää kulttuuriperintöä koskevan erityistoimintaohjelman täytäntöönpanoa yhteisön tasolla.

1. Yleisiä huomioita

Neuvosto hyväksyi yhteisessä kannassaan komission ehdotuksen olennaisen sisällön tehden siihen kuitenkin eräitä tarpeellisiksi katsomiaan muutoksia.

2. Erityisiä huomioita

2.1. *Neuvoston komission ehdotukseen tekemät muutokset*

a) Päätöksen soveltamisala

Neuvosto lisäsi 1 artiklan toiseen alakohtaan ohjelman yleisen tavoitteen määrittelyn seuraavasti:

”Tämän ohjelman tavoitteena on yhteistyön avulla tukea ja täydentää jäsenvaltioiden toimintaa merkittävän eurooppalaisen kulttuuriperinnön alalla.”

Vaikka neuvosto yleisesti ottaen säilytti komission ehdotuksen sisältämät ohjelman erityistavoitteet sellaisinaan, se toisaalta täsmensi ja täydensi niitä 3 artiklassa lisäten niihin muun muassa:

- maiden välisen yhteistyön edistämisen kehittämällä uusia teknologioita sekä suojelemalla kulttuuriperintöön kuuluvia perinneammattaita ja -tekniikoita,
- kulttuuriperintöä koskevan ulottuvuuden huomioon ottamisen yhteisön muissa ohjelmissa ja politiikoissa.

Päätöksen liitteessä olevien toimintojen osalta neuvosto toisaalta määritteli niiden sisällön ja toisaalta supisti niiden määrän viidestä nelijään muuttaen komission ehdotuksessa itsenäisen toimintakokonaisuuden muodostaneet ”verkot ja kumppanuussuhteet” nykyisen toiminta II:n toteuttamiskeinoksi (”Yhteistyö kokemusten vaihdossa ja kulttuuriperintöön sovellettävien tekniikoiden kehittämisessä”).

Neuvosto lisäsi maininnan siitä, että toiminta I:lle (”Kulttuuriperinnön säilyttäminen, suojeleminen ja sen arvostuksen lisääminen eurooppalaisella yhteistyöllä”) annettava tuki on noin viisikymmentä prosenttia koko ohjelmalle osoitetusta rahoituksesta. Neuvosto myös täsmensi, että ”yhteisön tuella pyritään kehittämään tämän toiminnan piirissä kehitettävien hankkeiden yleiseurooppalaista lisäarvoa ja luomaan edellytykset eurooppalaisen taitotiedon kehittämiselle.”

⁽¹⁾ EYVL N:o C 287, 30.10.1995

⁽²⁾ EYVL N:o C 100, 2.4.1996

b) Komiteamenettely

SOKRATES-, LEONARDO- ja Nuorten Eurooppa III-ohjelmista sekä KALEIDOSKOOPPI-ohjelmasta tehtyjen päätösten mukaisesti perustettujen komiteoiden tavoin neuvosto valitsi komitean, joka toimii tapauskohtaisesti joko hallintokomiteana tai neuvoa-antavana komiteana.

c) Ohjelman kesto ja rahoitus

Perustamissopimuksen 189 b artiklassa mainitun menettelyn edellyttämien määräaikojen vuoksi neuvosto totesi ettei ohjelma voinut tulla voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996. Neuvoston yhteisessä kannassa vahvistettiin näin ollen voimaantulopäiväksi 1 päivänä tammikuuta 1997.

Neuvosto katsoi myös, että koska yhteisön vuoden 1996 talousarvioon on merkitty 10 miljoonaa ecua RAFAEL-ohjelman kaltaisia toimintoja varten, vuotta 1996 voitaisiin pitää ohjelman valmisteluvuotena. Tästä syystä neuvosto vahvisti ohjelman kestoksi neljä vuotta 1 päivästä tammikuuta 1997 lukien. Ohjelman rahoituspuitteiksi vahvistetaan 30 miljoonaa ecua.

Neuvosto sopi lisäksi siitä, että ohjelmaa varten merkitään 10 miljoonaa ecua vuosien 1997 ja 1998 budjettimenettelyissä.

Ohjelman 30 miljoonan ecun rahoituspuitteita tarkastellaan 9 artiklan uuden 3 kohdan mukaisesti komission esityksestä uudelleen ennen toisen vuoden loppua ottaen huomioon talousarviotilanteen ja ohjelman ensimmäisestä vaiheesta saadut tulokset.

Ohjelmaa arvioidaan kahden vuoden ja kuuden kuukauden kuluttua sen täytäntöönpanosta tämän ajanjakson päättymistä seuraavien kuuden kuukauden kuluessa, ja arviointiin voidaan sisällyttää tarvittaessa toiminpiteitä ohjelman tarkistamiseksi.

2.2. Euroopan parlamentin tarkistukset

2.2.1. Komission ehdotukseensa sisällyttämät Euroopan parlamentin tarkistukset

Euroopan parlamentin istunnon yhteydessä 12 päivänä lokakuuta 1995 antamassaan lausumassa komissio ilmoitti sisällyttävänsä ehdotukseensa 36 parlamentin ehdottamista 72 tarkistuksesta joko sellaisenaan tai niiden henkeä noudattaen tai niiden sisältämän ajatuksen huomioiden.

2.2.2. Neuvoston hyväksymät parlamentin tarkistukset

Neuvosto hyväksyi parlamentin ehdottamista tarkistuksista 38 joko sellaisenaan tai osittain tai niiden sanamuotoa muuttaen. Näitä ovat tarkistukset N:o:

1, 2, 3, 12, 14, 15, 18, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 29, 30, 32, 33, 34, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 47, 50, 51, 53, 54, 55, 57, 59, 64, 66, 67, 69, 73

2.2.3. Neuvoston hylkäämät parlamentin tarkistukset

— Tarkistukset 28 ja 44

Talousarvoita koskevat määräykset.

Neuvosto katsoi olevan tarpeen noudattaa tarkasti Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 6 päivänä maaliskuuta 1995 antamaa lausumaa.

— Tarkistukset 13, 68 ja 71

Jäsenvaltioiden viranomaisten välinen sekä näiden ja KIE-maiden viranomaisten välinen yhteistyö taideteosten laittoman viennin ehkäisemiseksi.

Neuvosto katsoi, etteivät nämä tarkistukset kuulu päätösehdotuksen perustana olevan 128 artiklan soveltamisalaan.

— Tarkistukset 60, 62 ja 63

Kulttuuriperintöä käsittelevien televisio-ohjelmien ja multimediahankkeiden suunnittelun tukeminen. Tutkimuksen tekeminen entistäjien tilanteesta entistäjän ammattin ja alan koulutuksen organisoimiseksi. Kulttuuriperinnön säilymiselle

välttämättömien käsityöläisammattien tukeminen edistämällä yhteistoimintaa sellaisten teollisuuden alojen kanssa, jotka tuottavat pitkälle kehitettyjä materiaaleja ja teknologiaa.

Neuvosto katsoi, että näiden tarkistusten sisältö kuuluu pitkälti muiden yhteisön politiikkojen alaan.

- Tarkistukset 4, 5, 7, 8, 10, 11, 16, 17, 19, 22, 31, 35, 46, 48, 49, 52, 61, 65, 70, 72

Nämä tarkistukset sisälsivät viittauksia sellaisiin tilanteisiin tai toimintoihin, jotka eivät kuulu päätöksen piiriin.

Neuvosto katsoi, etteivät nämä tarkistukset kuulu päätöksen soveltamisalaan.

- Tarkistus 6

Viittaus uusien teknologioiden käytön lisäämiseen, jotta vältettäisiin liian suurista vierailijamääristä kulttuuriperinnölle aiheutuvat vahingot.

Neuvosto hylkäsi tämän tarkistuksen, joka vaikuttaa antavan liian kielteisen kuvan yleisön oikeudesta tutustua kulttuuriperintöön, mikä puolestaan olisi ristiriidassa ohjelman yhden erityistavoitteen kanssa.

- Tarkistus 9

Viittaus avartavamman matkailun kehittämiseen.

Neuvosto katsoi, ettei kulttuuriperinnön arvotuksen lisäämisen ja erityyppisen matkailun kehittämisen välillä ollut itsestäänselvää yhteyttä.

- Tarkistus 20

Viittaus RAFAEL-ohjelman yhteydessä tarvittaviin asianmukaisiin rahoituskeinoihin.

Neuvostokatsoi, ettei tällainen viittaus olisi asianmukainen säädöstekstissä.

- Tarkistus 43

Kulttuuriperintöön liittyvät kuvaannolliset toimet.

Neuvosto katsoi, ettei tämä tarkistus enää kuulu sen yhteisestä kannasta tekemän muutetun ehdotuksen piiriin.

- Tarkistus 56

Toivomus siitä, että museoissa sekä historiallisten muistomerkkien ja matkailunähtävyyksien yhteydessä tehtävät monikieliset esittelyt tapahtuisivat paikallisella kielellä.

Neuvosto katsoi, että ainoastaan jäsenvaltioiden viranomaiset voivat päättää tällaisista määräyksistä.

- Tarkistus 58

Viittaus aloitteisiin, joiden tarkoituksena on helpottaa alan toimijoiden ja yleisön mahdollisuuksia tutustua arkistoihin.

Neuvosto katsoi, että jäsenvaltioissa voimassa olevat käytännöt ja lainsäädännöt ovat hyvin erilaisia, mistä syystä parlamentin toivoma lähestymistapa on käytännössä mahdoton toteuttaa.

PÄÄTELMÄT

Neuvosto katsoo, että sen yhteinen kanta on sisällöltään tasapainoinen teksti, joka antaa mahdollisuuden kulttuuriperintöä koskevaan hedelmälliseen toimintaan Euroopan tasolla.